

บทแปลเรื่อง “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากั๊ย” ของบิล ฟิทฮิวจ์
พร้อมบทวิเคราะห์

โดย

นางจิราภรณ์ โอหวาด

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทแปลเรื่อง “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากั๊ย” ของ บิล ฟิทฮิวจ์

พร้อมบทวิเคราะห์

โดย

นางจิราภรณ์ โอหวาด

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

A TRANSLATION OF “PEST CONTROL” BY BILL FITZHUGH
WITH AN ANALYST

BY

MRS.JIRAPORN OVARD

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER DEGREE OF ARTS IN
ENGLISH-THAI TRANSLATION
DEPARTMENT OF ENGLISH AND LINGUISTICS
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2019
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

สารนิพนธ์

ของ

นางจิราภรณ์ โอหวาด

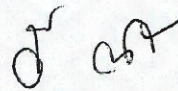
เรื่อง

บทแปลเรื่อง “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากั๊ว” ของบิล ฟิทฮิวจ์ พร้อมบทวิเคราะห์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

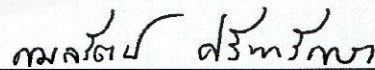
เมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2563

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ณ ระนอง)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.กมลรัตน์ ศรีหารักษา)

คณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์)

หัวข้อสารนิพนธ์	บทแปลเรื่อง “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากัย์”
ชื่อผู้เขียน	ของ บิล ฟิทฮิวจ์ พร้อมบทวิเคราะห์ นางจิราภรณ์ โอหวาด
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.กมลรัตน์ ศรีหารักษ์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) นำเสนอบทแปลภาษาไทยของวรรณกรรมเรื่อง “Pest Control” ของบิล ฟิทฮิวจ์และ (2) นำเสนอแนวทางการแปลคำต้องห้าม ผลการศึกษาพบว่า คำต้องห้ามที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้ 3 ประเภทได้แก่ 1.ถ้อยคำหยาบคาย (Vulgarisms) 2.ถ้อยคำสบถ(Expletive) 3.ถ้อยคำสบประมาท(Insult and radical slur) มีกลวิธีที่ใช้ในการแปล 5 กลวิธี คือ (1) การแปลตรงตัว (Literal Translation)(2) การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ(Translation by a more general word) (3) การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง (cultural substitute) (4)การปรับ (Modulation) (5)การละ (Omission) และ การปรับ (Modulation) ในการแปลคำต้องห้ามมีสิ่ง值得พิจารณา คือ ชนชั้น อายุ และบริบทการใช้ภาษา รวมทั้งลักษณะนิสัยและอารมณ์ของตัวละคร

คำสำคัญ: การแปล อาชญากรรมแนวเสียดสี คำต้องห้าม

An Independent Title	A TRANSLATION OF “PEST CONTROL” BY BILL FITZHUGH WITH AN ANALYSIS
Author	Mrs. Jiraporn Ovard
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	English-Thai Translation Faculty of Liberal Arts Thammasat University
An Independent Advisor	Kamonrat Sriharuksa, Ph.D.
Academic Years	2019

ABSTRACT

This independent study aims(1) to present Thai version of literature “Pest Control” by Bill Fitzhugh and (2) to present translation approaches to taboo words.

The results of this study indicates that there are 3 groups of taboo words, which consist of (1) Vulgarisms (2) Expletive (3) Insult and radical slur. As for the translation strategies, there are 5 strategies namely, (1) Literal translation (2) Translation by a more general word (3) cultural substitute (4) Modulation (5) Omission and Modulation. For translation of taboo words, the importance factor of choosing language are social class, age, context of use including personality and emotion of each character.

Keywords: Translation, Satirical crime novel, Taboo words

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.กมลรัตน์ ศรีหารักษา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ความเมตตาสละเวลาอันมีค่าในการชี้แนะให้คำปรึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้รับทั้งความรู้ในการทำงานวิจัยตลอดจนความรู้ในด้านอื่นๆ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ณ ระนอง ประธานกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ สำหรับคำแนะนำที่มีประโยชน์ทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่านที่อุทิศร่างกายและแรงใจในการให้ความรู้ทางด้านการแปลและประสบการณ์ในการแปลงานให้กับผู้วิจัยและขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำโครงการทุกท่าน สำหรับความช่วยเหลือในการประสานงานต่างๆ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา กัลยาณมิตร และขอขอบคุณนักศึกษาโครงการแปลปีการศึกษา 60 รุ่นภาค 1 และรุ่นภาค 2 สำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจที่มอบให้แก่ผู้วิจัยโดยตลอดระยะเวลาการทำงานจนสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จไปได้ หากไม่มีทุกท่านการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คงไม่มีทางสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นางจิราภรณ์ โอหวาด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล	3
2.2 ความหมายและความสำคัญของคำต้องห้าม	8
2.3 ประเภทของคำต้องห้าม	11
2.4 กลวิธีการแปลภาษาถ้อยคำต้องห้ามในงานวรรณกรรม	18
บทที่ 3 ภาควงานแปล	40
เรื่องย่อ	40
ต้นฉบับเรื่อง “Pest Control”	41
บทแปลเรื่อง “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากัย์ ”	69
คำอธิบายประกอบการแปล	87

บทที่ 4 ภาควิเคราะห์	98
1. การแปลคำต้องห้าม	98
1.1 Literal Translation (การแปลตรง)	105
1.2 Translation by a more general word (การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ)	108
1.3 Cultural substitute (การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง)	109
1.4 Modulation (การปรับ)	112
1.5 Omission (การละ) และ Modulation (การปรับ)	113
บทที่ 5 บทสรุป	114
รายการอ้างอิง	116
ประวัติผู้เขียน	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางเปรียบเทียบกลวิธีการแปล	38
2 ตารางประเภทของคำต้องห้ามที่พบในเรื่อง	100
3 ตารางผลการวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามต่างๆ	105

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	furry black caterpillars 88
2	battery-powered Black and Decker drill 89
3	Assassin bug 90
4	Cadillac1959 90
5	mons pubis 95
6	ten-gallon hat 96

บทที่ 1

บทนำ

วรรณกรรมอาชญากรรมแนวเสียดสีเรื่อง “Pest Control” ที่ผู้จัดทำเลือกมาแปลในสารนิพนธ์นี้มีเนื้อหาที่หลากหลายแนว ทั้งอาชญากรรม วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน น่าติดตาม แทรกสาระความรู้เรื่องแมลงให้กับผู้อ่านและที่สำคัญยังแฝงไปด้วยคติธรรมในการดำเนินชีวิต วรรณกรรมเรื่องนี้ได้สร้างความประทับใจและแรงบันดาลใจให้กับผู้แปลเป็นอย่างมาก มีการวางตัวละครที่มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงในรูปธรรมของนักกฎหมาย และ นักฆ่ามืออาชีพ แต่มีความเหมือนกันในเชิงนามธรรมคือตัวละครทั้งสองมีอุดมการณ์ ความยุติธรรมและมีความเมตตาที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

บ๊อบ ดิลแลน ตัวละครหลักในเรื่อง เป็นนักกฎหมาย ผู้มีอุดมการณ์อันสูงส่งพยายามที่จะคิดค้นแมลงสายพันธุ์ใหม่ที่มีคุณสมบัติกำจัดแมลงอันไม่พึงประสงค์โดยไม่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์และสิ่งแวดล้อม เพราะรู้ถึงภัยอันตรายของยาฆ่าแมลงเป็นอย่างดี แต่ด้วยความจำเป็นที่จะต้องเลี้ยงครอบครัว จึงต้องยอมทนทำงานกับบริษัท บิ๊กออฟ ซึ่งเป็นบริษัทที่ขายยาฆ่าแมลงกำจัดแมลงรบกวนมาเป็นเวลาหลายปี จนเมื่อถึงจุดพลิกผันในชีวิตทำให้เขาต้องตามล่าความฝัน ส่วนเคลาส์เป็นนักฆ่ามืออาชีพอันดับหนึ่งของโลกผู้ที่มีอุดมการณ์สูงส่งที่เลือกฆ่าเฉพาะคนที่สมควรตายเท่านั้น เขาจะไม่ฆ่าคนใดถึงแม้ว่าจะได้รับค่าจ้างมากเพียงใดก็ตาม เขาจะศึกษารายละเอียดประวัติของคนที่ต้องถูกสังหารแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบว่าบุคคลนั้นสมควรตายหรือไม่ เมื่อมีการผูกเรื่องให้ทั้งสองได้มาพบกันมีนักฆ่ามืออาชีพมากมายจากทุกมุมโลกตามฆ่าบ๊อบเนื่องด้วยเขาโดนใส่ร้ายว่าฆ่าพี่ชายของมหาเศรษฐีน้องชายฆาตรกรตัวจริงเสนอรางวัลนำจับเขาถึงหนึ่งล้านดอลลาร์ทำให้เรื่องสนุก น่าลุ้น น่าติดตามด้วยความเป็นนักฆ่ามืออาชีพของเคลาส์และความเชี่ยวชาญเรื่องแมลงสายพันธุ์ต่างๆของบ๊อบจึงทำให้ทั้งสองรอดจากเงื้อมมือของนักฆ่ามืออาชีพจากทั่วโลกได้ในที่สุด

นอกจากเนื้อเรื่องที่แปลกและชวนติดตามแล้วที่มาของนวนิยายเรื่องนี้ยังมีความน่าสนใจเป็นอย่างมากโดยผู้แต่ง บิล ฟิทธิวส์ตั้งใจเขียนเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อทำเป็นบทภาพยนตร์ ในปี 1991 เขาได้เสนอบทภาพยนตร์เรื่อง “Pest Control” ให้กับบริษัทสร้างหนังใหญ่ในฮอลลีวูดแต่เขาก็โดน ปฏิเสธจากผู้สร้างหนังใหญ่ในฮอลลีวูดและตัวแทนจากบริษัทสร้างหนังอื่น ๆ รวมทั้งสิ้น 130 แห่ง ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจแจกบท

ภาพยนตร์ให้กับผู้ที่ซื้อถวอลไว้แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่ยอมแพ้แม้จะผิดหวังนับครั้งไม่ถ้วน เขานำบทภาพยนตร์มาดัดแปลงเป็นนวนิยายและในที่สุดความพยายามของเขาก็ไม่สูญเปล่า นวนิยายเสียดสีแนวอาชญากรรมเรื่อง “Pest Control” ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษา นวนิยายเรื่องนี้ได้ขายลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ให้กับวอร์เนอร์บราเธอส์ (Warner Bros) มีการนำไปผลิตรายการวิทยุชื่อดังในประเทศเยอรมนีและละครทีวีในออสเตรเลียแต่นวนิยายที่มีคุณค่าเรื่องนี้ยังไม่มีมีการแปลเป็นภาษาไทย ทำให้ผู้จัดทำเลือกที่จะแปลเรื่องนี้

นอกจากส่วนของเนื้อหาและที่มาของนวนิยายที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว วรรณกรรมเล่มนี้ยังมีประเด็นการใช้ภาษาที่น่าสนใจที่น่าจะนำมาศึกษาด้านการแปลคือ มีความหลากหลายของภาษานับตั้งแต่คำต้องห้าม การใช้ศัพท์เฉพาะทางด้านกวีวิทยา การใช้ภาษาไม่มาตรฐานรวมถึงคำยืมจากภาษาต่างประเทศ แต่ด้วยความหลากหลายของตัวละครหลายชนชั้น ต่างเพศและอายุ การเลือกใช้คำต้องห้ามในบทสนทนาให้เหมาะสมกับตัวละครและบริบทที่แตกต่างกันและให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สุดและควรให้ความสำคัญ โดยคำต้องห้ามที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้มี 3 ประเภทคือ Vulgarisms (ถ้อยคำหยาบคาย) Expletive (ถ้อยคำสบถ) และ Insult and Radical slur (ถ้อยคำสบประมาท) และจัดแบ่งประเภทของคำต้องห้ามตามหน้าที่ (Functions) ในบทแปลได้ 4 ชนิดด้วยกันคือคำต้องห้ามที่ผู้พูดใช้เพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟัง (To draw attention to oneself) คำต้องห้ามในกรณีนี้คือผู้พูดต้องการปลดปล่อยความขุ่นเคืองและความไม่พอใจ (Provide catharsis) คำต้องห้ามที่ใช้เพื่อยั่วอารมณ์ของอีกฝ่ายหนึ่ง (To be provocative) การใช้คำต้องห้ามที่มีลักษณะเป็นการดูถูกเหยียดหยาม และสบประมาท (To show contempt) การที่ในเนื้อเรื่องพบคำต้องห้ามมากมายและหลากหลายหน้าที่เมื่อมีการแปลคำต้องห้ามเป็นภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากภาษาอังกฤษเช่น การใช้คำนำหน้า ไอ้ แก และมัน เป็นต้น และการนำเอาสำนวนไทยมาใช้ทำให้นวนิยายมีความสนุกและชวนให้ติดตามยิ่งขึ้น ผู้จัดทำจึงเห็นว่าควรนำคำต้องห้ามมาทำการศึกษาในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ผู้จัดทำได้เลือกแปลบทที่ 1 ซึ่งเป็นตอนก่อนที่บ๊อบและเคลาส์จะได้มาพบกันและบทที่ 15 เพราะหลังจากที่บ๊อบได้รู้จักและเป็นเพื่อนกับเคลาส์นักฆ่าคุณธรรม เนื้อเรื่องเริ่มเข้มข้นขึ้นเพราะบ๊อบต้องถูกตามล่าจากนักฆ่ามืออาชีพเป็นเวลาเดียวกับที่เขาจะต้องนำแมลงที่เขาผสมพันธุ์ไปทดลองในตึกร้าง 4 ตึก ส่วนที่เลือกแปลข้างต้นมีความโดดเด่นในการใช้ภาษาต้องห้ามและพบคำต้องห้ามเป็นจำนวนมาก จึงมีความเหมาะสมกับการนำมาวิเคราะห์ประเด็นการแปลลักษณะภาษาดังกล่าว

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการแปลงานวรรณกรรม

การแปลวรรณกรรมเกี่ยวข้องกับสังคมในหลายแง่มุม ผู้แปลจะต้องมีความรู้กว้างขวางและเข้าใจเจตนาของผู้เขียนโดยสามารถที่จะถ่ายทอดวรรณกรรมต้นฉบับมาเป็นวรรณกรรมแปลที่มีการรักษา “จิตวิญญาณและสุนทรียะของต้นฉบับ” ไว้ให้ได้มากที่สุด พู่เหล่านักแปลที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของจีนในปี (ค.ศ. 1908-1966) ได้เปรียบเทียบการเลือกต้นฉบับเหมือนการตั้งการคบเพื่อนต่อให้ถูกชะตากันตั้งแต่แรกพบยังต้องใช้เวลานานในการศึกษากันอย่างลึกซึ้ง ไม่อาจรู้ใจกันได้ในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นก่อนลงมือแปลจึงควรที่จะอ่านต้นฉบับอย่างน้อย 4-5 รอบ และเขายังเปรียบเทียบการแปลกับการวาดภาพว่าสิ่งสำคัญมิใช่ความหมายทางกายภาพแต่เป็นความเหมือนทางจิตวิญญาณ ซึ่งเฉินซีอิงได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ (Luo Xin Zhang ,1983, pp 385-393อ้างถึงใน กนกพร นุ่มทอง, 2554, น.14)

นับตั้งแต่สมัยโบราณการแปลในยุคแรกๆเป็นการแปลไปแปลของประเทศตะวันตกและการแปลพุทธคัมภีร์ของประเทศจีน จะเน้นการแปลตรงตามต้นฉบับ (SL faithfulness) มากกว่าการแปลให้สละสลวย แนวคิดทฤษฎีในคำและหลัวจินจางนักทฤษฎีผู้มีชื่อเสียงของประเทศจีนที่ยึดหลักสุจริตคือแปลให้ตรงต้นฉบับมากที่สุด (อันเป็น)ต่อมาการแปลมีความนิยมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ในศตวรรษที่ 19 ในคำและนักทฤษฎีอีกหลายท่านต่างมีความเห็นที่สอดคล้องว่า การแปลจะต้องรักษาความหมายและลีลาให้เหมือนกับต้นฉบับด้วยและควรให้ความสำคัญกับความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจของผู้อ่านทำให้พวกเขารู้สึกได้เช่นเดียวกับที่ผู้เขียนต้องการทั้งด้านจิตวิญญาณความรู้สึก

สำหรับแคทฟอร์ด (Catford,1965,p.1) นักแปลวรรณกรรมได้กล่าวถึงปัญหาของการแปลคือเป็นกระบวนการแทนที่ภาษาหนึ่งด้วยภาษาหนึ่งอาจทำได้เพียงบางส่วน(partial translation) เนื้อหาบางส่วนหรือหลายส่วนอาจไม่ผ่านกระบวนการแปลเลย เนื่องจากปัจจัยหลายอย่างอาทิเช่น ความหมายที่บอกเป็นนัย ความหมายที่แฝงตัวและวัฒนธรรมในภาษาต้นฉบับที่ไม่ปรากฏในภาษาปลายทาง ปัจจัยดังกล่าวทำให้งานวรรณกรรมไม่อาจแปลได้ (untranslatable)(Supannee Pinmanee, 2014,น.18) ความยากลำบากของนักแปล (the translator's agony) ที่ต้องตัดสินใจว่าจะแปลตรงตัว (faithful)ต่อ

ต้นฉบับหรือจะแปลแบบเรียบเรียง(free)ถ้าแปลแบบตรงต้นฉบับเกินไปจะเหมือนกับเครื่องยนต์หรือแม่บ้านที่ขาดจินตนาการแต่ถ้าแปลแบบอิสระ(free)เกินไปจะเหมือนกับภรรยาที่มีหลายคู่ชีวิต(partners)(Kamal P.Malla,1987, pp.18-19 and Nittaya Masavisut อ้างถึง Supanee Pinmanee, 2014, น.26-27)

นับตั้งแต่สมัยโบราณทุกยุคสมัย ทุกชาติมีการถกเรื่องมาตรฐานการแปลมาโดยตลอด ความเห็นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆตามลักษณะการแปลคือ การแปลแบบตรงตัวและการแปลแบบเอาความ

1.การแปลแบบตรงตัวหรือการแปลโดยการรักษาการแปลคำต่อคำ (literal translation) เป็นการแปลที่รักษาโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้ คำนี้ถึงรูปแบบ (form)ของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลเพื่อรักษาโครงสร้างและความหมายของต้นฉบับอย่างเคร่งครัดโดยสอดคล้องกับการแปลแบบรักษารูปแบบ (Form-based Translation)ตามแนวคิดของลาร์สัน Larson(1998) เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ในขณะที่เบเคอร์ Baker(1998)เรียกการแปลในลักษณะนี้ว่า การแปลแบบคำต่อคำ(word-for-word) และนิวมาร์ค Newmark(1998)เรียกว่าการแปลตรง(literal translation) การแปลแบบพยัญชนะต่อพยัญชนะนี้เหมาะกับการแปลพระคัมภีร์และการแปลกฎหมายเป็นต้น

2.การแปลแบบเอาความ (Free translation) คือ การแปลที่สนับสนุนการแปลโดยอรรถหรือการแปลโดยมุ่งเอาใจความสำคัญ ไม่รักษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ ให้ความสำคัญกับความสละสลวยของภาษาปลายทางและคำนึงถึงผู้อ่านเป็นหลักโดยลาร์สัน Larson(1998) เรียกการแปลแบบนี้ว่า การแปลแบบยึดความหมาย (meaning-based translation) ในขณะที่เบเคอร์ Baker(1998)และนิวมาร์ค Newmark(1998) เรียกการแปลในลักษณะนี้ว่า การแปลแบบความหมายต่อความหมาย(sense-for-sense)และการแปลเพื่อการสื่อสาร(Communicative Translation)ตามลำดับ แม้ว่าการแปลแบบตรงตัว (literal translation)และการแปลแบบเอาความ(Free translation) จะทำให้ภาษาฉบับแปลแตกต่างจากภาษาต้นฉบับเพียงใดขึ้นอยู่กับความใกล้ชิดและความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาไม่ว่าจะเป็นทัศนคติและความเชื่อ ดังนั้นควรจะมีการปรับบทแปลบ้างเพื่อให้สื่อความหมายให้กับผู้อ่านต้นฉบับได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ (สัญญาวิ สายบัว, 2550, น.85)

การที่ไม่สามารถหาคำเทียบเคียงระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาปลายทางได้เบเคอร์ Baker(1998) เบคแมนและแคลโล Beckman and Callow(1974)และสัญญาวิ สายบัว(2542) จึงเสนอ กลวิธีการแปลเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีดังต่อไปนี้ตามลำดับ

1. แปลโดยใช้คำทั่วไปซึ่งมีความหมายกว้างกว่าต้นฉบับหรือใช้คำจากกลุ่ม
2. แปลโดยใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางหรือมีความหมายเบาลง
3. แปลโดยการแทนที่ด้วยสิ่งที่มีอยู่ในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง
4. แปลโดยใช้คำยืมหรือคำยืมและอธิบายเพิ่มเติม
5. แปลโดยการถอดความโดยใช้คำที่เกี่ยวข้องกับต้นฉบับ
6. แปลโดยการถอดความโดยใช้คำที่ไม่เกี่ยวข้องกับต้นฉบับ
7. ละทิ้งไม่แปล
8. แปลโดยการให้ภาพประกอบ

เบคแมนและแคลโล Beckman and Callow (1974) กล่าวถึงกลวิธีในการแก้ปัญหาการหาคำเทียบเคียงเพื่อถ่ายทอดความหมายทางวัตถุและเหตุการณ์ที่เป็นที่รู้จักของผู้ที่พูดภาษาในฉบับแปล ลาร์สัน Larson(1998) เนื่องจากไม่มีคำศัพท์ใดๆสามารถนำมาใช้ถ่ายทอดความหมายเชิงมนทัศน์ของสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวได้เนื่องจากวัฒนธรรมที่ต่างกันของภาษาต้นฉบับ ในเรื่องของถิ่นที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียม ความเชื่อ การมองโลกและปัจจัยอื่นๆ จึงเสนอกลวิธีการแปลเพื่อแก้ปัญหาการดังกล่าวด้วยวิธีดังต่อไปนี้

- 1) หาคำแปลโดยปรับจากคำศัพท์บอกหมวดและเพิ่มคำบรรยายความหมาย
- 2) หาคำแปลโดยใช้คำยืม
- 3) หาคำแปลโดยใช้กันวัฒนธรรมภาษาแปลที่สามารถใช้แทนกันได้

ลาร์สัน(Larson 1998, p.179) ยังกล่าวอีกว่าผู้แปลจะต้องมีความรอบคอบว่าในแต่ละวิธีจะมี ปัญหา สิ่งที่สำคัญคือผู้แปลจะต้องคำนึงบริบทว่ากลวิธีไหนเหมาะสมที่สุดในบรรดากลวิธีทั้งสามนั้น

ในกรณีที่โครงสร้างของประโยคในต้นฉบับไม่เป็นที่คุ้นเคยในหมู้นักแปล อันจะก่อให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจความหมาย ดังนั้นจึงควรมีการปรับโครงสร้างเพื่อให้ลักษณะภาษาสละสลวย โดยการปรับโครงสร้างในระดับนี้จะเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้ (สัญญาวิ สายบัว 2542, น.72)

1) การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี ซึ่งรวมหมายถึงระเบียบวิธีการเสนอความคิดว่าความคิดใดควรมาก่อนมาหลัง

เช่น ต้นฉบับ: The lush tropical climate

ฉบับแปล: ภูมิอากาศเขตร้อนที่ชื้นฉ่ำ

ต้นฉบับ: Longing to be with you, I decided to cancel my appointment tonight.

ฉบับแปล: ฉันตัดสินใจเลิกนัดกับคนอื่นเพราะอยากมาอยู่กับคุณ

2) การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี และวลีเป็นประโยค

ต้นฉบับ: After the withdrawal of the Irish Free State from the British Commonwealth and its reconstitution as a republic(December 1948)IRA turned its attention to...

ฉบับแปล: หลังจากที่ไอร์แลนด์ถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกของเครือจักรภพอังกฤษและสถาปนาประเทศของตนเป็นสาธารณรัฐเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ.1948 แล้วองค์กร ไอ.อาร์.เอ ก็เบนความสนใจไปสู่...

จะสังเกตได้ว่าบุพบทวลีในภาษาอังกฤษคือ After the withdrawal of the Irish Free State from the British Commonwealth ได้ถูกถ่ายทอดเป็นอนุประโยคในภาษาไทยคือ หลังจากที่ไอร์แลนด์ถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกของเครือจักรภพอังกฤษและในภาษาไทยประธานข้างหน้า “ก็เบนความสนใจ” ถูกละทิ้งไม่จำเป็นต้องใช้ซ้ำ

3) การปรับการใช้ประโยครูปปฏิเสธ

ต้นฉบับ: “The plane did not arrive on time, did it?”

“No, unfortunately not.”

ฉบับแปล: “เครื่องบินไม่ได้เข้าตามเวลาใช่หรือไม่”

“ใช่ น่าเสียดายจริงๆ”

จะเห็นได้ว่าตัวอย่างข้างต้นเป็นการปรับตามลักษณะโครงสร้างประโยคภาษาไทย

ต้นฉบับ: We saw nobody in the room.

ฉบับแปล: เราไม่พบใครเลยในห้องนั้น

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการเปลี่ยนรูปปฏิเสธจากคำนามที่เป็นกรรมมาเป็นที่กริยา

4) การปรับการใช้กรรตุจากและกรรมจาก(Active and Passive Voice) ของกริยาในประโยค

ต้นฉบับ: ร้านนั้นเขาจัดเข้าที่

ฉบับแปล: That shop was cleverly decorated.

จากตัวอย่างข้างต้นในประโยคต้นฉบับมีการใช้กรรตุจากแต่ในประโยคฉบับแปลไม่สามารถใช้รูปแบบกรรตุจากได้จึงจำเป็นต้องมีการใช้กรรมจาก

ต้นฉบับ: It has been said that this year's flood will cause far more damage to the residents of Bangkok than that of last year.

ฉบับแปล: ว่ากันว่าน้ำท่วมกรุงเทพฯ ปีนี้จะทำความเสียหายให้กรุงเทพฯ ยิ่งกว่าปีที่แล้วมาก

จากตัวอย่างข้างต้นในประโยคต้นฉบับมีการใช้กรรมจากแต่ในฉบับแปลไม่จำเป็นต้องใช้ประโยคแบบกรรมจากสามารถใช้ประโยคแบบกรรตุจากได้โดยมีความเป็นธรรมชาติมากกว่า

5) การเพิ่มและละคำในประโยค

การเพิ่มและละคำมีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษา

ต้นฉบับ: These two packages will be sent to New York via airmail. The larger one contains 5 pocketbooks; the other 3 silk dresses.

ฉบับแปล: ของ 2 ห่อนี้ จะส่งไปนิวยอร์กทางอากาศ ในห่อใหญ่มีหนังสือฉบับกระเป๋า 5 เล่ม ส่วนอีกห่อหนึ่งมีเสื้อผ้าไหม 3 ชุด

ต้นฉบับ: “With her magic stick, the kind angel turned the big tree into a rambling castle and the birds a fleet of servants.

ฉบับแปล: “นางฟ้าใจดีองค์นั้นใช้ไม้กายสิทธิ์บันดาลต้นไม้ให้กลายเป็นปราสาทหลังมึ่มหึ่มและบันดาลพวกนกให้กลายเป็นบริวารอีกจำนวนหนึ่ง”

จากสองตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเติมคำที่เป็นตัวเอนลงไปเพื่อให้ได้โครงสร้างของประโยคที่ถูกต้อง

2.2 ความหมายและความสำคัญของคำต้องห้าม

กูเนน Ghounane(2014) กล่าวว่าคำต้องห้าม (Taboo) คือ พฤติกรรมที่แน่วแน่และข้อบังคับที่ถูกห้าม นอกจากนี้แอลันและเบอร์ริดจ์ Allan and Burridge (2006, p.2) ยังกล่าวว่าคำต้องห้ามถูกห้ามเมื่อมีการใช้ในการด่าบุคคลอื่น การบรรยายเกี่ยวกับการร่วมเพศ, อวัยวะในร่างกายและสิ่งที่ขับออกจากร่างกายคล้ายกันกับความคิดของนาตาลี Natalie(2005) ที่ว่าคำต้องห้ามจะมีการกล่าวถึงส่วนของร่างกาย พฤติกรรมทางเพศ คำที่แสดงการเหยียดหยามต่อบุคคลหรือกลุ่มผู้ที่มีความเชื่อทางศาสนา เรื่องความตาย หรือสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายอะฟิฟินิ Affini (2017) กล่าวว่าการใช้คำต้องห้ามเป็นการทำลายบรรทัดฐานและบรรทัดฐานที่มีในแต่ละสังคม คำต้องห้ามไม่มีลักษณะที่เป็นสากลเพราะแต่ละชนชาติมีวัฒนธรรมและภาษาที่เป็นของตน

วอร์ดฮาฟ Wardhaugh(2006) กล่าวว่าคำต้องห้าม (Taboo) เป็นข้อห้ามหรือพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในสังคมโดยเชื่อว่าจะทำร้ายสมาชิกในสังคมทำให้เกิดความวิตกกังวล ความเขินอาย กล่าวอีกแง่หนึ่งว่า

คำต้องห้ามมีการใช้ในสถานการณ์เฉพาะหรือมีเหตุผลเช่นทางศาสนา วัฒนธรรมหรือบรรทัดฐาน คำต้องห้ามแสดงอยู่ในรูปของการใช้ภาษาที่สละสลวยเช่น สุภาษิต สำนวน คำอุปมาและการถอดความ นอกจากนี้ทริดกิลล์ Trudgill(1986) ยังเสริมอีกว่าการใช้ภาษาปกติจะถูกห้ามเนื่องจากค่านิยมทางสังคมและความเชื่อ ยิ่งไปกว่านั้น คำต้องห้ามยังขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้นเราจะต้องเรียนรู้ภาษาต้องห้ามเช่นเดียวกับหนทางที่ต้องปฏิบัติในสังคมนั้นๆ

ในวารสาร American Anthropologist ปี พ.ศ.2494 แมรี อาร์ ฮาส (Mary R. Hass) ผู้เขียนเรื่อง“Interlingual Word Taboos” ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า การพูดคำต้องห้ามในหมู่คนที่สนิทสนมกันไม่ถือว่าเป็นคำหยาบคาย คนไทยจะหลีกเลี่ยงการใช้คำต้องห้ามโดยการหาคำอื่นมาใช้แทนเช่น คำว่า “ผักสามหาบ” แทน “ผักตบ” ใช้คำว่า “ผักทอดยอด” แทน “ผักบุ้ง” และบ่อยครั้งที่มีการใช้คำต้องห้ามข้ามภาษาอย่างไม่รู้ตัว เช่น ชื่อสถานีรถไฟ 3 สถานี คือ “เพลินจิตร์” “ชิดลม” “หมอชิต” ทั้งสามสถานีนี้ล้วนแต่มี “chit” คนไทยไม่ได้ถือว่าเป็นคำหยาบคายแต่อย่างใดผิดกับสังคมตะวันตก (นิตยา กาญจนวรรณ ,2558, น.1)

สมใจ เสรีวงศ์ (1983,น.109)กล่าวว่า คนไทยจำนวนมากไม่กล้าพูดคำหยาบคายและคำน่าเกลียดน่ากลัวต่างๆเช่น คำที่เกี่ยวกับความตาย การข่มขืนผู้หญิง ฯลฯ จึงใช้คำหรือวลีเพื่อแทนหรือหลีกเลี่ยงคำหยาบ คำน่าเกลียดน่ากลัวให้ฟังดูแนบเนียนกว่า (euphemism) ภาษาสแลงจึงเข้ามามีบทบาทในการช่วยให้เกิดถ้อยคำที่ฟังแล้วดูแนบเนียนกว่าการใช้คำต้องห้าม (taboo) ภาษาทั้งสองเป็นภาษาที่มีความเหลื่อมล้ำกัน ดังนั้นจึงมีคำสแลงเป็นจำนวนมาก เช่นสแลงเกี่ยวกับ

1.ความตาย

เท่งที้ง ม่อง ม่องเท่ง

2.การข่มขืน (ผู้หญิง)

เวียนเทียน เสียบปลั๊ก อัด อัดเทป

คำต้องห้ามหรือคำหยาบคายดังต่อไปนี้ อีตอก อีเหี้ย อีสัตว์ อีควาย อีตอแหล ไอร์ยะยา ไ้อ์เปือก ไ้อ์ตัวแสบ เฮงชวย ผู้หญิงต่างๆ พระหน้าผี พระหน้าเปรต มารศาสนา ไ้อ์หน้าโง่ อีร้อย(ตามด้วยคำลามก). อีตอกทอง หากคำเหล่านี้ไปพูดใส่หน้าใครเข้า คนพูดจะมีความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าทันที การดูถูกเหยียดหยาม สบประมาทหรือทำให้อับอายนั้นเป็นความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า เช่น ‘อีตอก’ เป็นถ้อยคำหยาบคาย คนฟังแล้วเข้าใจชัดเจนอยู่ในตัวเองว่าผู้ถูกด่าเป็นหญิงไม่ดี ผู้ที่ใช้คำพูดนี้จะมีความผิด

ฐานดูหมิ่นซึ่งหน้า ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา393 จะต้องเสียค่าปรับ500บาท‘ไอ้หน้าโง่’เป็นถ้อยคำหมิ่นเหยียดหยาม ผู้พูดกล่าวถ้อยคำกับอีกฝ่ายว่า“มึงเข้าไปในที่ของกูได้อย่างไร กูจะแจ้งข้อหาบุกรุกมึง มึงเป็นผู้ใหญ่บ้านได้อย่างไรไม่รู้กฎหมาย ไม่รู้หน้าที่ ไอ้หน้าโง่ มึงต้องเจอกับกฎแห่งศาล”คำว่ากูและมึงนั้นเป็นเพียงถ้อยคำไม่สุภาพแต่คำว่า‘ไอ้หน้าโง่’เป็นถ้อยคำที่มีเจตนาดูหมิ่นเหยียดหยามอีกฝ่ายจะต้องเสียค่าปรับ1,000 บาท

คำต้องห้ามจะเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้ (Allan and Burrige,2006,p.1)

1. ร่างกายและคำเรียกสิ่งปฏิกูลเช่น เหงื่อ น้ำมูก อูจจาระ ประจำเดือน
2. คำเรียกอวัยวะและกิจกรรมทางเพศ การถ่ายปัสสาวะ การถ่ายอุจจาระ
3. ชื่อโรคภัยไข้เจ็บ ความตายและการฆ่า (รวมถึงการล่าและการตกปลา)
4. ชื่อ การเรียกขาน การสัมผัส สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งของและสถานที่
5. การรวบรวมอาหาร การเตรียมและการบริโภค

ศุภกานดา บุญทองรอด(2545,น.46-64) อ้างถึงในนันทวัฒน์ เนตรเจริญ(2557,น.18-19)ได้จำแนกคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในวรรณกรรมไว้หลากหลายรูปแบบดังนี้

1. การใช้คำเสริมเพื่อแสดงความหยาบคาย (Impolite Particles)

คือการใช้ถ้อยคำต่างๆที่เสริมให้ประโยคฟังดูหยาบคายเช่น hell, damn, goddamn, ass, shit, fuck fucking, etc. ตัวอย่างเช่น ประโยคที่ว่า:“ What do I care what you like or don’t like” เมื่อใช้คำเสริมเข้าไปทำให้เพิ่มความหยาบคายคือ“What the fuck I care what you like or don’t like”

2. การใช้คำด่า

การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายดูถูกดูหมิ่นหรือทำให้เสื่อมเสีย เช่น you bastard, you son of a bitch, you jackass, you damn fool, asshole, fuck you, etc. ประโยคที่มีการใช้คำด่าเหล่านี้เช่น Get out, you son of a bitch, asshole

3. การใช้คำสบถ

การใช้ถ้อยคำต้องห้ามหรือคำหยาบเมื่อเกิดอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจเช่น Goddamn it, hell, shit, damn, fuck, what the fuck, etc. ตัวอย่างประโยคที่มีการใช้คำสบถเหล่านี้เช่น Goddamn it, listen to me!, said Jason, Damn! Wong says angrily.

4. การใช้คำอ้างถึง

การใช้ถ้อยคำไม่สุภาพแทนตัวผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น that whore, the bastard, the fucker, that son of a bitch, the bitch, those motherfucker, etc. ตัวอย่างประโยคที่มีการใช้คำอ้างถึงเหล่านี้เช่น Who are the bastards?, I hope we get that son of a bitch.

2.3 ประเภทของคำต้องห้าม

คำต้องห้ามอาจแบ่งอย่างกว้าง ๆ เป็น 8 ประเภทได้แก่

1.Taboo or obscene language (ถ้อยคำต้องห้ามหรือถ้อยคำลามก)

(Jay ,1992 อ้างถึงใน Robin-Eliece Mercury,1995,p30) กล่าวว่า คำต้องห้ามไม่ควรจะใช้ในทันที ทุกเวลา แต่ถึงกระนั้นคำพูดเหล่านี้ยังพบกันดาษดื่นตามที่ต่างๆ ผู้ที่ใช้คำเหล่านี้จะมีสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันไป คำที่มักจะใช้กันบ่อยและทำให้คนในสังคมไม่พอใจ เช่น Fuck, Dam it and son-of-a-bitch อรัญโกArango(1989) ยังเสริมอีกว่า ถ้อยคำต้องห้ามไม่ควรจะใช้ทั้งในที่ลับและที่แจ้งเช่น พ่อแม่ใช้คำรึ้นหูในการอธิบายเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ให้ลูกฟัง,การเซ็นเซอร์คำต้องห้ามในรายการโทรทัศน์

2. Blasphemy (ถ้อยคำดูหมิ่นพระเจ้า)

การใช้คำศัพท์เฉพาะทางศาสนาหมิ่นพระเกียรติพระเจ้า,สัญลักษณ์และสถาบันศาสนาทำให้ถูกขับไล่ออกจากศาสนาเช่นในกรณีที่ต้องประหารชีลมาน รูซดี (Salman Rushdie) นักเขียนชาวอังกฤษเชื้อสายอินเดียเพราะเขาได้เขียนหนังสือเรื่อง วิวรณ์แห่งซาตาน (The Satanic Verses) (Jay ,1992 อ้างถึงใน Robin-Eliece Mercury,1995, p30)

ในปีถัดมา อิมาน โคมัยนีผู้นำชีอะฮ์ของอิหร่านเรียกร้องให้บรรดามุสลิมทั้งหลายประหารชาลมาน รุซดีเนื่องด้วยหนังสือเล่มนี้มีใจความต่อต้านอิสลาม ต่อต้านศาสนาแห่งอิสลามและพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ส่งผลให้ชาลมานและภรรยาต้องหลบซ่อนตัวจนถึงทุกวันนี้

3. Profanity (ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับศาสนา)

การใช้ถ้อยคำเฉพาะทางศาสนาแสดงออกด้วยความไม่เคารพแต่ไม่ได้มีเจตนาจะลบหลู่พระเจ้าหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา แต่ต้องการสื่ออารมณ์ที่มีต่อสิ่งกระตุ้นบางสิ่งบางอย่าง เช่น Jesus Christ! Let's go, we're late as it is or Good God! He's ugly! (Jay ,1992 อ้างถึงใน Robin-Eliece Mercury,1995,p30)

4. Insult and radical slur(ถ้อยคำสบประมาท)

ถ้อยคำที่ไม่ได้รับการยอมรับอยู่ในรูปของการเหยียดหยามทางเพศ การพูดถึงลักษณะทางกายภาพและจิตใจของผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น retard (ปัญญาอ่อน)และ honkey(คนผิวขาว) (Jay1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน(Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

5. Expletive (ถ้อยคำสบถ)

ถ้อยคำที่ใช้สื่ออารมณ์ของตนเองออกมาด้วยความไม่พอใจไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะโจมตีหรือทำร้ายผู้อื่นเช่น Fuck it (ช่างแม่ง)และShit (ห่วยแตก) (Jay1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน(Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

(Ruth Wajnryb 2005, p.85) กล่าวว่า shit เป็นคำที่ควรหลีกเลี่ยงถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรที่จะมีการใช้อย่างระมัดระวัง ผู้ที่ใช้คำสบถนี้มาจากที่หลากหลาย พวกเขากล่าวถึงสิ่งที่น่ารังเกียจเป็นของเสียที่เป็นของแข็งที่ถูกขับออกจากร่างกาย ในทางตรงกันข้าม พวกเขา กำลังหาคำที่ฟังแล้วหยาบกระด้างระคายหูเพื่อแสดงอารมณ์ ณ ในขณะนั้นมีลักษณะดังเช่น ความโกรธ ความไม่พอใจ ความประหลาดใจ คำว่า shit เทียบเคียงได้กับการกระเทีบเท้า เมื่อเจอกับเหตุการณ์ต่างๆเช่น มาไม่ทันรถออก เมื่อเจอใบสั่งไต้ที่ปัดน้ำฝนหรือเมื่อต้องขับรถตามหลังคันที่ขับช้า การใช้คำว่า shit สะดวกและง่ายในการใช้งานเพราะมีเพียงพยางค์เดียวที่ไม่ทำให้ผู้ฟังขุ่นเคืองใจเกินไปนัก

แต่ในทางตรงกันข้ามมีนักจิตวิทยาจาก Keele University (มหาวิทยาลัยคิล) แห่งสหราชอาณาจักรพบว่า การใช้คำสบถไม่ใช่เป็นไปเพื่อบรรบายอารมณ์เท่านั้น แต่การสบถออกมาด้วยความหยาบคายขั้นรุนแรงจะมีประโยชน์อย่างมากเนื่องจากจะมีส่วนช่วยลดทอนความเจ็บปวดทางกายได้

6. Vulgarisms (ถ้อยคำหยาบคาย)

ถ้อยคำหยาบคายเป็นถ้อยคำต่ำที่รุนแรง น่ารังเกียจและทำร้ายจิตใจผู้อื่นมักจะใช้เพื่อลดคุณค่าหรือลดความสำคัญของบางสิ่งบางอย่างที่อ้างถึง เช่น I have to take a crap (ฉันจะไปฉี่) snot (ขี้มูก) (Jay 1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน (Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

คำต่ำมีที่มาจากการทำงานสาบาน คำปฏิญาณเป็นพิธีการ คำแถลง สัญญาหรือความพยายามที่จะทำสิ่งที่ยาก บ่อยครั้งอยู่ในสายตาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ศักดิ์ซึ่งผู้ให้คำสาบานนั้นจะตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรงถ้าไม่พูดความจริง นอกจากคำสาบานที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนาแล้วยังมีคำต่ำที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางศาสนาแต่เป็นคำที่รุนแรง หยาบคายโดยมีคำที่ไม่สุภาพมากมาย ดังนั้นการด่าคนหรือสิ่งที่ไม่สามารถชั่งได้เป็นการดูหมิ่นหรือเป็นการกระทำที่โหดร้ายและผิดศีลธรรม (Allan and Burridge 2006, p.76) คำต่ำเป็นคำที่ปรากฏเห็นได้ชัดว่าเป็นสัญลักษณ์ของความแตกแยกที่ฝังลึกในสังคมและการเมืองที่เพิ่มความวุ่นวายและขัดแย้ง โทมัส คอนเลย์ Thomas Conley (1941)

7. Cursing (ถ้อยคำสาปแช่ง)

ถ้อยคำสาปแช่งเป็นการใช้ถ้อยคำเพื่อทำร้ายผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสงค์ที่จะทำอันตราย สร้างความเจ็บปวดและคาดหวังว่าสิ่งเลวร้ายจะเกิดขึ้นกับบุคคลเหล่านั้น ถ้อยคำสาปแช่งจะเป็นคำต้องห้ามในโบสถ์หรือในสังคมทั่วไป เช่น eat shit (กินขี้) และ die (ตาย) (Jay 1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน (Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

8. Slang (ถ้อยคำสแลง)

ถ้อยคำสแลงมีการนำมาใช้ในกลุ่มสังคมเพื่อแสดงถึงความเป็นพวกพ้องและกลุ่มก้อนของสมาชิกในกลุ่ม มักใช้กันในหมู่วัยรุ่นเช่น da bomb (ยอดเยี่ยม) และ its smoking (เจ๋งสุดๆ) (Jay 1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน (Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

ลักษณะเฉพาะของคำสแลงคือเป็นคำที่ให้ความหมายเชิงอารมณ์ (affective meaning) สื่อถึงอารมณ์ขัน ความมีชีวิตชีวา เป็นคำที่มีอยู่ในระยะเวลาไม่นาน มักจะเลิกใช้เมื่อหมดความนิยมหรือมีการยอมรับเป็นภาษามาตรฐาน คำสแลงเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่มจะเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กก็ได้และเป็นกลุ่มที่สมาชิกของกลุ่มมีความใกล้ชิดกัน ในบางกรณีมีการใช้คำสแลงเพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้าม(taboo) สมใจ เสรีวงศ์(2556,น.103)และสุชาติ เทวะพลิน(2531,น.17)

โดยสาเหตุที่มีการใช้ภาษาสแลงเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือภาษาเดิมๆซ้ำซากทำให้เกิดความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร สื่อความได้กระชับขึ้นและสื่อความหมายได้ง่ายขึ้น เพื่อสร้างมิตรภาพกับคนที่มีระดับต่ำหรือสูงกว่าให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นเพื่อปรับทัศนคติให้เป็นแบบเดียวกันและนอกจากนี้ยังเป็นการใช้เพื่อแสดงความเป็นตัวตนของกลุ่มและปิดความลับไม่ให้คนภายนอกกลุ่มเข้าใจ (Partridge 1969,p185-186 อ้างถึง ธนสรณ์ ยุติบรรพ์,2553,pp.9-10)

Jolanta Legaudaite (2010,pp.91-92)กล่าวว่า ไม่มีคำจำกัดความที่แน่ชัดสำหรับคำสแลงที่พบในพจนานุกรมหรือในวรรณกรรม มีความพยายามที่จะให้คำจำกัดความคำสแลงเป็นประเภทคำศัพท์แต่ไม่ประสบความสำเร็จ พจนานุกรมบรรยายคำสแลงในระดับที่ไม่เป็นทางการ อุปมาอุปไมย ความสนุกสนานและไม่เป็นไปตามแบบแผนของสังคม คำสแลงเป็นคำหรือวลีแบบใหม่ที่ทะล้น สแลงอาจจะมีการใช้เป็นคำปกติ เช่น English movies, fridge, crazy, maths หรือ คำที่เป็นสแลงมายาวนานเช่น Lithuanian sule “school”, klifa “supervisor”, Fuksas “first year student”, moka “teacher”, etc. คำสแลงบางคำมีการใช้เพียงชั่วคราวเนื่องจากพบว่าเป็นการใช้คำที่ซ้ำซาก กลับไปสู่ต้นกำเนิดวัฒนธรรมที่ถูกแทนที่หรือคำสแลงบางคำได้สูญหายไป แต่อย่างไรก็ตามไม่มีการทดสอบใดบ่งชี้ได้ว่าอะไรเป็นคำสแลงหรืออะไรที่ไม่เป็น คนส่วนมากจะจดจำสแลงเมื่อพวกเขาได้ยินหรือเห็นในภาษาเขียน มีหลากหลายความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำสแลงในงานวรรณกรรม นักภาษาศาสตร์บางท่านมองว่าภาษาสแลงเป็นภาษาที่ไม่เหมาะสม ควรจะหลีกเลี่ยงเพราะให้ผลลบ ในขณะที่ท่านอื่นมองว่าคำสแลงเป็นเครื่องมือในการสร้างสำนวนหรือรูปแบบภาษาที่ช่วยสร้างบรรยากาศทำให้น้ำเสียงของข้อความมีความพิเศษมากขึ้น มีชีวิตชีวา อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าบ่อยครั้งที่ความหมายของคำสแลงค่อนข้างที่จะแตกต่างกันในแต่ละภาษาและยากที่จะหาคำมาเทียบเคียงในภาษาปลายทาง แต่ถึงกระนั้นคำสแลงควรที่จะแปลเป็นภาษาปลายทางโดยตรงหรือภาษาที่เหมาะสมที่จะรักษาลีลาของภาษาต้นฉบับไว้ ดังนั้นนักแปลต้องมีความเข้าใจภาษาที่จะแปลอย่างลึกซึ้งและคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของข้อความที่จะแปล

จากการหาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่อง ศัพท์แสลงในภาษาอังกฤษ ที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน 150 คำ มีการจัดประเภทของคำแสลงไว้หลากหลายอาทิเช่น

1. The slang words of “How are you?” เป็นคำแสลงที่ใช้ในการทักทาย ถามสารทุกข์สุกดิบ เช่น What’s up? (เป็นไงบ้างละ) What’s new? (เป็นไงบ้าง)

2. The slang words of “Guy” เป็นคำแสลงที่ใช้เรียกเพศชาย เช่น

Dude (หมอนั่น นายนั่น) Fellow (นายนั่น หมอนั่น)

3. The slang words of “swear words” เป็นคำแสลงที่ใช้สับถักับตัวเอง

Shit (ให้ตายสิ) Bullshit! (โกหกทั้งเพ) For God’s sake! (เจ้าประคุณเอ๋ย)

4. The slang words of “vulgar words” เป็นคำแสลงที่ใช้ด่าคนอื่น

Ass โง่ (เหมือนลาเลย) Dummy (โง่ทึ่ม) Idiot (คนโง่,คนบ้า) และประเภทอื่นๆอีกมากมาย

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทของถ้อยคำต้องห้ามออกเป็น 7 ประเภทตามหน้าที่ (function)

1. To draw attention to oneself (เรียกร้องความสนใจ) ผู้พูดใช้คำต้องห้ามเพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟัง พิธีกรเอ็ดเวิร์ด (Edward) อธิบายว่าผู้ฟังควรที่จะได้รับความสนใจผ่านการใช้ภาษาที่มีพลัง และมีความหมายแฝงซึ่งสามารถที่จะกระตุ้นปฏิกิริยาจากผู้ฟังได้ทันที ดังนั้นผู้ที่ใช้คำต้องห้ามซึ่งเชื่อว่าจะมีพลังในการดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังเพราะคำที่มีความหมายแฝงที่รุนแรง

ตัวอย่างเช่น

Sol: What the fuck are you doing? The fucking car just died.

Cheddar: I told you stupid-ass niggas not to be doin’ that shit.

จากบทสนทนาเบื้องต้นจะเห็นได้ว่า Sol พยายามที่จะเรียกร้องความสนใจจากเพื่อนของเขาเพราะเขารู้สึกว่าเพื่อนของเขาเกรงว่าจะถูกตำรวจจับ ดังนั้นเขาจึงตะโกนออกไปว่า What the fuck are you doing? เพื่อจะเรียกร้องความสนใจจากเพื่อนของเขาทำให้มีความใจเย็นลง

2. To show contempt (เป็นการดูถูก) Contempt means the impression in which a person or may be something is totally useless and cannot be regarded. Oxford Advance Learner's Dictionary(1995, p.249)

ตัวอย่างเช่น

Cheddar: I told you stupid-ass nigga not to be doin' that shit

Sol: That rifle ain't mine. I don't want to go jail.

คำว่า nigga นี้มาจาก nigger ที่หมายถึงการใช้คำดูถูกผู้ที่มีผิวสีดำ จากบทสนทนาเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการใช้คำต้องห้ามที่มีลักษณะเป็นการดูถูกของ Cheddar เพราะเขารู้สึกโกรธ Sol เพราะไปนำสิ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นของใครมาให้เขา

Contempt หรือ Scorn ตรงกับประเภทของคำต้องห้ามตามหน้าที่ (Function) (Pinker, 2008, p.350-368) ได้กล่าวไว้โดยเรียกคำต้องห้ามประเภทนี้ว่า Abusively คือ คำต้องห้ามที่ใช้สบประมาท เช่น Fuck you! หรือ Motherfucker (“contempt”, สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2562 จาก <https://www.dictionary.com/e/apps/>)

3. To be provocative (การยั่วยุอารมณ์) การใช้คำต้องห้ามเพื่อยั่วยุอารมณ์เป็นกรณีที่มีการใช้คำต้องห้ามเมื่อผู้พูดไม่พอใจกับการกระทำของของอีกฝ่ายหนึ่ง

ตัวอย่างเช่น

Jimmy: I told you not to fuckin' sign me up. What the fuck?

David: You wanna fight me now, huh?

จากบทสนทนาเบื้องต้นจะเห็นว่า Jimmy รู้สึกโกรธ David ที่สมัครเข้าแข่งขันแร็ปเปอร์ให้เขาโดยไม่ได้รับอนุญาต จากการกระทำดังกล่าวของ David ทำให้ Jimmy โกรธมากจึงใช้คำว่า fuck เพื่อให้ David โกรธและจากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า Jimmy ประสบความสำเร็จที่ทำให้ David โกรธได้

4. Mock authority (การดูหมิ่นเจ้าหน้าที่) ในบางครั้งคนจะใช้คำต้องห้ามเมื่อพวกเขาไม่พอใจกับภาพลักษณ์ของรัฐบาลและสถาบันต่างๆ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้คำต้องห้ามเฉพาะเพื่อล้อเลียน เยาะเย้ย เพื่อที่จะแสดงให้เห็นการไม่ยอมรับสิ่งที่มาจากรัฐบาล

ตัวอย่างเช่น

Hoot: Once that first bullet goes past your head, politics and all that shit just goes right out the window.

Steele: I just want to do it right today.

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าการใช้คำว่า shit ที่แสดงให้เห็นว่า Hoot เบื่อหน่ายกับเรื่องการเมืองและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง เขาใช้คำว่า shit เพื่อบั่นทอนความคาดหวังของเขาต่อสถานการณ์การเมือง

5. Endearment (การทำให้เป็นที่รัก) การใช้คำต้องห้ามในบทสนทนาเฉพาะเพื่อช่วยให้เกิดความคุ้นเคยระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงนี้พบมากในกรณีที่มีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นทางการระหว่างเพื่อนที่สนิทกันเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่โดยปราศจากข้อยกเว้น

6. The creation of strong interpersonal identification (การสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างบุคคล) เป็นการใช้คำต้องห้ามในการสนทนาที่มีลักษณะเฉพาะระหว่างบุคคลที่ต้องการที่จะเน้นว่า ผู้พูดเป็นคนเช่นไร

7. Provide catharsis (การปลดปล่อยอารมณ์ที่รุนแรง) การใช้คำต้องห้ามในกรณีนี้คือผู้พูดต้องการปลดปล่อยความขุ่นเคืองและความไม่พอใจ คนจะใช้คำต้องห้ามก็ต่อเมื่อพวกเขามีปัญหา อย่างไรก็ตามการใช้คำต้องห้ามนี้เพื่อเป็นการบำบัดทางจิตวิทยาสำหรับผู้พูด โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาโกรธหรือผิดหวังกับบางคนหรือบางสิ่ง การใช้คำต้องห้ามนี้จะทำให้พวกเขารู้สึกโล่งใจ ตามที่ (Pinker 2008,p.350-368) ได้ยกตัวอย่างไว้เช่น การอุทานคำว่า Fuck ตอนทำเครื่องดื่มร้อนๆหกรดลงบนกางเกง Liedlich(1973) and Wardaugh (2006) อ้างถึง (Dewi Putri Rahmawan& Fitrawati, 2018, p338)

2.4 กลวิธีการแปลภาษาถ้อยคำต้องห้ามในงานวรรณกรรม

Agus Darma Yoga Pratama (2016, pp.4-5) กล่าวว่า ไม่มีกฎที่ตายตัวสำหรับการแปลคำต้องห้าม ดังนั้นผู้แปลจะต้องประยุกต์ทฤษฎีการแปลเพื่อให้เหมาะกับคำในภาษาปลายทางและแนวคิดในภาษาต้นทาง เนื่องด้วยคำต้องห้ามนี้เป็นมีเงื่อนไขในเรื่องวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งที่ยากสำหรับการแปลและความเห็นที่ไม่ตรงกันของนักแปลทั้งหลาย สิ่งที่ยากเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรม ศาสนาและความเชื่อ (Nida,1964,p.130 อ้างถึง Zahra Davoodi2009:1) มีเห็นสอดคล้องกันว่าภาษาศาสตร์และความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างภาษาต้นฉบับและภาษาปลายทางเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งความแตกต่างทางวัฒนธรรมของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางจะสร้างปัญหายากให้กับนักแปลทั้งหลายมากกว่าความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างของทั้งสองภาษา

ในการแปลคำต้องห้ามนั้นในภาษาต้นทาง ผู้แปลอาจจะรู้สึกที่ไม่สามารถถอดความให้มีความหมายเหมือนกับภาษาปลายทางได้ทุกประการ อาจจะทำให้ผู้แปลเกิดความรู้สึกสับสนและรู้สึกแหย่ ดังนั้นการแปลจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะวัฒนธรรมปลายทาง ส่วนการแปลคำต้องห้ามนั้นผู้แปลจะต้องมีความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาเพื่อจะได้รู้ว่าคำนี้เป็นภาษาต้องห้ามในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางด้วย

ในกรณีนี้มีความเป็นไปได้ 3 ประการคือ 1.คำต้องห้ามในภาษาต้นทางไม่ใช่คำต้องห้ามในภาษาปลายทางดังนั้นผู้แปลจึงควรที่จะแปลตรงตัว 2.คำต้องห้ามในภาษาต้นทางเป็นคำต้องห้ามในภาษาปลายทางด้วย 3.คำในภาษาต้นทางไม่ใช่คำต้องห้ามแต่คำในภาษาปลายทางเป็นคำต้องห้าม ในการแปลแบบที่2และ3 ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวแต่การเป็นที่ยอมรับกันได้ให้ความรู้สึกของคำเหมือนกับภาษาที่สอง เช่น การละ (Censorship) ซึ่งไม่เป็นที่นิยมเนื่องจากจะทำให้บิดเบือนข้อมูลได้ การแทนที่คำ

(Substitution) ในหลายๆกรณีวิธีนี้เป็นที่ไม่ได้รับการยอมรับของผู้่านที่มีการศึกษาสูง คำต้องห้ามสำหรับคำต้องห้าม (Taboo for Taboo) วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายแต่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกขุ่นใจหรืออับอาย ถ้อยคำสุภาพ(Euphemism) ผู้แปลใช้วิธีนี้ในบางคำเท่านั้นที่มีความหมายและความรู้สึกสอดคล้องกันกับภาษาปลายทาง(Zahra Davoodi ,2009,pp.2-3)

การเลือกใช้คำในสถานการณ์ใดๆ เราจะต้องตัดสินใจเลือกและประเมินว่าภาษาที่ใช้จะเหมาะสมกับผู้ฟังไหม สิ่งที่เราจะต้องคำนึงถึงคือองค์ประกอบดังต่อไปนี้ นัยประหวัดของคำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สถานการณ์การสื่อสาร ความหมายเชิงวัฒนธรรมและกิริยาเชิงสัญลักษณ์ (นิตยา กาญจนวรรณ, 2558, น.58 อ้างถึง สุพรรณิ ปันมณี ,2557,น. 201) การมีความหมายนัยประหวัดต่างกันไปในแต่ละภาษาเนื่องมาจากแต่ละวัฒนธรรมมีข้อต้องห้ามแตกต่างกันไป เช่นคำว่า buffalo ไม่ให้ความหมายอะไรเลยในทางตะวันตก แต่ให้ความหมายนัยประหวัดในภาษาไทยแปลว่า โง่ ความหมายนัยประหวัดที่เกิดมากจากผู้พูดที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำมักจะใช้ภาษาที่หยาบคาย น่าเกลียด (improper connotation) ซึ่งมักจะกลายเป็นคำต้องห้าม (taboo words) เช่น คำที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เรื่องการข่มขืน คำเกี่ยวกับเรื่องการข่มขืน ชื่อโรคบางอย่างและความตาย เป็นต้น(Bloomfield,1965,p.153 อ้างถึง Supanee Pinmanee 2014,น. 211)

(Jean-Paul Vinay and Jean Darbelnet, 1995 อ้างถึง Lawrence Venuti, 2004, pp.85-91)ได้กล่าวถึงการศึกษาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การแปลไว้อย่างน่าสนใจมาก มีการสรุปให้เหลือ 7 วิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะสอดคล้องกับความซับซ้อนที่สูงขึ้น ในทางปฏิบัติผู้แปลจะเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีรวมกันนั้นย่อมได้และที่สำคัญมีนักวิจัยนำทฤษฎีของเขาไปใช้ในการแปลคำหยาบคาย

1. Borrowing (คำยืม)

การยืมเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในวิธีการแปล ไม่ควรค่าที่จะได้รับให้อยู่ในบริบทถ้าในบางครั้งนักแปลไม่จำเป็นต้องใช้มันเพื่อสร้างสำนวนหรือรูปแบบภาษา

ภาษาฝรั่งเศส: alcool

ภาษาอังกฤษ: alcohol

2. Calque (การแปลอ้อม)

การแปลอ้อม เป็นการยืมคำชนิดพิเศษที่ซึ่งภาษาที่ถูกยืมแสดงรูปแบบอื่นแต่มีการแปลตรงตัวในแต่ละคำ เช่น English-French calque

ภาษาฝรั่งเศส: Compliments de la saison!

ภาษาอังกฤษ: Compliments of the Season!

3. Literal (การแปลตรง)

การแปลตรงหรือ word for word เป็นการแปลตรงที่มีการถ่ายทอดจากภาษาต้นฉบับทั้งไวยากรณ์และสำนวนเหมือนเจ้าของภาษาไปยังภาษาปลายทาง เช่น

ภาษาฝรั่งเศส: Bas

ภาษาอังกฤษ: Downstairs

4. Transposition (การแทนที่คำ)

วิธีนี้เกี่ยวข้องกับการแทนที่คำในระดับหนึ่งด้วยอีกคำหนึ่งโดยไม่เปลี่ยนความหมายของคำเช่น

ภาษาอังกฤษของวลีที่ว่า As soon as he gets up เป็นภาษาฝรั่งเศสว่า Dès son lever

5. Modulation (การปรับ)

ความแตกต่างในรูปแบบของข้อความที่ได้รับมาจากการเปลี่ยนแปลงมุมมอง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้แสดงให้เห็นว่าจะแปลตรงหรือการเปลี่ยนตำแหน่ง ผลลัพธ์ของการแปลในการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จะได้รับการพิจารณาว่าไม่เหมาะสมเป็นภาษาที่ไม่มีสำนวนแบบเจ้าของภาษาหรือดูไม่เหมาะสมกับภาษาปลายทาง (Target Language) ตัวอย่างเช่น It is not difficult to show.. ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาฝรั่งเศสว่า Il est facile de démontrer

6. Equivalence (การสมมูล)

การซ้ำการเน้นคำและสถานการณ์เดียวกันสามารถถูกแปลโดยใช้สองข้อความใช้รูปแบบภาษาและโครงสร้างที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง ในหลายๆกรณีพวกเรามีการจัดการกับวิธีซึ่งทำให้เป็นข้อความที่สมมูล ตัวอย่างเช่น ชาวฝรั่งเศสมีสมาธิในการเล่นได้รับอุบัติเหตุจากการใช้คอนทุบโดนนิ้วตนเองเขาจึงร้องอุทานเป็น

ภาษาฝรั่งเศสว่า “Aie!” ถ้าเป็นคนอังกฤษจะใช้คำว่า “Ouch!” ที่กล่าวมาเป็นการพูดเพื่อใช้แสดงความเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบายภาษาไทยใช้ว่า “อ๊วย”

7. Adaption (การดัดแปลง)

จะใช้ในกรณีที่ประเภทของสถานการณ์ที่ข้อความถูกอ้างในภาษาต้นทางแต่ไม่คุ้นเคยในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง ในหลายๆกรณีผู้แปลจะต้องมีการสร้างสถานการณ์ใหม่ซึ่งจะทำให้เกิดความสมมูล ตัวอย่างเช่น

ภาษาฝรั่งเศส: Trois hommes et un couffin ภาษาอังกฤษ: Three men and a baby

การแปลแบบ Taboo for Taboo (คำต้องห้ามสำหรับคำต้องห้าม) เรียกได้อีกแบบว่า literal translation (การแปลตรง) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในที่ทั้งสองภาษามีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกันมาก และจะได้รับการยอมรับเมื่อการแปลยังคงรักษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมายและลีลาที่เหมือนกับต้นฉบับเอาไว้เช่น คำว่า a slut จากภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาอินโดนีเซียว่า ในเรื่องคำสบถในภาษาอังกฤษจะพบว่า slut แปลว่า ผู้หญิงสำส่อนและ pelacur แปลว่า ดอกทอง สรุปแล้วทั้งสองคำมีความหมายไปในทางเดียวกันจึงใช้หลักการนี้ได้ (Vinay and Darbelnet, 2000, p.213) อ้างถึง Hanhan Lovihandrie และ Januarius Mujiyanto และ Djoko (2018, pp.208-220)

จากการศึกษาวารสารทางวิชาการมีการใช้เทคนิคการแปลหลายแบบเพื่อใช้กับ Vulgarisms (คำหยาบคาย) ในภาพยนตร์เรื่อง Ted โดยการจำแนกคำหยาบคายนี้ได้มาจากทฤษฎีของ Jay (1992) พบในงานวิจัยชิ้นนี้ 5 ประเภทด้วยกันคือ 1. Cursing (ถ้อยคำสาบแช่ง) 2. Profanity (ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับศาสนา) 3. Blasphemy (ถ้อยคำดูหมิ่นพระเจ้า) 4. Taboo (ถ้อยคำต้องห้าม) 5. Vulgarism (คำหยาบคาย) โดยใช้เทคนิคการแปลของวิเนย์และดาร์เบลเน็ต Vinay and Dalbernet (1968) วิเคราะห์เทคนิคการแปลในการแปลคำโดยใช้การพรรณาบริบท บอกประเภทของคำหยาบคาย บอกลักษณะหน้าที่ของคำหยาบคาย อธิบายเทคนิคการแปลและอธิบายลักษณะการแปลคำหยาบคายที่ยอมรับได้ก่อนที่ทำการตัดสินใจเลือกแปล ผลวิจัยพบว่าในการแปลเรื่องนี้ใช้เทคนิค 2 ประเภทคือ การแปลตรงและการแปลอ้อม โดยการแปลตรงแบ่งออกเป็น การยืม (Borrowing) และการแปลตรง (Literal Translation) ส่วนการแปลทางอ้อมแบ่งออกเป็น 3 กลวิธีคือ 1. Transposition (การเปลี่ยนตำแหน่ง) 2. Modulation (การปรับ)

3. Equivalence (การสมมูล) เทคนิคการแปลที่พบบ่อยที่สุดสองประเภทคือ Equivalence (การสมมูล) และ Modulation (การปรับ)

Hanhan Lovihandrie and Januarius Mujiyanto and Djoko Sutopo(2018) ได้ศึกษางานแปลคำต้องห้ามเรื่อง Bared to You โดย ซิลเวีย เดย์พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลคำต้องห้าม 6 กลวิธี ซึ่งเรียงลำดับตามความถี่ของกลวิธีที่ใช้ในการแปลจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. Omission/deletion (การละหรือการตัด)

ST; What the hell was he doing?

TT; Apa yang sedang dilakukannya?

มีการละไม่แปลคำว่า the hell เนื่องจากไม่เป็นคำที่มีความสำคัญนักเมื่อแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาอินโดนีเซียแล้วยังคงให้ความหมายเหมือนเดิมเพียงแต่ภาษาอังกฤษต้นฉบับจะแสดงความรู้สึกที่ชัดเจนกว่า โดยส่วนมากจะปรากฏการละคำในกรณีต่อไปนี้ ‘F-word’ คำที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์หรือ คำที่เกี่ยวกับส่วนลับของร่างกายและคำที่เกี่ยวกับศาสนาเช่น ‘goddamned’

2. Euphemism (ถ้อยคำสุภาพ)

มีการแปลคำว่า fuck เป็นคำว่า menidurimu ในภาษาอินโดนีเซียซึ่งเป็นคำที่ฟังแล้วรื่นหูกว่าคำว่า fuck ถึงแม้จะมีความหมายสื่อไปทางเดียวกันว่ามีเพศสัมพันธ์

3. Substitution (การแทนที่คำ)

ตัวอย่างเช่น การแปลคำว่า Jesus ในภาษาอังกฤษเป็น Ya, ampun ในภาษาอินโดนีเซีย คำว่า Jesus เป็นคำอุทานที่ใช้เสริมเข้าไปเนื่องจากความประหลาดใจที่มักใช้กันในคำทางศาสนาผู้แปลเลือกใช้คำที่มีความชัดเจนหรือตรงไปตรงมาน้อยกว่าต้นฉบับ คำว่า Ya, ampun แปลเป็นภาษาไทยว่า ให้ตายสิ ตายแล้ว การเลือกใช้คำนี้เป็นที่พึงพอใจของนักอ่านชาวอินโดนีเซียและดูเป็นธรรมชาติมากกว่าภาษาต้นฉบับ

4. Taboo for Taboo (คำต้องห้ามสำหรับคำต้องห้าม)

การแปลคำว่า a slut ในภาษาต้นทาง เป็นคำว่า pelacure ในภาษาปลายทางจะเห็นว่าเป็นคำต้องห้าม ทั้งสองทางแปลว่าผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์กับชายที่หลากหลายหรือผู้หญิงโสเภณี

5. Borrowing (คำยืม)

การใช้คำยืมเป็นกระบวนการแปลที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำซ้ำที่แสดงอารมณ์ทางต้นฉบับไปสู่ฉบับแปล ในที่นี้แบ่งการแปลคำยืมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่การใช้แนวคิดและมุมมองของผู้แปล

5.1 pure borrowing (คำยืมแท้)

คำว่า vibrator ภาษาต้นทางแปลสู่ภาษาปลายทางเป็น vibrator โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ แปลว่า เครื่องสั่นหรือเกี่ยวกับการสั่น

5.2 naturalized borrowing (คำยืมประยุกต์)

คำว่า orgasm ภาษาต้นทางแปลสู่ภาษาปลายทางเป็น orgasme มีเพียงการเติมพยัญชนะ e ไปที่ท้ายคำ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายที่เหมือนกันคือแปลว่า จุดสุดยอดทางเพศสัมพันธ์

6. Translation with more general word (การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ)

ST; cock

TT; tabuh

ต้นฉบับใช้คำว่า Cock เป็นคำสแลงและคำต้องห้ามหมายถึง อวัยวะเพศชาย แต่ในภาษาปลายทางใช้คำกว้างๆว่า tabuh ที่หมายถึง ร่างกาย ซึ่งอาจจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนได้ว่าร่างกายส่วนไหนจึงอาจจะใช้คำเทียบเคียงกับต้นฉบับคือคำว่า kejantanan ที่แปลว่า ความเป็นชายหรือเพศชาย

กลวิธีที่พบมากที่สุดในงานแปลคำต้องห้ามเรื่อง Bared to You คือ การละไม่แปล เนื่องจากคำที่พบเป็นคำที่หยาบคายมากเกินไปทำให้ไม่สามารถที่จะแปลออกมาเป็นภาษาปลายทางที่ตรงตัวเพราะความแตกต่างบรรทัดฐานและวัฒนธรรมปลายทางของภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง สำหรับการแปลคำต้องห้ามด้วยวิธีการแทนที่คำ (substitution) (Baker, 1982,p.212 อ้างถึง Hanhan Lovihandrie

,2018,pp.208-220) กล่าวว่า การแปลโดยการแทนที่ด้วยสิ่งที่มีอยู่ในวัฒนธรรมภาษาปลายทางด้วยคำศัพท์ วลีหรือประโยคในต้นฉบับ การแทนที่ด้วยวัฒนธรรมปลายทางที่ไม่มีความหมายอ้างอิง (propositional meaning) เหมือนกับคำต้นฉบับแต่ให้ความหมายทางอารมณ์เดียวกันกับผู้อ่านปลายทาง ถ้อยคำที่ถูกทดแทนจะเป็นคำถ้อยคำหยาบคายและถ้อยคำสบประมาทเช่น F-word,damnหรือจะเป็นถ้อยคำสาบแช่งที่มีการใช้คำทางศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องเช่น Jesus Christ Toosheh (2017)กลวิธีในการแปลแนวคิดทางศาสนาด้วยการแทนที่ (substitution)คำว่า”Jesus” (พระนามพระเจ้า)ด้วยคำว่า “Ya”

Ampun” คำสแลงภาษาอินโดนีเซีย ทั้งสองคำใช้ในความหมายว่า “ตกใจ” แม้คำว่า “Ya Ampun” จะให้น้ำหนักของความประหลาดใจไม่เท่ากันกับคำว่า “Jesus” แต่เป็นสิ่งที่ผู้อ่านภาษาปลายทางยอมรับได้

Agus Darma Yoga Pratama(2016) ได้ศึกษากลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้ในการบรรยายข้างใต้ภาพยนตร์ จากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาอินโดนีเซีย เรื่อง The Help สิ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยเรื่องนี้ คือ การแปลคำต้องห้ามที่ใช้ในการบรรยายใต้ภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ยากเนื่องจากในประเทศอินโดนีเซียไม่ใช่ถ้อยคำต้องห้ามหรือคำหยาบคายในที่สาธารณะ นอกจากนี้คำบรรยายข้างใต้ภาพยนตร์จะปรากฏต่อสาธารณะแตกต่างจากการอ่านหนังสือ การศึกษานี้พยายามจะสังเกตการใช้คำหยาบคายของตัวละครในภาพยนตร์และค้นหากลยุทธ์ที่นักแปลใช้แปลถ้อยคำหยาบคายที่จะปรากฏในภาษาปลายทางโดยคำนึงถึงเทคนิคใช้ในการแปลบทภาพยนตร์ที่จำกัดจำนวนบรรทัดบนหน้าจอทีวีแต่ละครั้ง กลวิธีการแปลคำต้องห้ามพบมากสามอันดับแรกคือ euphemism (การใช้ถ้อยคำที่รื่นหู) 26 คำ transfer (การย้าย)27 คำและomission (การละ)16 คำ สิ่งนักแปลต้องระวังคือการใช้กลวิธีการละการแปลโดยเฉพาะเมื่อไม่มีรูปภาพ ภาษามือ หรือเสียงของตัวละครในภาพยนตร์

Sarjana Pendidikan (2013) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การแปลคำด่าใน Transformers 3 Dark of the Moon movie ศึกษาว่ามีคำด่าที่คำที่ถูกพบในภาษาอังกฤษเป็นภาษาอินโดนีเซียจากซับไตเติ้ลเรื่อง Transformers 3 Dark of the Moon movie และวิธีการแปลประเภทใดที่ใช้ในการแปลคำด่าในเรื่องนี้ ผลการศึกษาพบว่าคำด่าที่พบในภาพยนตร์เรื่องนี้ทั้งหมด 53 คำและมีการใช้วิธีการแปลทั้งหมด 7 ประเภทที่ใช้ในการแปลคำด่าที่พบในภาพยนตร์เรื่องนี้ จากกลวิธีการแปลทั้งหมด 15 ประเภทของนิวมาร์ค Newmark in Ordudari(2007)

- 1) การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง
- 2) คำเทียบเคียงตามหน้าที่การนำไปใช้ประโยชน์โดยใช้คำที่เป็นกลางทางวัฒนธรรม
- 3) การใช้คำเทียบเคียงในการอธิบายซึ่งภาษาปลายทางสามารถใช้คำอธิบายได้หลายคำ
- 4) คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับภาษาปลายทาง
- 5) through-translation ซึ่งคือการแปลคำหรือกลุ่มคำที่ใช้ร่วมกัน ชื่อองค์กร
- 6) การสลับตำแหน่งเกี่ยวกับการเปลี่ยนตำแหน่งทางไวยากรณ์จากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทาง
- 7) modulation คือการเปลี่ยนมุมมองและแนวคิดในการแปลเช่น

โดยวิธีที่ถูกใช้มากที่สุดคือ modulation (การปรับ) โดยมีถึง 18 คำเกิดขึ้นจากการใช้แนวคิดและมุมมองของผู้แปลที่มีพื้นฐานจากวัฒนธรรมของผู้แปลเพื่อที่จะเปลี่ยนมุมมองการแปลที่เป็นประจำ

Nantawat Nedjaroen(2556) ศึกษาเรื่อง การแปลถ้อยคำต้องห้ามในวรรณกรรม เรื่อง The Catcher in Rye กรณีศึกษา สำนวนแปลของ คำระวี-ไบเตยซึ่งแปลมาจากต้นฉบับเรื่อง “จะเป็นผู้คอยรับไว้ไม่ให้ใครร่วงหล่น” The Catcher in the Rye ของ J.D. Salinger โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกลุ่มที่มาของถ้อยคำต้องห้ามที่ปรากฏในต้นฉบับและสำนวนแปล และศึกษาเกี่ยวกับการแปลถ้อยคำต้องห้ามและปัจจัยที่มีผลต่อการแปลถ้อยคำต้องห้าม มีการจัดกลุ่มถ้อยคำต้องห้ามทั้งต้นฉบับและสำนวนแปลจำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มที่มาซึ่งปรากฏใช้เฉพาะต้นฉบับ 2 กลุ่ม ได้แก่ ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มของเสียจากร่างกายและถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มพืชและกลุ่มที่มาซึ่งปรากฏใช้เฉพาะสำนวนแปล 4 กลุ่ม 1)ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มอวัยวะ 2)ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มเครือญาติ 3)ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มคำสรรพนามและคำนำหน้านาม 4) ถ้อยคำต้องห้ามกลุ่มคำลงท้าย กลวิธีการแปลที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้ มี 4 วิธีคือ

1.กลวิธีการแปลตรงตามรูปภาษา

ตัวอย่าง: หลังจากกลุ่กลับไปแล้ว โฮลเดนก็ยังนั่งดื่มสุราต่อจนกระทั่งเขาเริ่มเมา

Boy, I sat at that goddam bar till around one o'clock or so, getting drunk as a bastard. I could hardly see straight.(Chapter 20,156)

ไอ้หนู ผมนั่งรอกงอกอยู่ที่บาร์อับริยน์จนถึงตีหนึ่งได้กระมัง แม่เงมา ยังกับไอ้ลูกไม่มีพ่อ ผมมองอะไร เวียนหัวตาลายไปหมด(บทที่20,220)

2. การแปลเทียบเคียงแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 เทียบเคียงความหมาย

ตัวอย่าง: แอ็คลี้บอกกับโฮลเดนว่าเขาไม่ชอบสแตร์ดเลเตอร์

“No reason. Boy, I really can’t stand that sonuvabitch. He’s one sonuvabitch I really cant’ stand”(Chapter 3,27)

“ไม่มีอะไร เจ้าหนู อ๊วะทนไอ้ลูกหมาหน้าตัวเมียนั้นไม่ค่อยได้เลยวะ มันเป็นลูกหมาตัวเมียจริงๆ อ๊วะทนไม่ได้ (บทที่3,38)

2.2 เทียบเคียงอารมณ์

ตัวอย่าง: สแตร์ดเลเตอร์ขอให้โฮลเดนช่วยเขียนเรียงความให้เขา

I’m the one that’s flunking out of the goddam place and you’re asking me to write you a goddam composition,” I said.(Chapter4,32)

อ๊วะถูกไล่ออกจากโรงเรียนห่านี้แล้ว ลื้อยังจะมาขอให้อ๊วะเขียนเรียงความห่านั้นให้อีกหรอ(บทที่ 4,45)

คำว่า goddam เป็นคำสบถเพื่อแสดงอารมณ์ไม่พอใจที่ถูกไล่ออกจากโรงเรียน ผู้แปลจึงเลือกแปลถ้อยคำ ต้องห้าม goddam ด้วยคำว่า ห่า เป็นคำสบถที่มาจากคำเรียกชื่อ ฝืนวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย

3. กลวิธีการตีความ

3.1 ตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทย

ตัวอย่าง: โฮลเดนเล่าถึงพ่อแม่ของเขา

They are nice and all- I'm not saying that- but tb are also touchy as hell.(Chapter1,5)

ผมเองไม่อยากพูดเลยว่า ที่จริงท่านทั้งคู่ก็เป็น “คนดี” แต่ข้าไม่หาฉิบหาย!(บทที่1,7)

ตัวอย่าง: แซลลี่ชวนโฮลเดนไปเล่นสเก็ตหลังจากที่ชมละครเสร็จ

So we went, and after they gave us our skates, they gave Sally this little blue butt-twitcher of a dress to wear. She really did look damn good in it though.(Chapter17, 134)

เป็นอันว่าเราก็ไปด้วยกัน พอได้รองเท้าสเก็ตแล้ว เจ้าหน้าที่ก็เอากะโปรงกันกระดกสี ฟ้าๆมาให้ หล่อน อี๋ม หล่อนสวมแล้วสวยบรรลัยเลยจริงๆ (บทที่17,186)

กลวิธีการแปลตีความด้วยถ้อยคำต้องห้ามในภาษาไทยสามารถถ่ายทอดความหมายแฝงซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงตามบริบทของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมาไว้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนและยังสามารถรักษาความรุนแรง ความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครที่สะท้อนผ่านถ้อยคำต้องห้ามได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ

3.2 ตีความด้วยถ้อยคำธรรมดา

ตัวอย่าง: เฮลเดนยืนอยู่บนเนินหอมเช่น ฮิลล์ และกำลังคิดเรื่องที่เขาต้องออกจากโรงเรียน

Anyway, I kept standing next to that crazy cannon, looking down at the game and freezing my ass off. (Chapter1,8)

ผมยังยืนอยู่ข้างๆเจ้าปืนใหญ่ที่มึนๆ กระบอกนั้น มองลงไปที่เขากำลังแข่งๆฟุตบอลกัน และก็ยืนหนาวจนตัวแข็งอยู่อย่างนั้น (บทที่17,186)

“The leading man can't go on. He's drunk as a bastard. So who do they get to take his place? Me, that's who. The little old goddam Governor's son.” (Chapter4,33)

“หัวหน้าวงมาไม่ได้เพราะเมาประไปเสียแล้ว แล้วใครจะมาแทนเล่า อะฮ้า ผมโง่ละ ผม..ลูกชายผู้ว่าฯเส่งเครื่องคนนี่เอง” (บทที่4, 47)

กลวิธีการแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาในภาษาไทยสามารถถ่ายทอดความหมายแฝงซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงตามบริบทของถ้อยคำต้องห้ามที่ใช้เน้นความหมายในต้นฉบับมาไว้อย่างครบถ้วน แต่เมื่อพิจารณาในด้านความรุนแรงและความหยาบคายของตัวละครจะพบว่า การแปลตีความด้วยถ้อยคำธรรมดาไม่สามารถถ่ายทอดความรุนแรงและความหยาบคายมาสู่สำนวนแปล จึงอาจส่งผลให้ผู้อ่านสำนวนแปลไม่สามารถรับรู้ถึงความรุนแรงและความหยาบคายของตัวละครได้

4. การละ

ตัวอย่าง: โฮลเดนบังเอิญพบกับแม่ของเฮอร์เนสต์ มอร์โรว์ บนรถไฟ

Her son was doubtless the biggest bastard that ever went to Pencey, in the whole crumby history of the school. He was always going to the corridor, after he'd had a shower, snapping his soggy old wet towel at people's asses. (Chapter8, 58)

ลูกชายของเธอต้องเป็นเจ้าระยำที่ตัวใหญ่ที่สุดในเพ็นซัน ตัวใหญ่ที่สุดในประวัตินักเรียนของเพ็นซันตั้งแต่เปิดมา ไอ้หมอนี้เวลาอาบน้ำเสร็จชอบเอาผ้าขนหนูเปียกๆออกมาไล่ฟาดคนทั้งตึกอย่างไม่รู้จักเกรงอกเกรงใจใคร(บทที่8,82)

คำว่า ass ไม่ได้สื่อใจความตรงตามรูปประโยคว่า “ลา” แต่สื่อความหมายในฐานะคำสแลงว่า “ก้น” สำนวนแปลไม่มีคู่เทียบของถ้อยคำต้องห้าม ทำให้ความหมายบางส่วนขาดหายไปจากสำนวนแปล ทำให้ผู้อ่านไม่รู้วามอร์โรว์ชอบเอาผ้าขนหนูมาฟาดตรงส่วน “ก้น” แต่จะรู้เพียงว่าเขาชอบเอาผ้าขนหนูมาฟาดคนอื่นเท่านั้น

อุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม (2017) ศึกษาบทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของ มาร์ลอน เจมส์ หนังสือเล่มนี้มีความน่าสนใจหลายประการ อาทิเช่น คำโครงสร้างเรื่องมีที่มาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและมีการใช้ตัวละครต่างๆเป็นผู้บอกเล่าเหตุการณ์จากสิ่งที่อยู่ในใจ โดยถ่ายทอดออกมาอย่างไม่หยุดนิ่ง กระจัดกระจายเรียกกลวิธีการเล่าเรื่องนี้ว่าแนวกระแสสำนึก (Stream of Consciousness) การแปลวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นการแปลเกี่ยวกับภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานแบบคนผิวดำมี การใช้คำสแลง การใช้คำสแลง การใช้

โวหารภาพพจน์การใช้คำ ผู้แปลจะต้องศึกษาวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับคนผิวดำเพื่อให้เข้าใจความหมายแฝงทางวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอดความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมให้ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลหลายที่หลากหลายโดยเรียงลำดับที่พบจากมากที่สุดไปน้อยสุด

1. การรักษาคำสบลไว้ในบทแปล
2. การไม่แปล
3. การแทนที่ด้วยคำอื่นที่ไม่ใช่คำสบลและ การใช้หลายกลวิธีประกอบกัน

ทั้งนี้ ผู้แปลพยายามเลี่ยงการใช้ภาษาหยาบคายโดยปรับภาษาให้มีความหยาบคายน้อยลงหรือเลือกใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางเมื่อคำเหล่านั้นใช้สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึก ผู้อ่านภาษาไทยอาจยอมรับการใช้คำต้องห้ามได้ไม่มากนัก ผู้แปลจึงต้องปรับภาษาให้มีความหยาบคายน้อยลง ในบางครั้งการใช้คำสบลอาจเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครซึ่งผู้แปลอาจพิจารณาเลือกใช้คำทั่วไปแทนก็ได้

Nur Ardyasari Ratna Ningrum(2017) ศึกษาการวิเคราะห์การแปลคำแสดงออกของคำสแลงในภาพยนตร์เรื่อง “mean girls” งานวิจัยมีการใช้ 8 วิธีในการแปลการใช้คำสแลงในภาพยนตร์เรื่อง “Mean Girls” คือ 1. Translation by using slang expression (การแปลโดยการใช้คำสแลง) 2. Translation by using common word or phrase of similar meaning both referential and expressive meanings (การแปลโดยการใช้คำธรรมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายอ้างอิงและความหมายทางอารมณ์) 3. Translation by using common word or phrase of similar referential meaning but dissimilar expressive meaning. (การแปลโดยการใช้คำธรรมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายอ้างอิงแต่มีความหมายทางอารมณ์แตกต่างกัน) 4. Translation by using common word or phrase of similar expressive meaning but dissimilar referential meaning. (การแปลโดยการใช้คำธรรมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายทางอารมณ์แต่ความหมายอ้างอิงแตกต่างกัน) 5. Translation by using common word or phrase of dissimilar meaning, both referential and expressive meanings. (การแปลโดยการใช้คำธรรมดาหรือวลีที่มีความหมายไม่เหมือนกันทั้งความหมายอ้างอิงและความหมายเชิงอารมณ์) 6. Translation by using loan word or loan word with explanation. (การแปลโดยการใช้คำยืมหรือคำยืมในการอธิบาย) 7. Translation by

using omission (การแปลโดยการละ) 8. Translation by swearing word (การแปลโดยใช้คำด่า) วิธีที่พบมากที่สุดคือ Translation by using common word or phrase of similar meaning both referential and expressive meaning (การแปลโดยการใช้อำรรวมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายอ้างอิงและความหมายทางอารมณ์) แต่กลวิธีที่ใช้ไม่มากนักคือ Translation by using slang expression (การแปลโดยการใช้อำสรแลง) และ Translation by using loan word or loan word with explanation. (การแปลโดยการใช้อำยืมหรือคำยืมในการอธิบาย)

1. Classification A: Translation by using slang expression (การแปลโดยการใช้อำสรแลง)

ST: Jason: Dude, put on “The Ramayana Monkey Chant”.

TT: Sobat, putarkan lagu monyet.

คำว่า Dude ในภาษาต้นทางและ Sobat ในภาษาปลายทางทั้งสองเป็นคำที่แสดงอารมณ์ (Expressive Meaning) แสดงให้เห็นถึงลีลาการพูดของวัยรุ่นและแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ทั้งสองคำเป็นคำที่ใช้เรียกเพื่อนที่สนิท

2. Classification B: Translation by using common word or phrase of similar meaning both referential and expressive meanings (การแปลโดยการใช้อำรรวมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายอ้างอิงและความหมายทางอารมณ์)

ST: “Home-schooled kids are freaks”.

TT: Kau pasti brfikir anak yang sekolah dirumah itu aneh.

คำว่า freaks ในภาษาต้นทางแปลว่า แปลกและคำว่า aneh ในภาษาปลายทางให้ความหมายเหมือนกันแต่ไม่ได้เป็นภาษาสแลงในภาษาอินโดนีเซียแต่เป็นคำปกติ

3. Classification C: Translation by using common word or phrase of similar referential meaning but dissimilar expressive meaning. (การแปลโดยการใช้อำรรวมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายอ้างอิงแต่มีความหมายทางอารมณ์แตกต่างกัน)

ST: Regina George: So you can go shave your back now.

TT: Cukurlah punggungmu.

จะเห็นว่าทั้งภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีความหมายอ้างอิง(Referential meaning)ที่เหมือนกัน Cukurlah punggungmu ในภาษาอินโดนีเซียเป็นวลีปกติไม่ใช่สแลง

4. Classification D: Translation by using common word or phrase of similar expressive meaning but dissimilar referential meaning. (การแปลโดยใช้คำธรรมดาหรือวลีที่คล้ายกันทั้งความหมายทางอารมณ์แต่ความหมายอ้างอิงแตกต่างกัน)

ST: Regina George: Coolness

TT: Bagus

ตามความหมายอ้างอิงคำว่า coolness แปลว่า สุขุมแต่คำว่า coolness และ bagus ในที่นี้ผู้พูดแสดงถึงความพึงพอใจ

5. Classification E: Translation by using common word or phrase of dissimilar meaning, both referential and expressive meanings. (การแปลโดยใช้คำธรรมดาหรือวลีที่มีความหมายไม่เหมือนกันทั้งความหมายอ้างอิงและความหมายเชิงอารมณ์)

ST: Janis Ian: She's a scum-sucking road whore! She ruined my life!

TT: Dia orang jahat yang merusak hidupku.

คำว่า scum-sucking road whore! หมายถึงผู้หญิงโสเภณีที่อยู่ตามท้องถนน ส่วนคำว่า orang jahat หมายถึง คนที่มีทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่ได้ จะเห็นว่าคำในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีความแตกต่างกันทั้งความหมายอ้างอิง (referential meaning) และความหมายทางอารมณ์ (expressive meaning).

6. Classification F: Translation by using loan word or loan word with explanation.

(การแปลโดยใช้คำยืมหรือคำยืมในการอธิบาย)

ST: Gretchen Wieners: OK, that was so fetch.

TT: Tadi itu sangat 'fetch'

คำว่า fetch เป็นคำสแลงที่แปลว่า ดีเยี่ยม วิเศษ

7. Classification G: Translation by using omission (การแปลโดยการละ)

ST: Regina George: So you better send me one, byotch

TT: Jadi kau harus mengirimiku.

คำว่า byotch เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของ bitch หมายถึงสุนัขตัวเมีย คำสแลงข้างบนเป็นคำสบถ (Expletives) ไม่มีความหมายอะไร ดังนั้นจึงไม่แปลคำว่า byotch ความหมายในภาษาปลายทางก็ไม่เปลี่ยนแปลง

8. Classification H: Translation by swearing word (การแปลโดยใช้คำด่า)

ST: Regina George: You can walk home, bitches.

TT: Kalian boleh pulang berjalan kaki, wanita jalang.

คำว่า bitch เป็นคำสบถสาบาน (expletive swearing) ใช้ในการแสดงออกถึงความโกรธ คำว่า wanita jalang หมายถึง ผู้หญิงดูร้าย (wild women) อย่างไรก็ตามในบริบทของประโยคนี้คำว่า bitches ใช้แสดงความโกรธ ความหมายหลักได้มีการถ่ายทอดไปยังภาษาปลายทาง

Engliana (2012) ศึกษาเรื่อง swear words and slang languages translation on screen: A translator's perspective (การแปลคำด่าและภาษาสแลงบนจอภาพ: มุมมองของนักแปล) จุดประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้คือการเลือกกลวิธีและแนะนำวิธีที่จัดการกับคำด่าและคำสแลงที่บรรยายไว้ในภาพยนตร์ สำหรับผู้รับชมชาวอินโดนีเซียในปี 2002 และ 2012 วิธีนี้ใช้ภาษาศาสตร์เปรียบเทียบในการสืบหาความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษของภาพยนตร์ 2 เรื่องในระยะเวลาห่าง 9 ปี โดยใช้ภาพยนตร์แอ็คชั่นเรื่อง The Bourne Identity ในปี 2002 และภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาอ้างอิงวิทยาศาสตร์เรื่อง The Source Code ปี 2011 Baker (1998, pp.26-42) กล่าวว่ากลวิธีที่ผู้แปลใช้ในการแก้ปัญหาคำด่าและคำสแลงที่ไม่สามารถเทียบเคียงได้ในระดับคำและระดับวลีจนปฏิบัติศาสตร์มีวิธีดังต่อไปนี้

1. Translation by a more general word (การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่า)

ภาษาต้นฉบับ)

[SL] (English) the Comedian: “Is that your way of making fun of me?”

Colter : “I guess you have a better gig. Never mind”

[TL] (Indonesian) the Comedian: “Apa itu caramu menjelekkanku?”

Colter : “Kurasa kau memiliki lawakan yang lebih baik Sudahlah.”

ตามความหมายในเคมบริดจ์ดิกชันนารีคำว่า gig หมายถึง job ในบริบทภาพยนตร์ Colter ใช้คำว่า gig จุดประสงค์ในการกล่าวเป็นนัย ผู้แปลใช้วิธีคำที่มีความหมายกว้างกว่าโดยไม่สูญเสียความหมายแฝงที่อ้างอิงงานของเขาคือเป็นนักแสดง

2. Translation by cultural substitution (การแปลโดยการแทนที่ทางวัฒนธรรม)

[SL] (English) Marie: Did you stop for ga?

Bourne: “You were pretty out of it”

[TL] Marie: “Kau sempat berhenti isi bensin?”

Colter : “Kau tidur pulas.”

การแทนที่คำทางวัฒนธรรมคำว่า pretty out of it เป็น tidur pulas ซึ่งหมายถึง คนที่หลับสนิทไม่ได้ตระหนักว่าเมื่อไรจะเกิดขึ้นรอบตัวเขาหรือเธอบ้าง

3. Translation using a loan word or loan word using explanation. (การแปลโดยใช้คำยืมหรือคำยืมในการอธิบาย)

[SL] Conklin: “ It’s tough. The girl’s a gypsy.”

[TL] Conklin : “Hidupnya sulit. Wanita ini seperti gipsi.”

วิธีนี้เป็นวิธีพิเศษในการจัดการกับวัฒนธรรมเฉพาะ (culture-specific) แนวคิดสมัยใหม่และเสียงพิมพ์ คำยืมในการอธิบายเป็นประโยชน์เมื่อคำในคำถามมีการพูดซ้ำหลายครั้ง

4. Translation by paraphrase using related word (การแปลโดยใช้การถอดความด้วยคำที่เกี่ยวข้อง)

- วิธีนี้จะใช้เมื่อแนวคิดคำศัพท์ของภาษาที่แสดงออกมาทางต้นทางเป็นอย่างเดียวกับภาษาปลายทางแต่มีความแตกต่างกันในรูปแบบ

[SL] Picot: “ What? That mutt? Miss his breakfast? Not a chance.”

[TL]Picot : “Tak pernah melewatikan sarapan”

คำว่า Tak pernah melewati sarapan แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า never skip breakfast

5. Translation by omission (การแปลโดยการละ)

ถ้าการถ่ายทอดความหมายโดยลักษณะเฉพาะหรือการแสดงออกไม่สำคัญเพียงพอที่จะพัฒนาไปเป็นข้อความที่ดึงดูดใจผู้อ่านด้วยการอธิบายยาวๆ ผู้แปลสามารถที่จะละการแปลหรือการแสดงความคิดในประโยคคำถาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

[SL] Abbot: “Blackbriar is a joint DOD communications program..that we really feel has a good traction to it. It’s got legs, it’ll run and run.

[TL] Abbot : “Blackbriar program komunikasi sama Dephan yang kami kira akan berhasil. ”

จะเห็นได้ว่าการละไม่แปลคำว่า ‘communications ’ทำให้ไม่ต้องมาอธิบายเนื่องด้วยความจำกัดด้านสถานที่และเวลา นอกจากนี้ยังมีการละไม่แปลคำเปรียบเทียบ(metaphor) “It’s got legs, it’ll run.” นักแปลจะต้องทำการตัดสินใจที่จะมองข้ามการแสดงความรู้สึกและในเวลาเดียวกันต้องรักษาความหมายของสารนั้น

Jolanta Legaudaite(2010,p.94) การแปลคำสแลงจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาลิทัวเนียจากนวนิยายเรื่อง Ton Parson Man and Wife(2005) วิธีการแปลที่ใช้เมื่อมีปัญหาในการแปลศัพท์สแลงคือ softening, stylistic compensation and direct transfers

1. Softening (การทำให้นุ่มนวลขึ้น)

Source Text	Target text
I know that with things they are between	Zinau, kd kai musu tokie santukiai, anks-

us, sooner or later you're going to meet some little <u>fuck</u> buddy.	ciau ar veliau susirasi koki <u>merguzele</u> .
---	---

จากประโยคข้างบนจะเห็นว่าคำว่า fuck เป็นคำหยาบแปลว่า ร่วมเพศ เพศสัมพันธ์ fuck buddy จึงแปลว่า มีเพศสัมพันธ์กับคู่วัยซึ่งแปลออกมาในภาษาปลายทางว่า merguzele ที่หมายถึงแฟนสาวเป็นการแปลที่ทำให้คุณค่าขึ้นจากภาษาต้นฉบับ กลวิธีนี้มีประโยชน์มากเมื่อต้องพบกับคำสแลงที่ลามก ที่บ่งชี้ถึงเรื่องเพศและคำด่า การแปลคำสแลงได้รับอิทธิพลโดยความคิดสามัญจัดโดยนักภาษาศาสตร์ในลิทัวเนีย ที่ว่าคำสแลงควรที่จะหลีกเลี่ยงในงานวรรณกรรมและมีเพียงไม่กี่กรณีที่คำสแลงจะปรากฏอยู่ในภาษาภาพพจน์

2. Stylistic compensation (การใช้รูปแบบอื่นทดแทน)

เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับการปรับแต่งหรือการสูญเสียในต้นฉบับโดยการสร้างผลที่คล้ายกันในภาษาปลายทางโดยใช้คำที่เฉพาะในภาษาปลายทาง(Harvey 2001,p.37) วิธีนี้ช่วยแก้ปัญหาภาษาและวัฒนธรรมเฉพาะถิ่นที่เกิดขึ้นในการแปลสแลง

Source Text	Target text
I <u>couldn't</u> believe it.	As <u>apakau</u>

จากประโยคข้างบนจะเห็นว่าประโยคต้นทางคำว่า couldn't believe แปลว่า ไม่อยากจะเชื่อ แต่คำในภาษาปลายทาง apakau แปลว่า ฉันฝันไป

3. Direct or literal translation (การแปลตรง)

Source Text	Target text
Superglue for bigger <u>bucks</u> .	Klijai uz daugiau <u>baksu</u> .

จากประโยคข้างบนจะเห็นว่าประโยคต้นทางคำว่า bucks แปลว่า เงินดอลลาร์ คำในภาษา

ปลายทาง baksu แปลว่า เงินดอลลาร์ เช่นกัน การแปลคำสแลงเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักแปลหลายคน เนื่องจากมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและสังคมของภาษาต้นทางเข้ามาเกี่ยวข้อง 3 วิธีที่ช่วยในกระบวนการแปล

วิธีที่ข้าพเจ้าได้เลือกในแปลนวนิยายเรื่อง Pest Control 5 วิธี โดยนักวิชาการแต่ละท่านได้เรียก
กลวิธีการแปลแตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการแปลตรง (Literal translation) หรือ กลวิธีการแปลคำต้องห้ามสำหรับคำต้องห้าม
(Taboo for Taboo)

ใช้วิธีนี้เพราะเป็นกลวิธีการแปลตรงตามรูปภาพาเป็นการคงไว้ของวัฒนธรรมต้นทาง ถ้อยคำใน
สำนวนแปลยังเป็นคำต้องห้ามอยู่ สามารถรักษาความรุนแรง ความหยาบคายและอารมณ์ของตัวละครที่
สะท้อนผ่านถ้อยคำต้องห้ามได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ

2. การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ (Translation by a more general
word)

ถ้าไม่สามารถหาคำที่มีความหมายตรงตัวกับภาษาต้นฉบับได้ ควรจะใช้กลวิธีที่นี้และยังคง
ความหมายที่สื่อไปในทิศทางเดียวกันกับคำนั้นๆ แต่ข้อควรระวังสำหรับวิธีนี้คืออาจจะทำให้ผู้อ่านเกิด
ความสับสนได้เพราะคำที่มีความหมายกว้างกว่านั้นไม่ได้สื่อความหมายเฉพาะเจาะจง

3. การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง (cultural substitute)
การแปลวิธีนี้สามารถสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกับวัฒนธรรมต้นทาง ทำให้อ่านผู้อ่านเข้าใจความได้อย่าง
ชัดเจนขึ้น

4. การปรับ (Modulation)

เมื่อวิธีการแปลตรงและการแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับเป็นกลวิธีที่ไม่เหมาะสม
จึงควรที่จะปรับภาษาเพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจได้ง่ายขึ้น

5. การละ (Omission) และการปรับ (Modulation)

วิธีนี้จะป็นวิธีที่ผสมกันระหว่างการละ(Omission) และการปรับ (Modulation)ในกรณีที่มีคำต้องห้าม
สองคำในประโยคเดียวกันจึงต้องมีการใช้ทั้งสองวิธีเพราะให้อ่านเข้าใจบทแปลได้ถึงแม้จะมีการละ
เกิดขึ้นก็ตามเพราะการละจะทำให้ไม่สามารถคงความหมายเดิมในภาษาต้นฉบับไว้ได้

ตารางเปรียบเทียบกลวิธีการแปล

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์และ วิทยานิพนธ์	นักทฤษฎีการแปล					
	(โมนา เบเคอร์) Mona Baker			(วินัยและดาร์เบลเนท) Vinay and Dalbernet		(นิวมาร์ค) New Mark
	Literal (การแปล ตรง)	Translation with more general word (การแปล โดยใช้คำที่มีความหมาย กว้างกว่าภาษาต้นฉบับ)	Omission (การละ)	Taboo for Taboo (คำต้องห้ามสำหรับ คำต้องห้าม)	Modulation (การปรับ)	การแปลโดยการแทนที่ วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วย ภาษาปลายทาง
Ted	/			/	/	
The Help			/			
Transformers 3 Dark of the Moon movie					/	/
Catcher in the Rye	/			/	/	
เจ็ดปมสังหาร	/		/			
The mean girls	/	/	/	/		
The Bourne Identity&The source code		/	/			
Ton Parson Man and Wife	/				/	

การตัดสินใจแปลวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำไม่สุภาพต่างๆเช่น Profanity (ถ้อยคำที่เกี่ยวกับศาสนา) Insult and Radical slur (ถ้อยคำสบประมาท) Cursing (ถ้อยคำสาปแช่ง) Vulgarisms (ถ้อยคำหยาบคาย) เป็นต้น Supanee Pinmanee (2014)กล่าวว่า “ผู้แปลจะต้องทำงานหนักเป็นสองเท่าโดยจะต้องคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้ ได้แก่ วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาของสิ่งที่จะแปล บริบท หาความหมายและหาถ้อยคำเทียบเคียงในลักษณะเดียวกัน ถ้ามีการวิเคราะห์ผิดก็จะทำให้แปลผิด”

บทที่ 3

ภาคนงานแปล

เรื่องย่อ “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากาฬ” (Pest Control) ของบิล ฟิทธิวส์

บ๊อบ ดิลแลนเป็นนักกีฏวิทยาที่มีความฝันจะผสมพันธุ์แมลงข้ามสายพันธุ์ 8 สายพันธุ์เพื่อให้เกิดแมลงสายพันธุ์ใหม่ซึ่งสามารถกำจัดแมลงอันไม่พึงประสงค์ อาทิ แมลงสาบ ปลวก เป็นต้น เขาไม่เห็นด้วยที่จะใช้ยาฆ่าแมลงกำจัดแมลงเหล่านี้เพราะมันจะไปทำลายสิ่งแวดล้อมแต่เขาก็จำต้องทนทำงานอยู่กับบริษัทกำจัดแมลง แล้ววันหนึ่งเขาจึงตัดสินใจที่จะไม่ทนอยู่กับหัวหน้างานผู้หยาบคายและพิษของยาฆ่าแมลงอีกต่อไป จึงตัดสินใจลาออกเพื่อมาทำความฝันให้เป็นจริง อีกมุมหนึ่งของโลกมีนักฆ่ามืออาชีพที่มีคุณธรรมชาวแอฟริกัน นามว่า เคลาส์ เขาจะไม่ฆ่าคนที่ไม่สมควรตาย เขาพบกับบ๊อบโดยบังเอิญและกลายมาเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ในช่วงที่บ๊อบกำลังหางานใหม่ส่งใบสมัครงานไปหลายบริษัท

จนกระทั่งบ๊อบได้พบกับมหาเศรษฐีชื่อว่าซิลเวอร์สเทนผู้ที่ยอมซื้อไอเดียของบ๊อบโดยยอมให้เขาใช้ตึกร้าง 4 ตึกเป็นสถานที่ในการผสมพันธุ์แมลงข้ามสายพันธุ์และกำจัดแมลงอันไม่พึงประสงค์โดยใช้ชื่อว่า ‘ASSASSIN BUGS, STRAIN 1-4’ แต่ถึงกระนั้นมันก็ไม่ใช่งานที่สร้างรายได้ให้เขา มีหน้าซ้ำเขายังถูกปรักปรำว่าเป็นผู้ฆ่าพี่ชายของมหาเศรษฐี โดยผู้เป็นน้องชายให้รางวัลนำจับบ๊อบถึงหนึ่งล้านดอลลาร์จึงมีนักฆ่ามืออาชีพมากมายจากทุกมุมโลกตามฆ่าเขา บ๊อบได้รับการช่วยเหลือจากเคลาส์นักฆ่าคุณธรรม ด้วยความมีไหวพริบในการเอาตัวรอดของบ๊อบ จากการใช้แมลงที่เขาມีอยู่ใช้ป้องกันตัวจากผู้ปองร้าย ในที่สุดบ๊อบพร้อมทั้งครอบครัวและเคลาส์เป็นผู้ได้รับเงินรางวัลได้ไปใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศท่ามกลางธรรมชาติในฟาร์มชนบทแห่งหนึ่ง โดยบ๊อบยังคงไม่ละทิ้งความพยายามในการที่จะทดลองผสมพันธุ์ข้ามสายพันธุ์ จนกระทั่งเขาได้ค้นพบ ‘ASSASSIN BUGS, STRAIN 5’ แมลงสายพันธุ์ใหม่ของเขานี้มันตัวใหญ่ที่สุดเท่าที่เขาเคยเห็นมา

ผู้จัดทำได้เลือกแปลบทที่ 1 ซึ่งเป็นตอนก่อนที่บ๊อบและเคลาส์จะได้มาพบกันและบทที่ 15 เพราะหลังจากที่บ๊อบได้รู้จักและเป็นเพื่อนกับเคลาส์นักฆ่าคุณธรรม เนื้อเรื่องเริ่มเข้มข้นขึ้นเพราะบ๊อบต้องถูกตามฆ่าจากนักฆ่ามืออาชีพเป็นเวลาเดียวกับที่เขาจะต้องนำแมลงที่เขาผสมพันธุ์ไปทดลองในตึกร้าง 4 ตึก ส่วนที่เลือกแปลข้างต้นมีความโดดเด่นในการใช้ภาษาต้องห้ามจึงมีความเหมาะสมกับการนำมาวิเคราะห์ประเด็นการแปลลักษณะภาษาดังกล่าว

ต้นฉบับ

Pest Control

Chapter 1 (Page 1-17)

His eyes were metallic blue jewel beetles peering out at the world from underneath a pair of furry black caterpillars. He was in good shape for thirty-five, with broad shoulders and nicely muscled arms. Topping off his six-foot frame was a swarm of dark, wavy hair and a gentle smile that lent him an affable aspect, a chewy niceness. Just looking at him you'd never guess he was a professional killer.

He lived in New York City, a place where, on average, someone was hit by gunfire every eighty-eight minutes. This annoyed him greatly because it was so hard to get noticed in a place like that. And if he was going to succeed as a paid killer, he was going to need a reputation. So right now he was out to make a name for himself—a name other than the one he had.

When he was born in March of 1963, his parents—Curtis and Edna Dillon of Newark, New Jersey—were thoroughly unaware that one year earlier, Robert Allen Zimmerman of Duluth, Minnesota had released his first album under the pseudonym Bob Dylan. So, looking back, it was purely a case of bad timing when Curtis and Edna named their son Bob. Bob Dillon.

It was spelled differently, but it sounded the same, and that was all that mattered. As a consequence Bob Dillon endured a humiliating childhood, all too frequently being forced by neighborhood bullies to sing the Dylan classic, 'Rainy Day Women #12 & 35.'

Bob hated this not only because he couldn't sing and because his off-key rendition inevitably resulted in taunting and laughter, but also because he hated the song and couldn't understand why it was titled as it was, since there was never any

mention of women, rainy day or otherwise, much less any mention of women, rainy day or otherwise, much less any explanation of who numbers 12 and 35 were.

He also never understood how it reached number two on the pop charts in 1966 .To Bob it was an endless succession of unimaginative variations on ‘They’ll stone you when you’re driving in your car, they ‘ll stone you when you’re sitting at a bar’ This carried on interminably until it reached its obtuse chorus of, ‘Everybody must get stoned !’

Bob always imagined his childhood wouldn’t have been so bad had he been forced to sing ‘Like a Rolling Stone’ or ‘Mr. Tambourine Man’—songs he actually enjoyed. But he was never given that opportunity, so he’d never really know for sure.

Fortunately, Bob was possessed of a resilient and compassionate character, so he never blamed his parents for the abuse he suffered at the hands of neighborhood bullies. In fact, except for the murderous profession he eventually undertook, Bob never showed the slightest ill effect resulting from the name his parents innocently bestowed upon him. So, yeah, Bob planned on making a name for himself alright, but right now he had a contract to fulfill.

He opened the door and looked down the flight of stairs leading down into the darkness. He hit the light switch illuminating his khaki jump suit and the case he carried, it was dented and scuffed, evidence of a lot of jobs. A lot of killing.

Bob crept down the creaking wooden stairs, dodging spider webs as he descended into the dank basement. He crossed the room and set his case on the damp concrete floor, he flipped the rusting brass latches and threw it open.

As he reached into the case he glanced at his wrist and the solid, plastic Casio timepiece: 2:00 p.m. ‘Right on time,’ he muttered to a cockroach that scurried past.

With a practiced, almost mechanical, skill Bob picked up a long, slender tube and screwed it into an exotic-looking curved wooden handle .He attached a valve gate to the apparatus then connected one end of a hose to the tube and the other end to a

small compression tank .Those tasks completed, he carefully opened a valve and pumped the plunger on the tank.

‘I am here to deal death,’ Bob mused out loud .He chuckled at the melodrama in his tone.

He pulled a two-inch hole-drilling attachment from his case and attached it to the business end of a battery-powered Black and Decker drill .Then he tested it, whrrrrrrzzzzzzz.

Satisfied with his tool, Bob knelt and bored a hole near the baseboard .He pulled a penlight from his pocket, peered into the hole and saw what he was there to kill :*Periplaneta Americana*, a.k.a .the American cockroach .Dozens of them. ‘If I had my way,’ ‘Bob said wistfully,‘you would all die differently.’

As it turned out, Bob had an idea for an all-natural method of pest control, one that wouldn’t poison the environment like conventional methods and, in a best case scenario, just might make Bob rich.

His idea revolved around members of the Reduviidae family, insects commonly known as Assassin Bugs. These murderous invertebrates occupied a specific place in the overall scheme of things, which , in graph form, looked like this:

KINGDOM - Animal

PHYLUM - Arthropoda

CLASS - Insecta

ORDER - Hemiptera

FAMILY - Reduviidae

GENERA – (several)

SPECIES – (several)

These menacing insects hunted and killed others in their class with gruesome efficiency, using rigid and powerful piercing mouthparts to puncture the outer layer of their prey and pump in a paralyzing saliva. The Assassins injected their quarry with

amylase and pectinase, enzymes which pre-digested and liquefied their victim's internal tissues, which the Assassins then sucked up through their rostrum like a buggy milkshake.

Bob was working with eight species of these insects. In general term, he planned to cross-breed these eight species in hopes of creating the consummate Assassin Bug-a robust, hybrid strain of predacious insect exhibiting the most desirable combination of hunting and killing traits.

One species of Assassin Bob was working with was the Wheel Bug (*Arilus cristatus*), a voracious predator known to attack without hesitation and fearlessly suck dry insects twice its size, including even the largest species of cockroach.

The Wheel Bug was a stout grayish-black brute whose prothorax fanned upwards into a half-wheel of menacing cog like teeth along its midline, hence its common name. It's distinctive abdomen was characterized by what looked like tail-fins from a 1959 Cadillac. These dark dorsal ridges lay on its back at 45 degree angles and accentuated the bug's aura of menace.

Bob was also working with Masked Hunters (*Reduvius personatus*). These were relentless stalkers which brazenly entered human dwellings to secure meals of bed bugs, termites, and other insects stealthy and powerful, these rust-brown bugs had an intimidating and enlarged muscular thorax, as if augmented by steroids and a weight program. Masked Hunters were known to pursue their quarry with an unforgiving single - of-purpose that was both admirable and terrifying.

Bob imagined the successful cross-breeding of these insects would result in a welcome new approach in pest management, not to mention a steady income. However, since he had not yet perfected his process of hybridization, Bob still worked for one of those franchised pest control outfits that flooded the environment with noxious poisons and required its employees to wear personality-robbing uniforms.

Over the left breast-pocket of Bob's uniform was a patch featuring a large, smiling, cartoonish insect underscored with the name : 'BUG-OFF' Below, a smaller patch announced that this employee's name was, indeed 'BOB' He found it all quite

distasteful, but he had a family to feed and Bob took that responsibility very seriously, so every day he swallowed his pride, donned the uniform, and went to work .And today his work had brought him to the basement of a home at 536 Eight Street in the Park Slope_section of Brooklyn.

Bob withdrew from the wall long enough to seize his killing device .He inserted the far end of the tube into the hole, then, almost shamefully, he pulled a white air-filtering mask over his nose and mouth and moved his trembling index finger towards the trigger .The digit tensed as if to pull but, before engaging his weapon, he stopped and relaxed his grip.

Just then another man approached, a man whose patches said ‘RICK’ and ‘SUPERVISOR’.The man spoke as supervisors often do, ‘Goddammit Dillon, now what’s the friggin ’problem?’ His accent was unmistakably New Joisy. Bob pulled down his mask ‘Can’t do it, Rick,’ Bob replied. ‘I can’t triple-up on the parathion anymore; it’s unsafe .It gets into the food-chain. ’ ‘Yo, fuck you and the food-chain, Mr .Greenpeace, you got a goddamn job to do!’

And that did it .Bob reached the end of his rope with Rick, and, for that matter, with Bug-Off. Family or no family, Bob decided it was time to take the plunge with his own idea .His long-time dream would finally be tested on a practical basis .But first he had to get something out of his system.

Bob started by focusing intensely on Rick ‘Hey, yo !What are you starin_’at, numbnuts? Get back to work.’ Rick tried to turn and walk away, but the unusual menace in Bob’s eyes mesmerized him so that he stood helplessly as Bob raised his spray wand and inserted it into Rick’s nose.

Bob pressed forward with the wand, lifting Rick’s fleshy nostril while backing him towards the wall, his trigger finger twitching

Rick’s nose twitched back in fear. He knew what a triple dose of parathion would do, even to a fat-ass son of a bitch like him, so he decided to hear whatever grievance Bob might have.

‘You know, Rick, you’re right,’ Bob said. ‘I do have a job to do. First I’ve got to write a detailed letter to the EPA, with copies to the FDA, Labor Department, Consumer Product Safety Commission, and, what the hell, maybe even the Justice Department. I think they’ll be interested in some of the more esoteric violations you encourage us to commit every day.’

With the tube in his nose, Rick spoke with a funny accent, ‘Hey, Vov, if dis is avout a waise, all you have to do is full the vand out of my dose and we cad dalk.’

‘It’s too late for talking, Rick. The gig’s up,’ Bob said. Rick didn’t like the sounds of that, so he squinched up his eyes anticipating his imminent extermination. But, in a notable demonstration of restraint, Bob dropped the spray wand and ripped the grinning-bug patch from his jump suit.

‘I quit,’ he said. As Bob walked away, Rick regained his swagger. He retrieved Bob’s spray wand and waved it in the air, yelling, ‘That’s it!! I’ve had it with your shit, Dillon! Your ass is fired!’

Bob waved goodbye with the middle finger of his right hand and headed up Eighth Avenue to Union Street, then over to Fourth to catch the Broadway Express, or even the Local. It would be the longer way home, but at least he wouldn’t have to make any transfers. And the thing Bob needed most before facing Mary with the good news was some uninterrupted time to think.

The parade was coming, so the excited black children in their colorful native outfits paid no attention to the white man as he moved deliberately down the neglected sidewalk with his small suitcase. Besides, they saw lots of men every day who looked just like him -but a parade, well, that was something special. If they gave him any thought at all, they probably assumed he was just another businessman -and in a sense he was. But Klaus wasn’t just another exporter who dealt in the minerals and hand-crafted goods of their country, he was in the business of death. Klaus was a professional killer. He helped export souls.

Though they deny it for propriety's sake, every national government worth a damn has at least one branch employing in-house assassins. The former Soviet Union had the KGB and the lesser known MVD and GRU. Great Britain has MI5, Israel has Shin Bet and the Mossad. In the U.S., the CIA, NSC, FBI, and the Justice Department all have their own 'clean up men' on staff.

In lesser developed countries small, unofficial, police squads did that sort of work, like, for example, the *tonstons macoutes* in Haiti. But most of these killers are relatively crude mercenaries compared to the outside professionals who are available for hire.

Klaus, for example, was considered, by those who knew about such things, to be the world's best assassin. There were others, of course, and among those who kept track there was general agreement on who the top five or six were at any time.

At this particular time, holding down the number two spot was an inordinately tall Nigerian whose name was unknown. The Far East boasted the world's number three killer in a man called Ch'ing. From Europe, coming in at four and five respectively, was the stunning and deadly Chantalle and the British cross-dressing dwarf, Reginald. The U.S. had a relative newcomer on the list-up eight spots with a bullet since the last survey -to number six. He was from Oklahoma and was known as the Cowboy.

These people worked for governments and, occasionally, for absurdly wealthy members of the private sector. They lived in a small world and were aware of their rankings on the charts. One's fee was often negotiated based on one's current standings.

Klaus had been ranked number one for many years, handling even the most difficult assignments with great aplomb. He had killed in 27 countries, in both hemispheres, by passing with minimal effort even the most elaborate security precautions.

But Klaus was by no means a mercenary in the pure sense of the word .He did not accept every job he was offered, he was choosy, and he rigorously applied the same exacting criterion to each offer .No amount of money could sway him from this.

Klaus's features leaned towards the Mediterranean He was GQ handsome and somewhere in his fifties .His dove-gray eyes were warm and sad, not at all what people normally thought of as killer's eyes, not cold and not at all ruthless .His dark hair was sifted with gray and neatly styled.

At the moment, Klaus was in one of those volatile African nations that confounded cartographers by changing names several times every few years, like Zimbabwe which not too long ago was Rhodesia .At any rate, he was here on a business trip, as he called them, and he was about to execute another contract.

The towering Nigerian had not been consulted on this matter for two reasons- one, because assassins typically did not like to kill on the same continent on which they lived .The second, and more utilitarian, reason was that the employers in this matter simply did not want to screw around with second best.

Klaus passed unnoticed through a doorway into a tall building on a street just off the parade route .Once inside, he slipped unseen through another door which led to some stairs.

He quickly climbed the steps of the cool, dark stairwell still carrying in his right hand the small well worn suitcase covered in a nondescript brown fabric .At the top of the stairwell sunlight outlined a doorway which opened onto a roof .Klaus stopped at the door's sunlit perimeter, pulled a silenced handgun from his waistband, checked it, then calmly opened the door and eased into the damaging ultraviolet rays.

He scanned the roof and spotted a lone member of the military police positioned near the roof's edge smoking a cigarette, and old Soviet-made rifle slung uselessly on his shoulder .Troublesome, Klaus thought, but no problem .He slipped behind a bulky imported Eastern Bloc air-conditioning duct, intentionally banging his suitcase on the dull metal to get the guard's attention.

The guard turned towards the sound and half-heartedly readied his old Soviet weapon .He figured some children had come onto the roof for a better view of the parade below .Just the same, he went to check it out.

Lackadaisically rounding the corner to Klaus's hiding place-Fwump!Fwump !Two silenced shots entered him from behind-one in the head, the other just right-of-center between the shoulder blades .Kill shots .Extremely professional.

The guard wobbled for a moment, a look of 'Shit, I should have looked behind me' in his eyes .As he wobbled, Klaus snatched the maroon beret from the guard's head .then stepped aside as the guard crumpled limp to the ground, the burning cigarette still stuck to his dead lips.

'Sorry,' Kalus said, and he meant.it. Klaus didn't like to kill anyone who did not, in his estimation, deserve to die .But in matters of self- preservation, He was willing to make exceptions .That's the kind of guy Klaus was' Besides;' he reasoned aloud, 'the cigarettes would have killed you anyway'.

Klaus adjusted the purloined beret on his head, then checked the solid gold Piaget on his wrist .'Three minutes', he remarked to the demised guard,' at least the parades run on time'

He went to where the guard had been stationed and crouched behind the short wall at the roof's edge .He opened the small brown suitcase revealing the disassembled components of a Steyr AUG 223, fitted snugly into the black foam rubber which had been tailored for the job.

With practiced, almost mechanical, movements Klaus slipped the slender barrel into the action of the exotic rifle, then screwed a silencer onto the barrel and attached an Aimpoint telescopic laser sight on top .Next he snapped on the stock and slammed home an ammo clip.

Then, without any warning, the depression hit again. These bouts of despair were visiting more and more frequently and lately Klaus had even considered turning the gun on himself .And why not? His life had become little more than an endless loop

of bad Mission Impossible episodes, one hackneyed assassination scene following another. He half expected to come home one day to find Peter Graves waiting for him in the kitchen with one of those self-destructing mini-cassette tapes, Martin Landau in the bathroom putting on a silly disguise. Words failed to describe how much Klaus hated what his life had come to.

He closed his eyes tightly and cursed. Sometimes he wished he had simply gone into law or accounting. Then, just as the ones before had, the moment passed as quickly as it had come. Klaus sighed and resumed his task.

In the streets below, thousands of natives lined the parade route chanting in Bantu while waving photos of their despotic leader alongside placards-with what were most likely catchy Bantu phrases-produced by the depot's P.R. department.

His name was Ooganda Namidii and it was rumored that he was suffering from a deluxe case of tertiary syphilis-once considered the Rolls Royce of venereal diseases. The infection was gnawing away at his brain stem and frequently led to bouts of irritability. Recently, for example, Namidii had enacted an ethnic cleansing policy that was particularly indiscriminating-most likely because he didn't really know what ethnic cleansing meant; he had heard the phrase on a CNN story about the Bosnian Serbs and thought it sounded like a good idea. The next day, in a fit of pique caused by a searing pain in his urinary tract, Namidii had executed several hundred of his wretched countrymen.

The majority of the population lived in abject poverty due to Namidii's fiscal policies, which in the 1980s consisted mainly of looting the treasury and investing with American financial wizards like Michael Milken and Charles Keating. Most of those who had gathered for this parade earned the equivalent of about 63 U.S. dollars each year, and that didn't go far in a country whose annual rate of inflation had recently reached 82 percent. The citizens had been reduced to eating grasshoppers, beetle grubs, and termites in order to maintain adequate protein supplies.

An uninformed observer might have asked why these people were lined up four deep to cheer for this corrupt madman. The answer was simple. They were here because although they despised this tyrant, by god, he was their tyrant and he was the only thing they could call their own.

That, plus they were giving away falafel.

But all that was about to come to an abrupt end because while Namidii sat comfortably in the back seat of the shiny black Lincoln Continental convertible, waving like a fat high school homecoming queen, He was also sitting squarely in Klaus's cross hairs about to become another bloody splotch in history. There was no doubt in Klaus's mind that this avaricious psychopath deserved to die. That was Klaus's only criterion- that he judged you deserved to die.

His finger tensed on the trigger, waiting for the perfect moment. The red dot from the laser sight found a home on Namidii's ear. And then, cloaked by the noise of the zealous crowd, the gun fired and the tyrant's reign ended amid blood and confusion.

As he waited on the Union Street platform, Bob's mood alternated between euphoria and dread. On the one hand he felt an exhilarating rush since he had decided at last to pursue his dream or more to the point- that he had finally acted on that decision. At the same time he worried about how Mary would take the news, especially in light of their fiscal situation.

The grimy silver train slouched into the station and threw open its doors like a giant drooling idiot, spilling chewed-up New Yorkers onto the platform. Bob climbed aboard and plopped into the open seat at the front of the car.

He glanced up at the various advertisements overhead which seemed invariably aimed at the city's less fortunate. The ad for a Multi-Cultural Torn Earlobe Repair Clinic promptly seized his attention. But just as a grim image of that waiting room began to form in his mind, the train lurched into the darkness that lay ahead and jolted Bob's mind back to his current precament.

Mary had recently lost her job as a senior loan officer after the Savings and Loan where she had worked for three years was found belly-up on the fouled shores of the Hudson River.

The current job market being what it was, Mary had been reduced to waiting tables in a coffee shop and so, perhaps understandably, was not always in a good mood. The fact that they were falling behind on rent and a few of the utilities didn't help matters either. Given that, Bob was going to need every minute of the long train ride home to figure out how he was going to make Mary see that the timing was just right for him to make his move.

At court Streets, transfers from the 3,5 and M trains clambered into the car for the ride over to Manhattan. Among the crowd were five identical dark suits, obviously headed for a fun-filled afternoon of arbitrage and self-actualization in the happy streets of the financial district.

Then there was the young woman who sat down directly across from Bob and buried her pierced nose in a biology text book. He imagined she was headed for NYU.

Except for the pierced nose, the tattoo, and the perky breasts, the young student reminded Bob of himself and his days at Brooklyn College where he had met Mary.

Bob was majoring in entomology and still trying to find a hair style that worked for him. Mary was working on a business degree with a hopeful eye on a career in finance. Her long auburn hair framed the round-cheeked face of the former high school cheerleader and Sophomore Maid of Honour runner-up that she was. On the day they had met, Bob had attended a lecture, by Bernice Lifton, on the History of Pesticides. The way Ms.Lifton told it, modern pesticide use began in 1867 when a mixture of copper and arsenic was used to halt the Colorado Potato Beetles' (*Leptinotarsa decemlineata*) destruction of the U.S. potato crop.

He was momentarily confused when, in mid-lecture, she suddenly yelled, 'Whitehall Street, South Ferry!' But he recovered quickly, realizing it was just the announcement for the train's next stop.

Bob hung on every word as Ms.Lifton noted with no small sense of dread that as early as 1912 scientists had begun seeing insect resistance to chemical pesticides. Bob nodded in solemn recognition of a fact he already knew, a fact that was to form one of the cornerstones of his idea.

As Bob saw it, the remainder of Ms.Lifton's oration was a brilliant argument chronicling the truth, and the truth was that since 1912, mankind had been hurtling pell-mell downhill towards its own gruesome, inorganic death in a vain attempt to control insects chemically.

After the lecture, Bob was crossing the quad when he heard the screams. 'Cortland Street!' The train's disembodied voice again intruded into Bob's recollection. He looked around and noticed the five suits had replaced with Soho and Village types migrating up Broadway as they did each day at this time.

As the train pitched forward, Bob returned to that moment many years ago when he was crossing campus, unaware that he was about to meet his future wife.

At about the same time Bob had left Ms.Lifton's lecture, Mary had left the Business Administration Building. She was wearing a conservative, navy blue business suit, attempting, as many women did in the 1980s, to look more manly.

Mary had just finished making a presentation to her marketing class and her arms were loaded with the materials she had used-graphs, charts, and a mock-up point-of-purchase display for the laxative product she had been assigned to work with.

She was hurrying to catch the Lexington Avenue Express when several *Apis mellifera* apparently mistook her perfume for a sex attractant pheromone and began swarming. Her arms loaded with cargo she felt was too precious to drop,

Mary was helpless to swat at the amorous, swarming insects, so she began screaming and running in a panicked and irregular circle.

Hearing this and seeing the woman in distress, Bob dashed to the rescue and swatted two bees out of mid-air where they quickly died under his feet. The others fled the scene to escape Bob's unnaturally quick hands.

Unstung and grateful for the heroics, Mary accepts his invitation for coffee. She was married when they first met, soon to be divorced or so she said as she sipped her espresso. None of that was true though, it was just something Mary told guys to keep them in line while they hit on her. At the same time it made her unavailable which, paradoxically, made her more attractive to would-be suitors. Bob would later compare this odd principle of human courtship to some of the more bizarre insect mating rituals with which he was familiar.

From the moment Bob saw Mary, he was smitten perhaps her perfume had worked on him as it had on the bees. Regardless, Bob believed it was more than mere coincidence that he was at the right place at the right time to deliver this beautiful woman from the evil stinging insects. And although he didn't put any stock in predestination, Bob felt this beautiful woman was destined to be his wife, or at least to go to bed with him.

He pursued Mary rigorously for months, asking her out, phoning regularly, and sometimes writing lengthy, longing letters professing his love. He even wrote her the occasional poem which is what really helped cinch Mary's heart.

Mary could still remember the first poem Bob sent her. He had written it on the back of an exam from a class he was taking on Moths(Heterocera IOI)Bob, with his 3.8GPA, had aced the test, missing only one question, hence the poem:

It was just a test, a test was all it was,
 I studied so hard to prepare.
 But't was not about beetles or bees that go buzz,
 Thus, not so well did I fare.
 I confused a small moth with one pair of wings
 With another small moth which has two.
 I am not always sure about these things,
 but I am sure I love you.

Bob later admitted to borrowing some of the structure from a poem about camels written by his favorite poet, Ogden Nash.

Mary had kept every letter and poem Bob wrote her, they were locked in a trunk in the attic of her mother's house upstate.

During all of their subsequent dates, Bob always managed to turn the conversation to insects. He spoke with great enthusiasm and conviction about his plan to create a new, environmentally sensitive, way to control pests.

Mary was charmed by this guy with the nutty-professor hairdo and the matching dream, even if he did plagiarize his poem structure. They dated through their remaining year in college before getting married. A year later they had Katy.

At Canal Street, transfers from the 4,6 and J trains squeezed onto Bob's car. Several Chinese immigrants cast wary eyes at a pair of turbaned Pakistani business while an Iranian couple reluctantly shared their stretch of bench with a black man, his white girlfriend, and a young Vietnamese boy. With the United Nations thusly seated, the train plunged forward, carrying Bob up Broadway and down memory lane simultaneously.

In the decade after Katy was born, Mary began working her way up the ladder towards the glass ceiling while Bob toiled off and on as a high school biology teacher as well as for various pest control outfits, all the while pursuing his dream of creating an all-natural pest control method.

As for Mary, she didn't really have a dream, at least not in the same sense Bob did and she was the first to admit it. She wasn't the dreaming type. She had always been a pragmatist, a philosophy that comforted Bob's quixotic side. But that wasn't to say Mary didn't appreciate the value of having a dream. In fact, she reveled in the beauty and intensity of Bob's aspiration just as Bob tended to take comfort in Mary's steadiness. It was a yin and yang sort of thing.

But dreaming was a nasty business and Mary knew she didn't want to suffer at the hands of her own dream, so she had taken refuge in the notion of dreaming

vicariously. That way she could still feel the sting of failure or stumble intoxicated in victory, but the stains wouldn't be on her own outfits.

The closest thing to a dream that Mary had was a desire to maintain a good credit rating. She was practical.

At Eighth Street the NYU student bounded off the train and was replaced by one of the many reasons Bob and Mary wanted out of New York a bearded lunatic wearing a fatigue jacket. It was an unkept secret this guy was twisted as a door knob.

The man fixed Bob with a stare and shouted, 'Don't ya tell Henry! I'm going to Acapulco!' He then dashed to the next car.

The madman's frightening glare unsettled Bob, so he kept a vigilant eye on the door as the train wormed its way towards midtown, past Union Square, 23rd, 28th, and 34th Streets. Bob was relieved when the lunatic finally got off at Times Square and began menacing someone on the platform.

Only five more stops before Bob was home. Five stops to figure out how to convince Mary that, despite appearances to the contrary, this was the perfect time to start his business.

Perhaps telling her about his newly acquired batch of Thread-Legged Bugs (*Emesa brevicoxa*) would do the trick.

The Thread-Legged Bugs had a body-type unlike all the other Assassin Bugs that were part of Bob's experiment. They had long slender bodies with a prothorax that was not distinctly separated from their mesothorax. To the untrained eye, they looked exactly like harmless stick insects, but in fact they were just as deadly as anything Bob was working with.

The Thread-Legged Bug crept along like the Grim Reaper, it's long, bony, but surprisingly strong legs extracted cringing victims from the crevices where they hid, thereby collecting, as Laurence Sterne put it, the tribute due unto nature. With its greatly elongated coxa and macabre spined femur, the Thread-Legged Bug fearlessly assaulted and consumed other insects in addition to several species of spider.

Bob hoped this would impress Mary. But even if it did, it seemed unlikely she would see it as the critical evidence needed to convince her that the time was right for Bob to start his All-Natural Pest Control business. But what could he tell her that she didn't already know? 'Lexington Avenue!'

She knew Bob's idea had tremendous potential, so that was in his favour. This made the score one-to-nothing in Bob's favour.

But Mary knew Bob hadn't perfected his method, so that mitigated against. Score tied at one.

'Queensboro Plaza, transfer to the 7!'

Still, she had sworn eternal support, for better or worse, richer or poorer, 'til death do you part, and all that. Two-to-one, Bob's favour.

'Beebe Avenue!'

But Bob knew it was easier to support an abstract notion than to get behind the thing when it came time to implement it, especially if that time was now. That tied things up at two.

'Broadway!'

Bob feared Mary would focus on the financial impact of unemployment rather than the fact that he was now free to pursue his dream. Three-to-two, Mary's favor.

'30th Avenue ! '

'Screw it,' he thought. 'I'll just tell her the truth and hope she understands.'

'Astoria Boulevard!' Bob's stop.

All he could do was try. So he gathered himself and stepped into the afternoon sun, unemployed, but inspired.

Chapter 15 (Page 262-26)

Reginald's sources had knocked him back an embarrassingly large sum in return for Bob's address. If this runty Englishman ever discovered his sources got this overpriced information from the phone book, he would certainly kill them.

He was in the Long Island City section of Queens, a neighbourhood adjacent to Astoria. He was looking for a disguise, preferably something indigenous, before going to Bob's house. And moments ago, as he had pulled into the Waldbaum parking lot, Reginald had seen exactly what he wanted.

Katy's young friend Ann and her mother, Lillian, both of whom had been spared the ravages of anorexia nervosa, were seated behind a table outside the store. They were peddling boxes of the baked goods for which Girl Scouts were famous.

Ann looked hopefully at Reginald, the diminutive man who was approaching them hungrily. She had no idea he was wearing frilly pink panties under his trousers; all she knew was that she wanted to sell him some cookies.

Reginald eyed Ann from a distance. He wondered how he would get what he needed. He didn't want to have to hurt the little girl, much less kill her, but he would if it became necessary. He contrived several ruses, but none struck him as truly smashing ideas. And if he ended up cobbling together some dicey scheme that came up a cropper, it could bollocks the whole bleeding thing, leaving him with sweet Fanny Adams instead of the ten million dollars. No, he couldn't afford a damp squib here. He needed something guaranteed to hit for six, as they say.

Reginald then noticed Ann's full-buttocked mother eyeing him lustily and he realized he could get exactly what he wanted by going through her.

'Good Afternoon, ladies,' Reginald said in his best House of Commons accent, 'selling some tasty little biscuits, are we?'

Lillian, as it turned out, loved men with English accents. She furtively unbuttoned the top button on her blouse revealing tantalizing bits of her soft, fleshy bosoms.

A subtle look of acknowledgement crossed Reginald's face. He knew he was going to get what he needed.

As fate would have it, Lillian had come from a rather cold, unaffectionate family and her fondest memories of childhood were of the circus. She especially loved the

‘little people’, as they were called. They were so cuddly looking, and cuddling is what Lillian had wanted the most as a child.

It was on one of her many trips to the big top as a young girl that Lillian had discovered something new and exciting and warm. With a large sack of salty peanuts held between her legs, she watched as a bevy of tiny clowns performed some thrilling acrobatic stunts which caused her to tingle with delight.

Reaching between her legs, she had put her hand into the bag and was groping for a peanut when she felt something she had never felt before. It was a feeling she wanted to have again and again, so every time she reached into the bag she pressed harder and soon her hand began to linger.

The tiny acrobatic performance became more frenzied and soon her hand remained in the bag as she pressed the coarse shells of the nuts hard against her pubescent mons, squeezing her legs tightly around the salty bag of delight. Her eyes closed dreamily as she fervently humped the fibrous goobers, unaware that soon she would be overcome with the sensation of an adolescent orgasm.

Since that day, Lillian had been perfecting an intricate sexual fantasy involving a sack of peanuts, some sawdust, and a dwarfed adult who, oddly, sounded like John Cleese. And now, here she was, a single mother of 39, whose urges were not being satisfied and she was face-to-face with an exceptionally short man with a British accent and a devilish glint in his eye.

‘You ’re a pretty one, aren’t you?’ Reginald said as he patted Ann on the head. ‘And I see you share your good looks with your.. older sister?’ he said with a nod and a wink.

That’s not my sister, that’s my mother,’ Ann said delightfully.

Lilian leaned down and put her hands on the table so the Englishman could get an eyeful of her massive breasts.

‘Do you see anything you like?’ She asked.

‘Oh my, he said ‘ Yes, I think I shall have to buy all the mint cookies you have.’

‘Yeah!’ said Ann as Reginald handed over a crispy fifty.

‘But how on earth shall I carry all this?’ he asked. ‘I’m going to need a box or something, won’t I?’

The mother grabbed her purse. ‘Ann, honey, you stay here. I’m going to go home and get a box for the nice man.’ ‘Would you like it if I came along?’ Reginald asked, feigning innocence.

‘Well, yes. Would you? That would be awfully nice,’ Lillian answered as if the thought had never crossed her mind.

The apartment was only two blocks away and they were there in minutes. Lillian bolted the door and led Reginald quickly into her bedroom, never saying a word, not needing to. She worked feverishly to undress as Reginald lay on the bed slowly removing his trousers and revealing first the pink panties he was wearing then, a turgid little organ whose proportion surprised the delighted circus goer.

Lillian opened the drawer of the bedside table and removed a large sack of salted peanuts, a baggie of sawdust, and a large strap on clown’s nose.

Reginald didn’t know what to make of that, but he didn’t care. He strapped on the nose and beckoned for her to join him.

As if performing an ancient ritual, Lillian emptied the sawdust onto the bedspread and slid in next to Reginald longing to have his glistening tumescence in her.

After ten minutes of workmanlike humping, the bag of nuts split open beneath the voluptuous clown-lover, a result of the moisture and the vigorous pummeling.

Lillian was left satisfied and sweating amid the smell of sawdust and wet, salted peanuts. And, as Reginald found his way to where Ann kept her clothes, Lillian drifted off to sleep.

The cab stopped a few blocks from Bob’s house. Bob and Klaus bid their Kurdish friend adieu and walked quickly up the sidewalk. As they crept through the neighbourhood Klaus tried to prepare Bob for some of the unpleasant possibilities.

The most likely scenario-if one of the assassins had already located Bob's house and if Mary had been foolish enough to return for the locket-was that Mary and Katy would be used as hostages to get at Bob. Bob would, of course, surrender himself in exchange for their freedom, and then they would all be killed. That's just how these things worked.

However, since it seemed unlikely any of the killers knew Klaus was with Bob, they at least had that advantage. They'd have to play everything by ear and hope for the best.

They looked for Klaus's car.

'There it is!' Bob said.

They found Katy in the driver's seat, pretending to drive, the radio blaring something by Hootie and the Blowfish.

'Katy!' Bob shouted over the din of 'Only Wanna Be With You'

'Where 's your mom?' he asked.

Katy turned the radio down. 'Where have you two been?' 'Never mind that,' Bob said 'Where is she?'

'Where do you think? She went to the house'

Bob did a slow burn.

.'Hey, I tried to talk her out of it, but she wouldn't listen you know Mom. Said she'd be back in five minutes.' 'When was that?' Klaus asked. 'Uh,'bout an hour ago.'

Klaus took the keys, went to the trunk, and removed a small canvas duffle bag. It appeared to be heavy.

Bob, come with me,'Klaus said in business mode. 'Katy, you stay here.'

'Okay, Klaus.' Katy turned the radio back up and pretended she was driving back to see the Pinto burning in the streets of lower Manhattan.

Bob and Klaus were soon crouching behind Dick Pratt's old blue Cadillac with its rusting tail fins. Across the street the lights were on inside Bob's house and they saw the silhouette of a tall guy with a ten-gallon hat pacing the living room floor.

‘It’s the Cowboy,’ Klaus said flatly.

Bob was enraged; he felt violated. ‘Just give me the gun. I’ll kill that redneck son of a bitch! If he’s done anything to Mary.’

‘Relax. He won’t do anything to her until you’re dead,’ Klaus said indelicately. ‘Just let me do my job and she should be fine.’

‘Should be? Bob asked.

‘There are no guarantees.’

Klaus unzipped the canvas bag and removed an exquisitely crafted piece of killing machinery; it was the new 50-magnum Desert Eagle, an elite weapon manufactured by Israel Military Industries, the same people who brought us the Uzi.

Now the only thing Klaus needed was a ruse. Somehow he had to get face to face with the Cowboy.

‘It’s the best I can do in this neighbourhood, lady’ the cab driver said as he pulled up to the small market. He hoped the beautiful woman wouldn’t shoot him because it wasn’t a chocolate store.

Chantalle glared at the cabbie as she reached across the front seat and snatched the keys from the ignition. She got out of the cab and disappeared into the store.

She passed the rack with the beer nuts, the beef jerky, and the bright orange cheese-flavoured crackers with peanut butter filling. She needed truffles and she needed them now.

She cruised up and down the aisles, her exquisite eyes scanning the shelves. She passed antiseptics and ointments, then lighter fluid, then an impressive array of paper products, pausing briefly to check the price on the light-day panty shields. The next aisle was dog food, kitty litter, and bird seed. Finally she charged the man behind the counter and demanded what she wanted.

‘Truffles!’

The bewildered man thought for a moment and shook this head.

He cringed when she yelled it out again. Finally he pointed at the rack of chips behind this mad woman.

Chantalle turned to look, then, vexed, she screamed even more loudly, 'I said truffles, you idiot! Not Ruffles!'

The man looked like a lost child as he shook his head and continued pointing at the potato chips with the ridges.

'Alright,' she said, calming, 'Swiss bonbons?'

The head continued shaking.

'Austrian cream chocolate?'

Still shaking.

Chantalle paused. She knew others would be looking for the ten million dollar man. The clock was ticking and she knew there wasn't time to return to the city in search of the perfect confection, so she scanned the candy rack, picked up a Kit-Kat bar, and left in the mood to kill.

Mary was on the sofa watching the television news, her hands bound and resting in her lap. She still hadn't noticed the two U.P.S. packages the Cowboy had brought from Pratt's house, even though they were sitting on the coffee table in front of her.

The local news was doing a story that at first glance appeared to be about nothing more than some blonde guy killed up in the West i40s. However, upon further investigation, the Action News Team had learned that the victim was in fact a known Swedish assassin who had wandered into Harlem and been killed. FBI and CIA sources denied any knowledge of the man's reasons for being in the city.

Suddenly, one of the beautiful news readers put his hand to his earpiece and turned to the camera with that look of sincere urgency they must teach at electronic journalism school. 'Right now,' he intoned gravely, 'we're going up to Roger in the Eyewitness Action-Copter, who, we are told, is covering a breaking and related story. Roger?'

From the helicopter, the camera showed a lynch mob of young Italian-American men wielding bats and chains as they chased what would turn out to be a professional killer from Trinidad. Roger took over, 'Thanks, Bill. We're just above Benson-hurst and as you can see.'

'There's A&E, USA, Bravo, HBO..' Bob paused as he tried to think of more.

'I know, I know, and ESPN and CNN and fifty others,' Klaus said in an agitated tone. 'I have cable.'

'Sorry,' Bob said. 'I just want to make sure. I mean that's my wife in there, you know.' 'I know,' Klaus said, trying to reassure his friend. 'You are just going to have to trust me.'

Convinced the ruse would bring him face to face with the Cowboy, Klaus started across the street with his canvas bag. He climbed the stairs to the front door of Bob's house, the Dessert Eagle perched behind his back.

The Cowboy was stuffing a new wad of tobacco into his mouth when he heard the footsteps on the porch. He grabbed Mary and jerked her to her feet. He pulled his pearl-handled revolver from his belt and put it to the back of Mary's head with Mary as his shield, the Cowboy walked to the door.

A knock came and the Cowboy nudged Mary to answer. 'Who is it?' she asked nervously.

The voice from outside answered, 'Queens Cablevision'.

'We already got it, pardner,' the Cowboy replied.

'We're offering a free month of HBO,' Klaus said, not missing a beat. 'We ain't interested!' the Cowboy yelled at the pesky salesman 'Now git!'

'How about if I throw in a second hook-up at no charge? Think of the money you'll save.'

'Piss off, buddy! I said we ain't interested, goddammit!'

Klaus could tell from the Cowboy's tone that the plan was working so he readied his weapon.

‘Would you like a free Discovery Channel T-shirt? ’

‘No, I wouldn’t, you stupid little shit, now git off my front porch’ fore I turn my dog loose on ya!’

‘How about a Beavis and Butthead poster for the kids? ’

Frustrated, the Cowboy shoved Mary face first onto the living room floor. He whipped open the door and yelled, ‘Look, you dumb sumbitch, I told you’

Those were the Cowboy’s last words before.. BANG! The Desert Eagle flapped its big wings and blew a large hole through the Cowboy’s small brain. He should have taken the T-shirt.

As the corpse collapsed in a heap in the front hall, Klaus signaled for Bob who raced from his hiding place. Klaus laid the Desert Eagle on the table, kicked the bloody cowboy hat out of the way, and quickly closed the door behind them.

‘Goddammit, what the hell was that? ’ Dick Pratt blurted when he heard the shot across the street. He shuffled across the dirty, pea green, shag carpet and ripped the curtains back to see what all the noise was.

‘What’s that asshole doin’ over there? I’ve just about had it with that lousy douchebag! First it’s a roomful of goddamn bugs and now this shit!’ He turned to yell to the back of the house.

‘I’m tellin’ you Doris, I’m gonna evict that deadbeat sonofabitch! You hear me talkin’ to you Doris?!’ Doris could hear her husband fine, but right now she couldn’t see him too well as she had an ice pack over her recently blackened eye. The other eye rendered only blurry images because of the tears.

‘You better listen when I talk to you, Doris.’ Pratt looked out the window again, but didn’t see anything, so he shuffled back to the kitchen for another beer.

After a long, sweet, loving embrace, Bob looked deep into Mary’s eyes. ‘You scared the shit out of me, honey,’ he said. ‘What the hell were you thinking?!’

Mary sheepishly pulled the locket from her pocket. ‘Sorry, but I couldn’t leave without this. I got a little fixated.’

‘Excuse me,’ Klaus said, ‘but as our cowboy friend here might say, if he were able, we need to skedaddle.’

Bob gave Klaus a curious glance.

‘Skedaddle’? ‘I like Westerns,’ Klaus replied.

‘Where’s Katy?’ Mary asked.

‘She’s fine,’ Bob said. ‘She’s still in the car.’

Bob saw the two U.P.S. packages on the table. He grabbed them and handed them to Mary.

‘What’s this?’ she asked as she ripped it open.

‘Good news, honey,’ Bob said. ‘We’re rich.’

When she got the package open Mary found the note from Marcel along with \$100,000 in cash. Mary stared for a moment, unable to believe her eyes.

‘Holy cow!’ she said finally. ‘Look at all this!’ ‘Let us hope you live long enough to spend some of it,’ Klaus said as he propped the Cowboy’s body up in the tattered Barcalounger.

Bob told Mary to go back to the car and wait with Katy. He had to grab a few things but he and Klaus would catch up with them and they’d finally get out of New York.

Mary kissed Bob and, clutching her locket and the valuable U.P.S. packages, she ran out the back door.

Klaus dropped the canvas bag into the Cowboy’s lap. ‘Hold this for me, would you?’ he asked the corpse.

Bob went to the Bug Room and lit a few burlap rags and stuffed them into the bee smoker. As the rags began to burn, he stacked three bugquariums on top of one another, they contained Bloodsucking Conenoses, Wheel Bugs, and Jagged Ambush Bugs. He took them to the front hall then went back for another load.

Klaus didn’t notice what Bob was up to since he was busy looking out the window to see if any other assassins were pulling up out front.

Not yet used to the fact that he was now a wealthy man, Bob returned to the Bug room intent on collecting his matching set of atomizers, his jar of African Leaf Beatles, and the queen from the killer bee hive, all of which he felt were too valuable to leave behind.

Bob pulled the white bee hive from the window and put it on the workbench. He gently slid back the top of the hive, exposing several hundred agitated killer bees. He took the bee smoker, which by now was issuing a thick, white, calming burlap cloud. He poured the smoke expertly over the hive, soothing the bees, allowing him to kidnap the queen along with a bit of royal jelly for her to munch on.

Bob slid the queen into his shirt pocket then grabbed the atomizers and the jar of African Leaf Beatles. When he reached the front hall Klaus was looking at the bugquariums. 'What are you doing?' Klaus asked.

'Grabbing my stuff. What's it look like?

'You cannot take any of this. You have to travel light if you want to'

The doorbell rang, cutting Klaus off mid-sentence.

On reflex, Bob looked out the peephole.

Klaus whispered urgently, 'Do not open the door!'

Bob pulled back from the peephole, reaching for the knob. 'It's just a Girl Scout, for Pete's sake. Not everyone in the world is out to kill us.'

Bob opened the door and an ugly, rather stocky, Girl Scout stepped up, holding out a box of mint cookies. 'Would you like to buy a box?' she asked. The girl's voice was quite deep and surprisingly British.

'I'm sorry,' Bob apologized, 'right now's not a good time. Could you come back later?'

'No bloody need for that, you wanker' the Girl Scout said as she dropped the cookies and pulled her blue-steel 38.

The merit badges notwithstanding, Klaus knew Reginald was no Girl Scout.

Unfortunately, Klaus's gun was on the table in the front hall, right next to the short British assassin, so there was nothing he could do about it.

Reginald gestured at the bugquariums. 'What's all this, then?' he asked, sounding much like John Cleese in Silverado.

'Insects,' Bob said.

'I rather hate insects,' Reginald replied.

Unarmed and unable to control the situation, Klaus's words betrayed his frustration. 'Why don't you just shoot us and get it over with, Thumbelina?'

Reginald turned the gun on Klaus. 'Right! All mouth and bollocks, that 's what you are, Klaus. Don't try and get my monkey up, you tosser. You've got yourself caught in a dog's dinner and you'll not bowl a googly over me to get out of it.'

Bob hadn't the vaguest idea what that meant, and at the moment he didn't care because an idea had popped into his head. He caught Klaus's eye and winked, conveying confidence.

Reginald turned back to Bob, 'Here now, what's that you are doing?'

Bob was groping around in his shirt pocket. 'I want to show you something,' He pulled the queen bee from his pocket and held it in the palm of his hand. She was mired in royal jelly. Her wings stuck to her abdomen, she was unable to fly.

บทแปล บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหาภัย¹

บทที่ 1(หน้า 1-17)

ดวงตาสีฟ้าวาววับต่งสีของอัญมณีบนปีกแมลงทับมองทะลุแผงขนตาออกมาที่ยาวและหนาราวกับขนของหนอนผีเสื้อ² รูปร่างของเขาจัดว่าดีสำหรับชายในวัย 35 ไหล่กว้าง มีกล้ามเนื้อแขนที่สวยงาม ผอมค้ำและหยิกเล็กน้อย สูง 180 เซนติเมตร ยิ้มของเขาสื่อความเป็นคนอารมณ์ดี ถ้าดูจากภายนอกคงไม่มีใครเดาออกมาว่าเขาเป็นนักฆ่ามืออาชีพ

เขาอาศัยอยู่ในมหานครนิวยอร์ก เมืองที่มีคนถูกยิงเฉลี่ยทุกๆ 88 นาที ซึ่งสิ่งนี้สร้างความหงุดหงิดใจให้เขาไม่น้อย เพราะยากที่จะทำให้ตัวเองเป็นจุดสนใจขึ้นมา หากเขาต้องการประสบความสำเร็จในฐานะนักฆ่ามืออาชีพ เขาต้องสร้างชื่อเสียงขึ้นมาก่อน ตอนนี้เขาเลยต้องออกมาสร้างชื่อเสียงให้ตัวเอง

ในเดือนตุลาคมในปี 1957 ช่วงที่เขาเกิด เคอร์ติสและเอ็ดน่า ดิลลัน พ่อแม่ของเขาที่มาจากเมืองนิวอาร์ก รัฐนิวเจอร์ซีย์ ไม่มีทางรู้ได้เลยว่าอีกหกปีข้างหน้าว่า โรเบิร์ต อัลเลน ซิมเมอร์แมน ที่มาจากเมืองดูรูช รัฐมินนิโซตา จะออกอัลบั้มที่ทำให้เขามีชื่อเสียงในวงการร็อกแอนด์โรลภายใต้ชื่อในวงการว่า บ๊อบ ดิลัน³ เมื่อมองย้อนกลับไป มันเป็นเวลาที่ไม่เหมาะเอาเสียเลยที่เคอร์ติสและเอ็ดน่าดันไปตั้งชื่อลูกชายว่า บ๊อบ

บ๊อบ ดิลลัน

ปัญหาก็คือมันออกเสียงเหมือนกันแม้ว่าจะสะกดต่างกัน บ๊อบ ดิลลันต้องอดทนอย่างมากเพราะบ่อยครั้งที่โดนเพื่อนแกล้งและบังคับขู่เข็ญให้เขาร้องเพลงติดหูของ ดิลัน ‘Rainy Day Women 12&35’⁴

เขาไม่เคยเข้าใจว่าเพลงนี้ติดชาร์ตอันดับ 2 ในปี 1966 ได้อย่างไร สำหรับเขาแล้ว เนื้อเพลงมีท่อน They’ll stone you⁵ ซ้ำไปซ้ำมาไม่ได้สร้างสรรค์อะไรเลย เนื้อเพลงท่อนนี้ยาวไปไม่รู้จักจบ จนไปถึงท่อนคอร์รัสที่ร้องว่า ‘They’ll stone you when you’re driving in your car, they ’ll stone you when you’re sitting at a bar’ บ๊อบคิดเสมอว่าถ้าเขาถูกบังคับให้ร้องเพลง ‘Like A Rolling Stone’ หรือ ‘Mr Tambourine Man’ ที่เขาชอบ ชีวิตในวัยเด็กของเขาคงจะไม่ได้ห่วยขนาดนี้แต่เพราะเขาไม่มีโอกาสได้ร้อง เขาเลยไม่รู้ชัดจริงๆว่าจะเป็นอย่างไรที่คิดเอาไว้ม

โชคิที่บ๊อบเป็นคนโกรธง่ายหายเร็วและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดังนั้นเขาจึงไม่เคยกล่าวโทษพ่อแม่ที่ทำให้เขาต้องมาทนทุกข์กับการล้อเลียนของเพื่อนบ้านในละแวกใกล้เคียง ยกเว้นก็เสียแต่ต้องมาเป็นนักฆ่ามืออาชีพนี่สิ บ๊อบไม่เคยรังเกียจชื่อที่พ่อแม่เขาตั้งให้อย่างลวกๆ ดังนั้นเขาจึงหาวิธีสร้างชื่อให้ตัวเองแต่ตอนนี้เขามีงานที่จะต้องทำให้สำเร็จ

เขาเปิดประตูและมองลงไปยังชั้นชั้นบันไดที่มีแต่ความมืดกดสวิตช์ไฟทำให้แสงไฟส่องแสงสว่างไปยังสุทธิสีกากีและกระเป๋ากเอกสารที่มีรอยบุบและรอยขีดเป็นหลักฐานว่าผ่านงานฆ่ามาอย่างโชกโชน

บ๊อบค่อยๆเดินลงบันไดไม้ที่ส่งเสียงดังเอี๊ยดอ๊าด หลบใบแมงมุมในขณะที่เขาเดินลงไปยังห้องใต้ดินที่เปียกชื้น เดินไปอีกมุมหนึ่งของห้อง วางกระเป๋ากเอกสารลง ปลดตัวล็อคทองเหลืองที่ขึ้นสนิมแล้วเปิดมันออก

ในขณะที่เอื้อมมือไปยังกระเป๋ากเอกสารเขาชำเลืองมอง นาฬิกาควาสิโอพลาสติคที่ทนทานบนข้อมือบอกเวลาบ่ายสองโมง ‘ตรงเวลาพอดี’ เขาพิมพ์กับแมลงสาบที่วิ่งไปมา

จากเทคนิคที่ฝึกเป็นเป็นประจำ เขาหยิบหลอดเรียวยาวใส่ให้เข้ากับที่ไม้จับหลอดทดลองแล้วขันให้แน่น เขาเอาวาล์วเปิดปิดมาติดอุปกรณ์ จากนั้นจึงเอาปลายสายยางข้างหนึ่งต่อกับหลอดทดลองและปลายอีกข้างหนึ่งต่อกับถังแรงดัน เมื่อเชื่อมต่ออุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว เขาจึงเปิดวาล์วอย่างระมัดระวัง กดลูกสูบตรงหัวแทงก์เพื่อปั๊มกระบอกฉีดยาเข้ากับถังแรงดัน

‘วันนี้พวกแกไม่รอดแน่’⁶ บ๊อบคิดเสียงดังด้วยน้ำเสียงกลัวหัวเราะ

เขาดึงดอกสว่านขนาด 2 นิ้ว ออกจากกล่องแล้วใส่มันไว้ปลายหัวจับสว่านไฟฟ้าไร้สายยี่ห้อแบล็คแอนด์เดกเกอร์⁷ แล้วจึงลองทดสอบมีเสียง วิซซสสส ดังขึ้น

บ๊อบพอใจที่เครื่องมือใช้งานได้ดีจึงคุกเข่าลงและเจาะรูใกล้กับบัวพื้น เขาดึงไฟฉายปากกาออกมาจากกระเป๋าส่องไปที่รูและเห็นสิ่งที่ระแวกคือ *Periplaneta Americana* หรือเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อแมลงสาบอเมริกัน บ๊อบพูดหน้าละห้อยว่า ‘ถ้าเป็นวิธีของฉันละก็ พวกแกจะไม่ตายแบบนี้หรอก’

บ๊อบมีความคิดที่จะกำจัดแมลงด้วยวิธีธรรมชาติ ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น วิธีที่บริษัทส่วนใหญ่ใช้กันอยู่ ถ้าโชคเข้าข้างเขาจะรวยไม่รู้เรื่อง

ความคิดของเขาวนเวียนอยู่แต่กับแมลงที่มีชื่อเรียกโดยทั่วไปว่าแมลงเพชรฆาต(Assassin Bugs) ในวงศ์รีดิวีดี (Reduviidae) สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่อันตรายเหล่านี้มีความสำคัญไม่น้อยเลยดูได้จากลำดับที่มันถูกจัดในอนุกรมวิธานสิ่งมีชีวิตในอาณาจักรสัตว์ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้

การเรียกสิ่งมีชีวิตโดยใช้หลักอนุกรมธาน จะเรียกโดยเริ่มจาก
อาณาจักร (Kingdom)
ไฟลัม (Phylum) – ไฟลัมอาร์โทรพอดา (Arthropoda)
ชั้น (Class) – คลาสอินเซ็คตา (Insecta)
อันดับ (Order) – อันดับเฮมิพเทอร่า (Hemiptera)
วงศ์ (Family) – วงศ์รีดิวIIDae (Reduviidae)
สกุล (Genera) – หลายสกุล
สปีชีส์ (Species) – หลายสายพันธุ์

แมลงเพชรฆาตไล่ล่าสังหารแมลงในชั้นเดียวกันโดยจะใช้จะงอยปากที่ยาวและคมมีพลังทำลาย
ล้างสูงแทงผิวเหยื่อและพ่นน้ำลายที่ทำให้อ่อนเปลี้ย เจ้าฆาตกรนี้จะพ่นเอนไซม์อไมเลสและเพกทิเนสเข้าไป
ในตัวเหยื่อเพื่อให้ย่อยได้ง่ายขึ้นและทำให้กล้ามเนื้อเยื่อชั้นในของเหยื่อเป็นของเหลวแล้วจึงใช้จะงอย
ปากดูดเลือดเหยื่อเหมือนแมลงที่รุ่มตอมถึงนมปั่น

บ๊อบทดลองแมลง 8 สายพันธุ์ โดยเขาวางแผนที่จะผสมข้ามสายพันธุ์ทั้ง 8 นี้ด้วยความหวังที่ว่า
จะสร้างสายพันธุ์แมลงเพชรฆาตพันธุ์ผสมชนิดกินเนื้อที่มีลักษณะสมบูรณ์แบบ เป็นทั้งนักล่าและนักฆ่า
สายพันธุ์แกร่งที่สุด

สายพันธุ์หนึ่งของแมลงเพชรฆาตที่บ๊อบกำลังใช้ทดลองคือ แมลงลูกล้อ (Wheel Bug)⁹ หรืออา
ริลัส คริสตาตัส (*Arilus cristatus*) มันเป็นนักล่าผู้หิวโหยโจมตีสัตว์โดยปราศจากความลังเลและดูดเลือด
จากแมลงที่ตัวใหญ่กว่าถึงสองเท่าจนแห้ง โดยไร้ความกลัวใดๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งแมลงสาบสายพันธุ์ที่มี
ขนาดใหญ่ที่สุด

แมลงลูกล้อ (Wheel Bug) มีลักษณะอ้วนสีเทาสลับดำ ช่วงอกมีลักษณะเหมือนซี่ล้อฟันเฟือง
ครึ่งซีกดูน่ากลัวตั้งอยู่ตามแนวกลางลำตัว จึงได้ชื่อเรียกดังกล่าวช่วงท้องของมันมีลักษณะเด่นด้วยมี

ส่วนท้ายหางคล้ายกับท้ายรถคาติแลคปี1959 ทรงครีบล่า¹⁰ มีสีเข้มเป็นริ้วๆทึบ 45 องศาอยู่บนแนวสันหลัง แผ่นครีมีไปทำให้ดูน่าสะพรึงกลัว

บ๊อบยังใช้ แมลงหน้ากากนักล่า (Masked Hunters) หรือรีดูวีส เพอโซนาทัส (*Reduvius personatus*) ในการทดลองอีกด้วย แมลงเหล่านี้ได้แอบไปอยู่ในที่พักอาศัยของมนุษย์อย่างไม่เกรงกลัว เพื่อที่จะหาอาหารเช่นเลือด ปลวกและแมลงร้ายตัวอื่นๆที่ซ่อนตัวอยู่ แมลงหน้ากากนักล่าสีน้ำตาลอมแดงนี้มีลักษณะชวนขนหัวลุกและมีกลิ่นเหม็นที่ขยายใหญ่ราวกับว่าถูกเสริมด้วยสารสเตียรอยด์และการเพิ่มมวลกล้ามเนื้อจากการใช้น้ำหนักเป็นที่รู้กันดีว่าแมลงหน้ากากนักล่านี้ไล่ล่าเหยื่อด้วยจุดประสงค์ที่ไม่นำให้อภัยทั้งน่าฟังแล้วสยดสยอง

บ๊อบคิดว่าความสำเร็จในการผสมพันธุ์แมลงข้ามสายพันธุ์จะเป็นวิธีการใหม่ในการควบคุมแมลงไหนจะรายได้ที่มั่นคงที่จะได้รับ เนื่องจากกระบวนการข้ามสายพันธุ์แมลงของเขายังไม่เสร็จสมบูรณ์นัก บ๊อบยังคงทำงานให้กับบริษัทควบคุมแมลงสาขาหนึ่งที่กำลังทำให้เกิดมลพิษที่ร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมและบริษัทบังคับให้พนักงานใส่ชุดป้องกันยาฆ่าแมลงที่เป็นรูปแบบของบริษัท

บนกระเป๋ากายของชุดเครื่องแบบของบ๊อบ มีตราการตูนรูปแมลงยักษ์ขนาดใหญ่ มีเส้นใต้ข้อความว่า ‘BUG OFF’ ข้างใต้มีตราเล็กๆเป็นชื่อพนักงานก็คือชื่อ ‘บ๊อบ’ ชุดทำงานมันช่างไร้รสนิยมสิ้นดีแต่เขาไม่มีทางเลือกอื่นเลยเพราะด้วยความที่เป็นเสาหลักอย่างแท้จริงในการหาเลี้ยงครอบครัว ดังนั้นทุกวันเขาอมลดศักดิ์ศรีใส่ชุดที่เข้าไปทำงานและวันนี้เขาต้องมาทำงานที่ชั้นใต้ดินของบ้านหลังหนึ่งที่บ้านเลขที่ 536 ถนนเอทสตรีท บริเวณ พาร์ค สโกลบใน เขตบรูคลิน

เขาถอยห่างออกจากกำแพงเพื่อที่จะสะดวกในการหยิบเอาอุปกรณ์ในการฆ่าของเขาออกมา เขาสอดส่วนปลายของมันเป็นผ่านท่อเพื่อเข้าโพรงด้วยด้วยความรู้สึกกระอักกระอ่วน เขาดึงหน้ากากกรองฝุ่นสีขาวมาครอบจมูกและปากของเขาไว้ เลื่อนนิ้วชี้ที่สั้นๆไปแตะหัวฉีดของเครื่องพ่นยา นิ้วชี้ของเขายังเกร็งเพิ่มขึ้นก่อนที่จะพ่นยา เขาก็หยุดและคลายมือออก

ในเวลานั้นเองชายผู้เป็น ‘หัวหน้างาน’ มีชื่อบนเสื้อ ว่า ‘ริค’ เดินเข้ามาใกล้บ๊อบ ริคก็เหมือนกับหัวหน้างานซึ่งถ้าเขาไม่ผิดเขาใช้สำเนียงนิวยอร์กว่า ‘ไอ้ดิลัน ไอ้เวรเอ๊ย’

บ๊อบดึงหน้ากากลงแล้วพูดว่า

‘ทำไมได้ริค’ ‘จะให้ผมเพิ่มพาราไธออนเป็นสามเท่าไม่ได้’¹⁰ แล้วมันไม่ปลอดภัยเลย แล้วสารพิษจะเข้าสู่ห่วงโซ่อาหารด้วย’

‘ช่างแก¹¹ และห่วงโซ่อาหารบับอะไรของแก เพื่อนก่อนรักซ์ไปทำงานต่อเลยไป!’

และมาถึงจุดนี้ บ๊อบหมดความอดทนกับโรคสำหรับเรื่องนี้และยังมีบริษัทอีกพออีก จะมีครอบครัวหรือไม่ มีครอบครัว บ๊อบตัดสินใจทำตามความคิดของเขา ความฝันที่มีมายาวนานในที่สุดก็ได้นำมาลองใช้ในการทางปฏิบัติจริง แต่อันดับแรกเขาต้องออกจากระบบเดิมๆ

บ๊อบเริ่มด้วยการจ้องเหมิ่งที่ริก

‘เฮ้, แกมองหอะไร เจ้าจ้งกลับไปทำงานไป’ ริกหันกลับและเดินหนี แต่สายตาคุกคามอย่างไม่ลดละของบ๊อบ สะกดให้เขาต้องลุกขึ้นยืนอย่างช่วยไม่ได้ ในขณะที่บ๊อบยกเครื่องฟ่นสเปรย์เข้าไปยังจมูกของริก

บ๊อบดันที่พ่นยาฆ่าแมลงเข้าไปในรูจมูก เซิตรูจมูกของริกขึ้นพร้อมกับดันเขาชิดกำแพง นิ้วของเขาเริ่มเหนียวที่ผิด

ริกกระตุกกลับด้วยความกลัว เขาว่าการใช้ปริมาณพาราไธออนถึงสามเท่าจะทำให้เกิดผลอย่างไร ไอ้อ้วนอัปรี¹² อย่างเขาจึงยอมฟังว่าบ๊อบผู้โกรธเกรี้ยวจะพูดว่าอย่างไร

‘รู้ไหม ริก แกพูดถูก’ บ๊อบพูด ‘มีเรื่องต้องทำแล้วละอย่างแรกเลยก็คือเขียนจดหมายเล่าทุกอย่างส่งไปสำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แล้วคัดสำเนาอีกเยอะๆส่งไปองค์การอาหารและยาแห่งชาติ กรมแรงงานแล้วส่งไปคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้บริโภคแล้วก็อาจจะกระทรวงยุติธรรมด้วย ข้าว่าพวกเขาน่าจะสนใจเรื่องที่แกลยให้พวกข้าทำอยู่ทุกวี่ทุกวัน’

หลุดแก้วที่ยังคาอยู่ในจมูกริกทำให้สำเนียงของเขาฟังน่าขัน ‘เฮ้! ว๊อฟ ถ้าเรื่องนี้เกี่ยวกับค่าจ้างเอาไอ้อ้อออกจากจมูกข้าอ่อนแล้วเดี๋ยวเราอ่อยคุยกันได้’¹³

‘มันสายเกินไปแล้วที่จะมาคุยกัน หมดเวลาการเล่นละครแล้ว’ บ๊อบตอบ ริกไม่วางใจในน้ำเสียงนั้นสักเท่าไร เขาจึงเหมิ่งตาจับจ้องคอยจุดจบที่เข้ามาใกล้ทุกทีแต่ด้วยที่หาที่แสดงออกถึงการข่มใจ บ๊อบทิ้งที่พ่นยาฆ่าแมลงนั้นลงและฉีกตราแมลงยี้มออกจากชุดเครื่องแบบเขา

‘ข้าขอลาออก’¹⁴ เขาพูดในขณะที่กำลังเดินจากไป ริกกลับมาเดินวางท่า เขาคว่ำก้นฉีดยาสเปรย์ของบ๊อบมาแล้วโบกไปมาในอากาศตะโกนว่า ‘พอกันที ข้าจะไม่ทนกับความห่วยแตกของแก ดิลเลียนสไหว่ออกไปจากที่นี่ซะ’

บ๊อบโบกมือลาพร้อมกับชูนิ้วกลางที่มีมือข้างขวาแล้วมุ่งหน้าจากถนนสายที่แปดไปสู่ถนนยูเนียน จากนั้นข้ามไปยังถนนสายที่สี่เพื่อไปขึ้นรถไฟสายบรอดเวย์เอ็กซ์เพรส หรือแม้กระทั่งสายรถไฟท้องถิ่น แม้จะเป็นทางกลับบ้านที่ไกลกว่าแต่อย่างน้อยเขาก็ไม่ต้องเปลี่ยนรถไฟหลายต่อและสิ่งที่บ๊อบต้องการมากที่สุดก่อนที่จะแจ้งข่าวสุดแสนวิเศษนี้แก่แมรี่ก็คือช่วงเวลาที่จะใช้ไตร่ตรองโดยไม่มีใคร

แม้รัฐบาลของแต่ละประเทศปฏิเสธเรื่องนี้เพื่อรักษาชื่อเสียง พวกเขาก็จากการสำรวจครั้งสุดท้าย
ปรากฏนักข่าวหน้าใหม่ชาวอเมริกันกระโดดขึ้นมายืนอันดับหกจากเดิมอยู่ลำดับที่แปด(Eastern Bloc)
เหมือนอย่างเคย

!!'' ด้วยความรู้สึกแท้จริง''.

‘หมอบหลังกำแพงเตี้ยที่ขอบหลังคาแล้วเปิดกระเป๋าน้ำตาลเผยชิ้นส่วนของปืนความลึนหวัง
เหล่านี้เข้ามากระหน่ำเขาค้างแล้วครั้งเล่าและครั้งล่าสุด เขาเกือบตัดสินใจหันปากกระบอกปืนใส่ตัวเอง
แล้วทำไมจะไม่ได้ละ ชีวิตของเขาเข้าไปพัวพันกับภาระกิจเลวร้ายที่ไม่มีที่สิ้นสุดเหนือกว่าในหนังเรื่อง
มิชชั่น อิมพอสซิเบิ้ลอยู่บ้าง ในหลายๆฉากมีการสังหารต่อเนื่องราวกับไม่มีจุดจบ เขาหลับตาแน่น
สนิทและสบถออกมา บางครั้งเขาหวังว่าตัวเองน่าจะไปเรียนกฎหมายหรือบัญชีแทนที่จะมาเป็นนักข่าว

ความคิดแบบนี้มันมาจู่โจมความคิดเขาอย่างฉับพลันและมันก็หายไปอย่างรวดเร็วเช่นกันเหมือน
ทุกๆครั้ง เคลาส์ถอนหายใจและกลับไปทำงานของเขา

ในเวลาเดียวกันเขาก็กังวลว่าแมรี่จะยอมรับข่าวนี้ได้อย่างไร ถ้าพูดถึงด้านการเงินของพวกเขา

(*Leptinotarsa decemlineata*)! แต่เขารู้สึก! แต่ความฝันเป็นสิ่งที่ไม่น่าอภิมรณและแมรี่รู้ว่า
เธอไม่อยากจะผิดหวังจากฝันของเธอเอง ดังนั้นเธอจึงไปฟังฟังความฝันของบ๊อบ ด้วยวิธีที่ว่ามันเองความ
เจ็บปวดจากความล้มเหลวหรือความหลงระเหิดในชัยชนะจะไม่อยู่กับเธอตลอดไป

สิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดกับความฝันที่แมรี่มีคือความปรารถนาที่จะรักษาความเป็นคนน่าเชื่อถือ เธอ
เป็นคนมองโลกตามความเป็นจริง

ชายคนนั้นจ้องมองบ๊อบเป็นเวลานานแล้วตะโกนว่า แกอย่าบอกเฮนรี่นะว่า ข้ากำลังจะ
ไปแอคเคพุลโค(Acapulco) หลังจากนั้นเขาก็ลุกและวิ่งขึ้นรถไฟใต้ดิน

การจ้องมองที่น่ากลัวของชายวิกิลจรีตทำให้บ๊อบไม่สบายใจ ดังนั้นเขาจึงจับตาตู้ที่ประตูระหว่างตู้
รถไฟ ขณะที่รถไฟแล่นช้าๆเข้าสู่ใจกลางเมืองผ่านถนนยูเนียนสแควร์ถนนสาย 23 28 และ 34 บ๊อบรู้สึก
โล่งใจที่ในที่สุดชายวิกิลจรีตคนนั้นลงที่ไทมส์แควร์และเริ่มต้นคุกคามคนที่ชานซลา

(Thread-Legged Bugs) หรือ อีมีซา บรีวิก็อกซ์ (*Emesa brevicox*) ทำให้เธอยอมคล้อยตาม

แมลงขายาว(Thread-Legged Bug) มีรูปแบบร่างกายที่ไม่เหมือนกับแมลงเพชรฆาตอื่นๆทั้งหมด
ที่บ๊อบนำมาทดลอง แมลงขายาวมีช่วงลำตัวที่เรียวยาวกับอกปล้องท้องที่ไม่ได้แยกจากกันอย่างเห็นได้ชัด
จากอกปล้องกลาง

สำหรับคนที่ไม่รู้ แมลงขายาวดูเหมือนแมลงกิ้งมกที่ไม่เป็นอันตรายแต่ในความเป็นจริงมันเป็น
อันตรายถึงตายได้เท่ากับแมลงต่างๆที่บ๊อบกำลังศึกษาอยู่ แมลงขายาว (Thread-Legged Bug) ค่อยๆ

ย่องไปอย่างช้าๆเหมือนกริม รีปเปอร์(Grim Reaper) แมลงขายาวมีกระดูกยาวแต่ขาแข็งแรงอย่างน่าแปลกใจถึงเหยื่อที่งอตัวซ่อนอยู่ในร่องด้วยความหวาดผวาทิ้งออกมา ดังที่ลอเรนซ์ สเตอร์นกล่าวไว้ว่า ผลลัพธ์ที่ดีย่อมต้องมาจากแหล่งกำเนิดที่ดี ด้วยตะโปกซึ่งยึดออกไปมากและขาช่วงหน้าแข็งที่นำกลัวยะแหยง . แมลงขายาวเข้าโจมตีเหยื่ออย่างไม่หวาดกลัวและกินแมลงอื่นๆรวมทั้งแมลงมูมหลายชนิด

บ๊อบหวังว่าแมลงขายาวที่ได้มาใหม่นี้จะทำให้ แมรีประทับใจถึงแม้จะเป็นเช่นนั้น เธอไม่น่าจะเห็นเป็นหลักฐานสำคัญที่จะใช้โน้มน้าวเธอว่าเวลานี้เป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับบ๊อบที่จะเริ่มธุรกิจควบคุมสัตว์ด้วยวิธีธรรมชาติ แต่เขาจะพูดดีไหมว่าเธอก็รู้อยู่แล้วนี่นา ‘สถานี่เล็กซิงตันอเวนิว!’

‘สถานี่ควินส์โบโรพลาซ่า เปลี่ยนขบวนไปยังรถไฟสาย 7!’

แม้กระนั้นเธอได้ขอสัญญาว่าจะอยู่เคียงข้างเขาตลอดไป ทั้งในยามสุขและยามทุกข์ ทั้งในเวลาป่วยและเวลาสบาย เพื่อรักและยกย่อง ให้เกียรติเขาจนกว่าชีวิตจะหาไม่ แต่มบ๊อบขึ้นมาเป็น 2 ต่อ 1 ‘สถานี่บีบีอเวนิว!’

แต่บ๊อบรู้ว่าคิดนะมันง่ายแต่เวลาที่จะต้องทำจริงนี่สิ ยิ่งถ้าต้องทำตอนนี้ละก็เป็นไปไม่ได้เลย แต่มแมรีขึ้นมาเป็น 2 เท่ากัน

‘สถานี่บรอดเวย์!’

บ๊อบกลัวว่าแมรีกังวลเรื่องตงงาน เงินหด มากกว่าการที่เขาเป็นอิสระที่จะไล่ตามความฝันของเขาเสียที แมรีได้แต่มนำบ๊อบไป 3ต่อ2

‘สถานี่อเวนิว 30 ! ’

‘สถานี่แอสโทเรีย บูลิฟาด ’บ๊อบต้องลงที่สถานี่นี้

สิ่งที่เขาทำได้คือต้องพยายามต่อไป ดังนั้นเขาจึงเตรียมพร้อมแล้วก้าวออกไปรับแสงอาทิตย์ยามบ่าย แม้จะตงงานแต่กลับเต็มไปด้วยแรงบันดาลใจ

บทที่ 15 (หน้า 1-17)

แหล่งข่าวของเรจินัลได้เรียกเงินจำนวนมหาศาลเพื่อแลกกับที่อยู่ของบ๊อบ ถ้าชายชาวอังกฤษร่างเล็กคนนี้พบว่าแหล่งข่าวของเขาได้ข้อมูลเกินราคานี้มาจากสมุดโทรศัพท์ละก็ รับรองว่าพวกนั้นจะถูกฆ่าแน่นอน

เรจินัลพักอยู่ย่านลองไอส์แลนด์ซิตี้ในเขตควีนส์ติดกับเอสโตเนีย เขากำลังมองหาที่อำพรางตัว ถ้าได้สิ่งของท้องถิ่นได้ยิ่งดี ก่อนที่จะไปหาบ๊อบที่บ้าน เมื่อครู่ในขณะที่เขาจะมาถึงที่จอดรถดับลัมเรจินัลเห็นสิ่งที่เขาต้องการ

เพื่อนของเคทีชื่อ แอน และแม่ของเธอชื่อ ลิเลียนทั้งสองร่างกายผ่ายผอมจากโรคล้างผอม²⁶ นั่งอยู่ข้างหลังโต๊ะนอกร้าน โดยกำลังเร่ขายขนมคุกกี้ที่เด็กเนตรนารีมักจะขายกัน

แอนมองไปที่ เรจินัลอย่างมีความหวังขายรูปร่างเล็กจ้วกำลังเข้ามาหาพวกเขาด้วยความหิว เธอไม่รู้เลยว่าชายที่กำลังเดินเข้ามาใส่กางเกงชั้นในสีชมพู สิ่งที่เขาไม่รู้คือเธอต้องการที่จะขายคุกกี้ให้เขา

เรจินัลมองเห็นแอนมาแต่ไกล เขาคุ่นคิดว่าทำอย่างไรเขาจะได้สิ่งที่เขาต้องการ เขาไม่ต้องการที่จะทำร้ายเด็กหญิงตัวเล็กอย่างแอน นับประสาอะไรที่จะต้องฆ่าเธอ แต่เขาต้องทำถ้ามันจำเป็น เขาคิดแผนหลายแผนแต่ยังไม่มีความคิดใดที่เข้าท่าที่สุด และหากสุดท้ายเขาไม่วางแผนให้ดี แผนการเสี่ยงอันตรายที่วางแผนมาอย่างดีตั้งแต่ต้นจะทำให้เขาไม่ได้อะไรเลยแทนที่จะได้ 10 ล้านดอลลาร์ เขาคงไม่สามารถจะรับเรื่องนำผิดพลาดนี้ได้ เขาต้องการสิ่งที่รับประกันได้ว่าแผนนั้นจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง²⁷

เรจินัลได้สังเกตเห็นแม่ของแอนผู้มีสะโพกอวบอ้อมกำลังมองเขาด้วยสายตาที่ยั่ววนทำให้เขาถูกคิดขึ้นได้ว่าจะได้สิ่งที่ต้องการผ่านทางเธอ

‘สวัสดีตอนบ่ายคุณสุภาพสตรีทั้งหลาย’ เรจินัลพูดด้วยสำเนียงผู้ดีอังกฤษ²⁸ ซึ่งเป็นสำเนียงของชายที่ลิเลียนปรารถนา พวกเขาขายคุกกี้ที่น่ากินพวกนี้ใช่ไหม

ลิเลียนแอบปลดกระดุมเม็ดบนเสื้อเชิ้ตเผยให้เห็นหน้าอกอันอวบอ้วนของเธอ

สีหน้าของเรจินัลฉายแววเหิน เขารู้เลยว่ากำลังจะได้สิ่งที่ต้องการ

โชคไม่ดีเลยที่ ลิเลียนมาจากครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่นความทรงจำที่ประทับใจที่สุดในวัยเด็กคือ โรงละครสัตว์ เธอชอบตัวละครที่เรียกกันว่า ‘คนแคะ’ เป็นพิเศษ พวกเขามีลักษณะน่าโอบกอดและการได้รับความอบอุ่นจากการโอบกอดเป็นสิ่งที่ลิเลียนต้องการมากที่สุดในช่วงวัยเด็กของเธอ

เมื่อเด็กหญิงลีเลียนยังอยู่ในวัยเยาว์เธอได้ไปเที่ยวสวนสัตว์หลายครั้ง จนมีครั้งหนึ่งเธอได้พบสิ่งใหม่ที่น่าตื่นเต้นและอบอุ่น ขณะที่เธอชมกลุ่มของตัวตลกตัวจิ๋วแสดงกายกรรมโลดโผนโดยมีถั่วลิสงสูงใหญ่อยู่ระหว่างขา เธอล้วงถั่วหยิบถั่วและได้ไปสัมผัสบางอย่างและเกิดความรู้สึกอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน เธอพอใจในความรู้สึกแปลกอันนั้น

เป็นความรู้สึกที่ต้องการสิ่งนั้นต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นทุกครั้งที่เธอเอื้อมไปยังถั่ว เธอเริ่มกดแรงขึ้นกว่าเดิมและอีกไม่นานมือของเธอเริ่มคลายลงอย่างช้าๆ การแสดงกายกรรมเล็กๆ กลายเป็นการแสดงที่บ้าระห่ำจนควบคุมไม่ได้และไม่นานนักมือของเธอยังคงซุกอยู่ที่ในถั่ว เธอบีบเปลือกหยาบๆ ของถั่วกับส่วนลิ้น²⁹ ของเธอ ขาทั้งสองข้างหนีบเข้าหากันแน่น เธอหลับตาฝันขณะที่เธอใช้วิธีระแวกกับถั่วที่มีลักษณะเป็นเส้นใยด้วยความเร่าร้อนโดยที่ไม่รู้ตัวว่าเธอใกล้จะถึงจุดสุดยอด

นับจากนั้น ลีเลียนมีจินตนาการทางเพศอันลึกลับที่จะเข้าใจได้เกี่ยวพันกับถั่วลิสง ขี้เลื่อยและคนแคระที่มีพรสวรรค์เช่นจอห์น คลิส นักแสดงตลกชื่อดัง ตอนนี้เธออายุ 39 ปีเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวซึ่งความต้องการทางเพศเธอไม่ได้ถูกเติมเต็มนัก เมื่อเธอได้พบกับชายตัวเตี้ย พูดสำเนียงอังกฤษและแววตาทอประกายความชั่วร้ายออกมา

‘หนูสวยเหมือนกับพี่สาวหนูเลยใช่ไหมเนี่ยะ’ เขาพูดพร้อมกับพยักหน้าแล้วส่งสายตาให้เธอ

นั่นไม่ใช่พี่สาวแต่เป็นแม่ของหนูต่างหากละคะ แอนพูดอย่างปลาบปลื้ม

ลีเลียนเอนตัวลงวางมือทั้งสองข้างบนโต๊ะเพื่อที่ชายอังกฤษจะเห็นทรวงอกอันมึนหิม่าของเธอได้เต็มตา

‘คุณเจอสิ่งที่คุณชอบหรือยังคะ’ เธอถาม

‘โอ้ เขาพูด ผมคิดจะซื้อคุกกี้รสมันต์ทั้งหมดที่คุณมี’

‘ได้ค่ะ’ แอนตอบ ขณะที่เรจินัลได้ยื่นธนบัตรห้าสิบบอนด์ให้เธอ

แต่‘ผมจะถือทั้งหมดนี้กลับไปหมดได้อย่างไรกันนี้’ เขาถาม ‘ผมจะต้องใช้กล่องหรือภาชนะบรรจุอะไรสักอย่างใช่ไหม’

ลิเลียนคว้ากระเป๋าเงินของเธอแล้วพูดว่า ‘แอนลูรัก ลูกอยู่ที่นั่นะ แม่จะกลับบ้านไปเอากล่องให้คุณผู้ชายที่แสนดีคนนี้’

‘คุณจะรังเกียจไหมครับถ้าผมขอตามไปด้วย’ เรจินัลแสวงถาม

‘ดีเลยคะ พุดจริงนะคะ ถ้าเป็นอย่างนั้นได้จะดีมากเลยคะ’ ลิเลียนตอบราวกับว่าความคิดนี้ไม่เคยแวบเข้ามาในหัวเธอเลย

ห้องเช่าอยู่ห่างออกไปแค่สองช่วงตึกใช้เวลาไม่กี่นาที พวกเขาจะไปถึงที่นั่นลิเลียนสลักกลอนและให้เรจินัลเข้ามายังห้องนอนเธออย่างรวดเร็วโดยไม่ได้ปรึกษา และไม่จำเป็นต้องพูดอะไร เธอถอดเสื้อออกอย่างร้อนรุ่มในขณะที่เขานอนลงบนเตียงค่อยๆ ถอดกางเกงออกอย่างช้าๆ เผยให้เห็นถึงกางเกงในสีชมพูที่เขากำลังใส่อยู่ขนาดของอวัยวะที่กำลังพองตัวทำให้เธอผู้ชื่นชอบละครสัตว์ตกตะลึง

ลิเลียนเปิดลิ้นชักที่อยู่ข้างเตียงนอนแล้วนำถั่วลิสงอบเกลือถุงใหญ่ ถุงซีเลื่อยและสายรัดจุกขนาดใหญ่ของตัวตลกออกมา

เรจินัลไม่รู้จะทำอะไรกับของพวกนี้ดีแต่เขาไม่ได้สนใจมันนัก เขารัดมันที่จุกของเขาแล้วส่งสัญญาณเรียกเธอให้มาเข้าร่วม

การกระทำของลิเลียนดูประหนึ่งว่าเป็นการแสดงพิธีกรรมโบราณ ลิเลียนโปรยผงเลื่อยจนหมดถุงไปยังผ้าคลุมเตียงและสไลด์ตัวเข้าไปอยู่ข้างๆ เรจินัล เรียกร้องให้เขาสอดใส่อวัยวะเพศที่กำลังขึงแข็งเข้าไปในตัวเธอ

หลังจากสปีนาที่ของการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักตัวตลกที่มีต้นหามาทำให้ถุงถั่วด้านล่างแตกออก ด้วยเหตุเพราะความชุ่มชื้นและการมีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้ง

ลิเลียนรู้สึกพอใจและเหงื่อแตกอยู่ท่ามกลางกลิ่นอวลของผงเลื่อยและถั่วลิสงอบเกลือที่เปียกแล้วลอยกลับไปช้าๆ ในขณะที่เรจินัลเข้าไปในห้องเก็บเสื้อผ้าของเธอ

รถตำรวจหยุดไม่กี่ช่วงตึกจากบ้านของบ๊อบ เขาและเคลาส์กล่าวอำลาเพื่อนชาวเคิร์ดส์ของพวกเขาและเดินทางอย่างรวดเร็วบนทางเท้า ขณะที่พวกเขาค่อยๆ เดินผ่านละแวกเพื่อนบ้าน เคลาส์พยายามที่จะบอกบ๊อบให้เตรียมรับมือกับเรื่องไม่ดีที่อาจจะเกิดขึ้น

เหตุการณ์ที่เป็นไปได้มากที่สุดคือ หากหนึ่งในนักร้องอยู่ในบ้านของบ๊อบแล้วและถ้าแมรีโง่พอที่จะกลับมาเอาสื่อเกตแมรีกับเคที ก็จะถูกใช้เป็นตัวประกันเพื่อจะเข้าถึงตัวบ๊อบ แน่แน่นอนว่า บ๊อบจะต้องยอมใช้ตัวเขาเองแลกเปลี่ยนเพื่อให้ทั้งสองเป็นอิสระและเมื่อนั้นพวกเขาอาจจะถูกฆ่า ทั้งหมดก็ได้มันก็เป็นแบบนี้แหละ

อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าพวกนักร้องไม่น่าจะรู้ว่าเคลาส์อยู่กับบ๊อบ อย่างน้อยพวกเขาก็ยังได้เปรียบพวกนั้นจะทำอะไรต่อแล้วค่อยว่ากันตอนนั้นแล้วกันแต่หวังว่าสิ่งที่แย่ที่สุดจะเกิดขึ้น

พวกเขามองหารถของเคลาส์

‘นั่นไง เคที’ บ๊อบพูด

พวกเขาเจอเคทีนั่งในตำแหน่งคนขับ แกล้งทำท่าขับรัยยังมีเสียงเพลงที่ดังมาจากวิทยุ เป็นเพลงของ วงฮูตีแอนด์บลอว์ฟิช³⁰ (Hootie and the Blowfish)ว่า ‘โอลี วอนนา บี วิธ ยู’

บ๊อบตะโกนเสียงให้ดังกว่าเสียงเพลงถามว่า ‘เคที’

‘แม่อู๋ไหน’ เขาถาม

‘ช่างมันเถอะ’ บ๊อบพูด ‘แม่อู๋ไหนกันลูก’

‘พ่อคิดว่าที่ไหนล่ะ แม่เข้าไปในบ้าน’

บ๊อบเริ่มโมโห³¹

‘เฮ้ หนูพยายามเหนียวรั้งแม่แต่แม่ไม่ยอมฟังคะ แม่บอกว่าอีกห้านาทีจะกลับมา’

‘แม่ของหนูเข้าไปนานหรือยัง’ เคลาส์ถาม

‘ประมาณหนึ่งชั่วโมงที่แล้วค่ะ’

เคลาส์หยิบกุญแจแล้วไปที่กระโปรงรถแล้วพยายามที่จะเอากระเป๋าผ้าแคนวาสทรงกระบอกใบเล็กออกมาซึ่งกระเป๋าหนักไม่ใช่เล่นเลย

‘บ๊อบมากับฉัน’ เคลาส์พูดดูเป็นการเป็นงาน ‘เคทีหนูอยู่ที่นี้’

‘ได้ค่ะลุงเคลาส์’ เคทีเปิดวิทยุให้เสียงดังขึ้นและทำท่าแสวงหับรตฟอร์ดพินโทอย่างรวดเร็วเพื่อมุ่งหน้าไปทางตอนใต้ของแมนฮัตตัน

ในไม่ช้าบ๊อบและเคลาส์หมอบอยู่ด้านหลังรถเก่าคาดิลแลคสีฟ้าที่ครีบก หางเต็มไปด้วยสนิมของดิก แพรตต์ ถนนฝั่งตรงข้ามบ้านบ๊อบเปิดไฟในบ้านและพวกเขาเห็นภาพเงาของชายตัวสูงใส่หมวกควาบอย³² กำลังเดินไปเดินมาอยู่ในห้องรับแขก

‘เขาคือ ควาบอย’ เคลาส์ตอบด้วยน้ำเสียงเรียบๆ

บ๊อบโกรธจัดรู้สึกเหมือนถูกละเมิด ‘ส่งปืนมา เดียวฉันจะฆ่าไอ้หน้าตัวเมียใจแคบ³³ นั้น ถ้ามันทำอะไรแมรี’

‘ใจเย็น เขาจะไม่ทำอะไรเธอจนกว่านายจะตาย’ เคลาส์พูดด้วยน้ำเสียงห้วนๆ ‘ปล่อยให้ฉันจัดการ แล้วเธอจะปลอดภัย’

‘มันก็ควรไม่ใช่เหรอ’ บ๊อบถาม

‘ไม่มีอะไรรับประกันได้ขนาดนั้น’

เคลาส์เปิดกระเป๋าคานวาสหยิบเอาเครื่องสังหารที่สร้างขึ้นอย่างประณีตออกมา

ปืนใหม่ 50-แมกนัมเดสเสิร์ตอีเกิ้ล รุ่นใหม่ที่ผลิตโดยกลุ่มทหารอิสราเอลซึ่งเป็นกลุ่มคนเดียวกันที่นำปืนกลมือมาให้เรา

สิ่งเดียวที่เคลาส์ต้องการในเวลานี้คือกลอุบาย ยังไงก็ตามเขาต้องเผชิญหน้ากับควาบอย

‘คุณสุภาพสตรีครับผมจอดได้ใกล้สุดแค่ตรงนี้’ คนขับรถแท็กซี่พูดขณะขับรถเคลื่อนเข้ามาใกล้กับตลาดเล็กๆ โดยเขาหวังว่าสาวสวยคนนี้จะไม่ยิงเขาเพราะมันไม่ใช่ร้านช็อกโกแลตที่เธอต้องการไป

ของแต่ลมองไปที่คนขับรถแท็กซี่ขณะที่เธอเอื้อมมือไปด้านหน้าและคว้าเอาถุงเงินจากช่องเสียบ เธอลงจากรถแท็กซี่และหายเข้าไปในร้านค้าผ่านชั้นวางต่างๆ หยิบถั่วที่นิยมกินกับเบียร์ เนื้อมันฝรั่ง และแครกเกอร์รสชีสสอดไส้ด้วยเนยถั่วลิสงในห่อสีส้มที่สดใส ในเวลานี้เธอต้องการช็อกโกแลตทรัฟเฟิล

เธอเดินสำรวจชั้นวางของทั้งบนและล่างไปมาอย่างช้าๆ เธอเดินผ่านยาฆ่าเชื้อและยาฆ่าเชื้อน้ำมันไฟแช็กจากนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากกระดาษเรียงรายกันจัดไว้อย่างน่าสนใจ เธอหยุดเพื่อเช็คราคาคร่าวๆของผ้าอนามัยขนาดบางเบา

ชั้นถัดไปเป็นอาหารสุนัข ทราเยมและอาหารนก ในที่สุดเธอเข้าไปประชิดตัวชายที่อยู่ด้านหลังเคาน์เตอร์แล้วถามถึงสิ่งที่เธอต้องการ

‘ซ็อกโกแลตทรัฟเฟิล’

ชายผู้มีสีหน้าหงุดหงิดชั่วขณะแล้วจึงส่ายหัว เขางอตัวด้วยความกลัวเมื่อเธอตะโกนเสียงดังอีกครั้ง ในที่สุดเขาชี้ไปที่ชั้นมันฝรั่งทอดที่อยู่ด้านหลังผู้หญิงสติไม่ดีคนนี้ มองงแลหันกลับมาองด้วยอารมณ์ขุ่นเคืองแล้วเธอตะโกนเสียงดังขึ้นว่า ‘ฉันพูดว่า ซ็อกโกแลตทรัฟเฟิล ไอ้โง่เอ๊ยไม่ใช่มันฝรั่งทรัฟเฟิลส์’

ชายที่แคชเชียร์กลัวจนหัวหดขณะที่เขาสั่นหัวและชี้ไปยังมันฝรั่งทอดกรอบแผ่นหยักอย่างต่อเนื่อง เธอพูดด้วยน้ำเสียงเรียบง่าย ‘เอาหละ’ ลูกอมสวิสซองละมีมัย เขาส่ายหัว ครีมนซ็อกโกแลตของออสเตเรียใช้ไหม เขายังคงสั่นหัวไม่ใช่ มองงแลหยุด

เธอรู้ว่าคนอื่นจะต้องมองหาผู้ชายที่มีค่าตัวสิบล้านดอลลาร์ เข็มนาฬิกาเดินไปเรื่อยๆและ เธอรู้ว่ามันไม่ใช่เวลาที่จะกลับไปเข้าไปในเมืองเพื่อไปหาร้านขายลูกกวาดที่ดีที่สุด ดังนั้นเธอจึงไปกวาดสายตาที่ชั้นขนมหวานแล้วหยิบซ็อกโกแลตแท่งคิทแคทแล้วจึงเดินออกจากร้านไป

แมรีนั่งอยู่บนโซฟากำลังดูข่าวในทีวี มือของเธอประสานกันและพักอยู่ที่ตัก เธอไม่ได้สังเกตพัสดุสองกล่องมีตราบริษัทขนส่งยูพีเอสที่ควบบอยนำมาจากบ้านของแพรตต์ แม้ว่าพวกเขาจะนั่งกันอยู่ที่โต๊ะกาแฟตรงหน้าเธอ

ข่าวท้องถิ่นกำลังรายงานเรื่องที่ไม่ได้ดูน่าสนใจอะไรเมื่อมองผ่านๆ เป็นแค่เรื่องเกี่ยวกับคนผมบลอนด์ถูกฆ่าในละครซีรีส์เวสต์ ไอฟอว์ที้(West i40s)อย่างไรก็ตามเมื่อมีการสอบสวนเพิ่มเติม ทีมปฏิบัติการข่าวได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายแท้จริงแล้วเป็นนักข่าวชาวสวีเดนเป็นผู้ที่หลงทางไปฮาร์เล็มและถูกฆ่า แหล่งข่าวเอฟบีไอและซีไอเอต่างไม่ทราบถึงสาเหตุว่าทำไมชายผู้นี้ถึงมาอยู่ในเมืองได้

จุ๋หนึ่งในผู้อ่านข่าวหนุ่มหน้าตาดีก็ยกมือขึ้นทาบใบหูที่มีหูฟังเสียบอยู่และหันมามองกล้องอย่างรีบเร่ง มีอาชีพอย่างพวกเขาต้องจบมาจากโรงเรียนวารสารศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์แน่เลย ‘เดี๋ยวนี้อย่า’ เขาพูดเสียงต่ำในลำคอ ‘เราจะตัดภาพไปที่โรเจอร์จากอายุวิทเนส แอคชั่น-คอปเตอร์ ซึ่งตอนนี้กำลังรายงานข่าวด่วนอยู่นะครับ โรเจอร์’

ภาพมุมสูงจากเฮลิคอปเตอร์ที่ปรากฏบนจอคือกลุ่มชายหนุ่มชาวอิตาเลียนอเมริกันจำนวนหนึ่งในมือควงไม้ตีลูกบอลและโซ่ ขณะที่กำลังไล่ล่ากษัตริย์อาชีพชาวตรินิแดด

เสียงโรเจอร์ดังขึ้น ‘ขอบคุณครับบิล ตอนนี้พวกเราบินอยู่เหนือเบนสันเฮิร์สต์ อย่างที่คุณเห็น มีสถานีโทรทัศน์หลายช่อง’

‘สถานีเอแอนดีอี ยูเอสเอ บราโว เอชบีโอ บ๊อบหยุดในขณะที่เขาพยายามที่จะคิดชื่อสถานีให้มากขึ้น’

‘รู้แล้ว รู้แล้ว อีเอสพีเอ็นและซีเอ็นเอ็นและอีก 50 สถานีอื่นๆ เคลาส์พูดด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด ฉันมีเคเบิลแล้ว’

‘ขอโทษ’ บ๊อบพูด ฉันแค่ต้องการแน่ใจว่าเมียฉันอยู่ที่นั่น’

‘ฉันเข้าใจ’ เคลาส์ตอบ เขาพยายามที่จะสร้างความมั่นใจให้เพื่อนเขา ‘นายแค่จะต้องเชื่อใจฉัน’

เคลาส์เชื่อว่าอุบายจะทำให้เขาได้เผชิญหน้ากับคาวบอย เขาจึงเดินข้ามถนนพร้อมด้วยกระเป๋าคานวาสและปืนดิเชอร์ทอี่เกล็น้อยอยู่ในกระเป๋าข้างหลังขึ้นบันไดไปยังประตูหน้าของบ้านบ๊อบ

ขณะที่คาวบอยมวนยาสูบใหม่แล้วสูบ เขาได้ยินเสียงเดินบนกระเบื้อง เขาคว้าตัวแมรีและกระชากตัวแมรีให้ลุกขึ้นยืน เขาดึงปืนพกลูกโม้รูปทรงไข่มุกจากเข็มขัดของเขาและวางไว้ที่ด้านหลังศีรษะของแมรีเพื่อเป็นที่กำบังของเขา คาวบอยเดินไปที่ประตู

มีเสียงเคาะประตูดังขึ้น คาวบอยกระชกแมรีเพื่อไปตอบ ‘ใครกัน’ เธอถามอย่างประหม่า

เสียงจากภายนอกตอบว่า ‘ควินส์เคเบิลวิชั่น’ ‘เรามีเคเบิลแล้วเพื่อน’ คาวบอยตอบ

‘เรามีโปรโมชันดู เอชบีโอฟรีหนึ่งเดือนนะครับ’ เคลาส์รีบพูดต่อทันที

‘เราไม่สนใจ!’ คาวบอยตะโกนใส่เคลาส์ที่ปลอมตัวมาเป็นพนักงานขายของที่หน้าร้านค้า ‘เออละ ไอ้เงี้ย!’

‘แล้วถ้าผมให้ข้อเสนอที่ดีกว่านั้นล่ะ ผมไม่คิดค่าบริการเลย คิดซิว่าคุณจะประหยัดได้มากแค่ไหน’

‘แกไล่หัวไป บอกแล้วไงว่าข้าไม่สนใจโว้ย เวิร์ธ!’

เคลาส์ฟังน้ำเสียงของคาวบอยก็รู้ได้เลยว่าแผนของเขาใช้ได้ผล ดังนั้นเขาจึงเตรียมอาวุธให้พร้อม

‘คุณอยากได้เสื้อฟรีจากช่องดิสคัฟเวอร์รี่ด้วยไหมล่ะ’

‘ไม่ ข้าไม่สนใจโว้ย ไอ้เงี้ยจะจอก ออกไปจากหน้าระเบียบของข้าเดี๋ยวนี้ ก่อนที่ข้าจะปล่อยหมาให้กัดแก’

‘แล้วโปสเตอร์บิวิสแอนด์บัตต์เฮดสำหรับเด็กๆล่ะคุณสนใจไหม’

คาวบอยหงุดหงิดผลึกแมรีไปยังห้องนั่งเล่นแล้วเดินไปกระชากประตูเปิดออกสุดแรงและตะโกนว่า ‘ไอ้สารเลว ข้าบอกแกไปแล้วไง’

สิ้นเสียงตะคอกของคาวบอย ทันใดนั้นมีระเบิดจากปืนเตสเลอร์ทอรีก็ลั่นเจาะทะลุเข้าไประเบิดในหัวที่ไร้สมองของคาวบอย เออน่าแก่น่าจะรับเสื้อไปซะตั้งแต่แรก

ขณะที่ศพล้มลงไปที่ห้องโถง เคลาส์ส่งสัญญาณให้บ๊อบ เขาจึงวิ่งออกมาจากที่ซ่อน เคลาส์วางปืนเตสเลอร์ทอรีกลับบนโต๊ะแล้วเตะหมวกของคาวบอยให้พ้นทาง รีบปิดประตูอย่างรวดเร็ว

‘ให้ตายเถอะ นั่นมันเสียงบ้าอะไรกันวะ’ ดิคแพรด์พุตโพล่งออกมาเมื่อเขาได้ยินเสียงปืนดังมาจากฝั่งตรงข้ามถนน เขาเดินเลี่ยงพรมขนฟูที่มีถั่วลันเตาสกปรกอยู่ แล้วดึงผ้ามานำให้แหวกออกอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะดูว่าเสียงที่ว่าเป็นเสียงอะไร

‘อ้าวไอ้เวรนั่นไปทำอะไรอยู่ตรงนั้นพอกันทีข้าทนไม่ไหวกับไอ้เสียงเครื่องนารังเกียจนั่นแล้ว ก่อนนี้ก็ทำห้องและมีแต่แมลงเฮงซวยเต็มไปหมดแล้วไหนจะมาเรื่องบ้าๆนี่อีก!’ เขาหันไปตะโกนไปที่หลังบ้าน

‘ฉันจะบอกเธอให้ดอริส ฉันจะขับไล่ไอ้คนสารเลวห่วยๆนี้ เธอได้ยินฉันพูดกับเธอไหมดอริส’

เธอได้ยินเสียงสามีเป็นอย่างดีแต่ตอนนี้เธอมองเห็นเขาไม่ชัดนักเพราะเธอมีถุงน้ำแข็งอยู่ที่ตาที่เพ็งจะกลายเป็นสีดำคล้ำ ตาอีกข้างก็มองเห็นแต่อย่างพร่ามัวเพราะมีน้ำตา

‘เธอควรจะฟังเมื่อฉันพูดกับเธอ ดอริส’ แพตต์มองออกไปนอกหน้าต่างอีกครั้งหนึ่งแต่เขาไม่เห็นอะไรทั้งสิ้นดังนั้นเขาจึงเดินกระแทกเท้ากลับเข้าไปในครัวหยิบเปียร์อีกขวดมาซด

หลังจากการโอบกอดด้วยความรักอันหวานละมุน บ๊อบมองลึกลงไปในตาของแมรี ‘เธอทำให้ฉันตกใจแทบไม่รู้ไหมที่รัก’ บ๊อบพูด ‘เธอคิดอะไรกันอยู่!’

แมรียิ้มแหยๆเอาลို့อกเกิดออกมาจากกระเป๋าของเธอ ‘ฉันเสียใจแต่ฉันไม่สามารถหนีไปโดยปราศจากสิ่งนี้ ฉันไม่สามารถหยุดคิดถึงลို့อกเกิดนี้ได้’

‘ขอโทษนะ’ เคลาส์พูด ‘ถ้าเพื่อนคาวบอยของพวกเราอยู่เขาอาจจะพูดว่าเราออกไปจากที่นี่กันเถอะ’

บ๊อบเหลือบมองเคลาส์ด้วยความสนใจ ‘หนีหรือ’ เคลาส์ตอบ ‘ผมชอบแนวคาวบอย’ ‘เคที่อยู่ที่ไหน’ แมรีถาม ‘เธอสบายดี’ ‘เธอยังอยู่ในรถ’ บ๊อบตอบ เขาเห็นพัสดุของยูพีเอสสองชิ้นวางอยู่บนโต๊ะเขาจึงคว่ำมันแล้วส่งให้แมรี

‘นี่อะไร’ เธอถามขณะที่แกะมันออก

‘ข้าวดี ที่รัก’ บ๊อบพูด ‘เรารวยแล้ว’

เมื่อเธอเปิดพัสดุนั้นออกพบว่ามียันต์กและเงินสดจำนวนหนึ่งแสนดอลลาร์สหรัฐจากมาร์เซล แมรีจ้องมองชั่วขณะแทบไม่เชื่อสายตาตนเอง

‘คุณพระช่วย’ เธอพูดในที่สุด ‘ดูทั้งหมดนี้สิ’

ขอให้พวกเราอายุยืนพอที่จะใช้เงินบางส่วนนั้นเถอะ’ เคลาส์พูดในขณะที่เขาวางร่างคาวบอยพิงไว้บนเก้าอี้ปรับเอนที่ขาตรงรุ่ง

บ๊อบบอกแมรีให้กลับไปที่รถและอยู่กับเคที่เขาต้องหยิบของอีกสองสามชิ้นแต่เขาและเคลาส์จะตามแมรีและเคที่ไปทีหลัง ในที่สุดพวกเขาก็ออกจากนิวยอร์ก

แม้รูปบ๊อบกำลือกเถิดและพัสดุพิเอสอันมีค่าของเธอไว้นั่นแล้วเธอก็วิ่งออกไปทางประตู
หลัง

เคลาส์ทิ้งกระเป๋าผ้าแคนวาสไว้ที่ตักของควาบอยเขาถามซาคศพ ‘ถือให้ฉันได้ไหม’

บ๊อบไปที่ห้องแมลงและจุดไฟที่ผ้าชีรัวผ้าแล้วยัดเข้าไปในเครื่องพ่นควันผึ้ง

ขณะที่ผ้าชีรัวเริ่มต้นที่จะไหม้เขาวางตู้แมลงตู้หนึ่งซ้อนอีกตู้หนึ่ง ในตู้แมลงมีแมลงดูดเลือดโคนโนส
(Bloodsucking Conenoses) แมลงล้อฟันเฟือง (Wheel Bugs) และแมลงแจ็กแอมบูช(Jagged
Ambush) เขานำพวกมันไปไว้ในที่ห้องโถงแล้วจึงกลับไปเอามาเพิ่มอีก

เคลาส์ไม่ได้สังเกตว่าบ๊อบไปทำอะไรตั้งแต่เขาอยู่มองออกไปข้างนอกหน้าต่างเพื่อดูว่ามีนักฆ่าคน
อื่นๆมาใกล้ๆด้านหน้า

เขายังไม่ชินกับความจริงที่ว่าตอนนี้เขาได้กลายเป็นชายที่มีฐานะมั่งคั่ง

บ๊อบกลับไปยังห้องแมลงเพื่อไปหยิบชุดหลอดพ่นที่เหมือนกันของดวงไบไม้แอฟริกันและราชินีผึ้งจากรังผึ้ง
ที่ผลิตผึ้งนักฆ่าในขวด เพราะเขารู้ว่าพวกมันมีค่าเกินกว่าที่จะทิ้งไว้ข้างหลัง

บ๊อบดึงรังผึ้งสีขาวจากหน้าต่างและวางไว้บนโต๊ะทำงาน เขาค่อยๆเลื่อนฝาปิดด้านบนของรังผึ้ง
ออกไปอย่างเบาๆ พร้อมเข้าใกล้ฝูงผึ้งนักฆ่าที่ถูกรวบรวมนับร้อย เขานำเครื่องพ่นควันผึ้งซึ่งตอนนี้กำลัง
ปล่อยควันสีขาวหนาทึบ

เขาพ่นควันที่รังผึ้งด้วยความชำนาญเพื่อให้ผึ้งทั้งหลายสงบลงเพื่อเขาจะได้ไขโมยราชินีผึ้งกับนม
ผึ้งเล็กๆน้อยๆเพื่อเธอจะได้กินเป็นอาหาร บ๊อบใส่ราชินีผึ้งเข้าไปยังกระเป๋าเสื้อของเขาจากนั้นคว้าหลอด
พ่นและโหลของดวงไบไม้แอฟริกัน

เมื่อเขามาถึงห้องโถง เคลาส์มองหาตู้แมลง ‘นายกำลังทำอะไร’เคลาส์ถาม

‘เก็บของซิ แล้วดูเหมือนฉันทำอะไร’

นายไม่สามารถเอาของพวกนี้ไปนะ นายควรจะเดินทางโดยมีของติดตัวให้น้อยถ้านายเต็มใจ’

เสียงกริ่งดังขึ้น เคลาส์ยังพูดไม่ทันจะจบประโยค ทันใดนั้นบ๊อบมองจากรูที่ประตูว่าเกิดอะไรขึ้น ‘อย่าเปิดประตูนะ’ เคลาส์รีบกระซิบอย่างรีบเร่ง

บ๊อบถอยกลับจากช่องมองแต่แล้วก็เอื้อมไปที่ลูกบิด ‘ให้ตายเถอะก็แค่เด็กหญิงเนตรนารีไม่ใช่ทุกคนในโลกนี้โผล่มาเพื่อที่จะฆ่าเรา’

บ๊อบเปิดประตูเด็กหญิงเนตรนารีค่อนข้างอ้วนเตี้ยเดินใกล้เข้ามาถือคุกกี้รสมินต์หนึ่งกล่อง เธอถาม ‘คุณต้องการสักกล่องไหมคะ’ เสียงของเด็กหญิงเป็นสำเนียงอังกฤษที่ค่อนข้างทุ้มและน่าแปลกใจ

‘ขอโทษนะหนู’ บ๊อบกล่าวด้วยท่าทีเสียใจ ‘ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่ดีนัก หนูกลับมาภายหลังได้ไหม’

‘ไม่จำเป็นหรอกไอ้ขี้แพ้’ เด็กหญิงเนตรนารีพูดขณะที่ทั้งคุกกี้และดิงปีนบูลสตีล 383 เคลาส์รู้ได้เลยว่าไม่ใช่เด็กหญิงเนตรนารีแต่เป็นเรจินัลด์ซึ่งไม่มีเหรียญแห่งความดี

ปีนของเคลาส์อยู่บนโต๊ะที่ห้องโถงอยู่ไม่ไกลจากนักฆ่าชาวอังกฤษนักดังนั้นเขาจึงไม่สามารถทำอะไรได้ เรจินัลด์หันไปทางตู้แมลงแล้วถามว่า ‘แล้วนี่อะไรล่ะ?’ ‘พวกแมลงไง’ บ๊อบตอบ น้ำเสียงเขาเหมือนกับจอห์น คลิสในภาพยนตร์เรื่องซิลเวอร์ราโด

‘ข้าเกลียดแมลงวะ’ เรจินัลด์ตอบ ในสถานการณ์ที่เคลาส์ไม่สามารถควบคุมได้และไม่มีอาวุธในมือเช่นนี้ เขาจึงพูดประหลาดออกมาด้วยความคับแค้นว่า ‘ทำไมแกไม่ยิงพวกเราซะเลยล่ะ จะได้จบๆไปธัมเบลีนาเจ้าหญิงตัวจิ๋ว’

เรจินัลด์หันป็นไปที่เคลาส์ ‘เอาเถอะ! แกมันก็ดีแต่พูด เคลาส์ อย่าทำให้ข้าโมโห ไอ้โรคจิต แกร่นหาเรื่องเองและมันไม่ใช่เรื่องเลยที่ข้าจะต้องช่วยแก

บ๊อบไม่เข้าใจเลยว่าเรจินัลด์ต้องการจะสื่ออะไรและในเวลานี้เขาไม่ได้สนใจเพราะมีความคิดแล่นเข้ามาในหัว เขาสบตาเคลาส์แล้วกระพริบตาแสดงถึงความเชื่อมั่น เรจินัลด์หันกลับมาที่บ๊อบ ‘แกกำลังจะทำอะไรอีกล่ะตอนนี้’

บ๊อบคลำรอบๆกระเป๋าสี้อของเขา ‘ข้าต้องการให้แกดูอะไรนี่’ เขาดึงราซินีฟุ้งออกจากกระเป๋าสี้อของเขาและถือไว้ในอุ้งมือของเขา เธอติดหล่มอยู่ในนมผึ้ง ปีกของเธอติดอยู่กับท้อง เธอไม่สามารถบินได้

คำอธิบายประกอบการแปล

1. การแปลชื่อเรื่องชื่อเรื่องเนื่องด้วยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งยวด

จากการพยายามแปลชื่อเรื่อง Pest Control ทำให้ผู้วิจัยพบปัญหาว่าคำในภาษาต้นฉบับไม่สามารถถ่ายทอดความหมายของบทแปลได้เพียงพอ จึงต้องอาศัยการอธิบายขยายความเพิ่มเติมตามที่ (สัญญาวิสายบัว 2550:64) ได้เสนอรูปแบบของการอธิบายความเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1. การเติมคำอธิบาย

ควรที่จะมีการเติมคำอธิบายลงในตัวบทโดยควรจะเป็นคำอธิบายที่มีความกระชับ ไม่ยาวเกินไปจนเกิดการสะดุดในการอ่าน เช่น ทุกคนมีปืนโตคนละใบ เป็น *Each carried a pinto, a multiple-decked food container with a handle.*

2. การใช้คำอธิบายในรูปของวลีหรือประโยคแทนคำในต้นฉบับ

เนื่องจากความแตกต่างของวัฒนธรรมต้นทางและปลายทาง ผู้แปลอาจใช้วลีหรือประโยคเพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์เช่น sleigh เป็น รถลากเลื่อนบนหิมะ

3. การใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าคำในภาษาต้นทาง

ในกรณีที่คำในภาษาต้นฉบับไม่ปรากฏในภาษาปลายทางหรือไม่เป็นที่คุ้นเคย ผู้แปลควรเลือกใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าเพื่อแทนที่คำที่เป็นปัญหาเช่น สีแดงเลือดนก เป็น red เป็นต้น

4. การเติมคำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อความในประโยคหรือระหว่างประโยค

การใช้วลีนำหน้าประโยคหลักซึ่งการใช้วลีในรูปแบบนี้ไม่ปรากฏในภาษาไทยจึงต้องใช้คำช่วย เช่น Having no money after buying a house, he decided to sell his car ในกรณีนี้จึงควรเติมคำเชื่อมว่า พอ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงของเนื้อความในประโยคเป็น

พอ ไม่มีเงินเพราะเพิ่งซื้อบ้านไปหนึ่งหลัง เขาก็ตัดสินใจขายรถ

การแปลชื่อเรื่อง PEST CONTROL นี้ผู้วิจัยเลือกใช้หลักการอธิบายการแปลเพิ่มเติมแบบที่ 2 ของสัญญาวิ โดยแปลว่า “บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหาภัย” แทนที่การแปลตรงที่ว่า การควบคุมสัตว์อันไม่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นชื่อเรื่องที่ไม่ดึงดูดผู้อ่านและทำให้ผู้อ่านไม่เห็นภาพที่แท้จริงจากการตั้งชื่อเรื่อง โดยการตั้งชื่อเรื่องครั้งนี้ใช้ตัวละครหลักเพื่อให้ตรงกับเนื้อหาการดำเนินเรื่อง บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหาภัย การตั้งชื่อเรื่องเช่นนี้จะเป็นที่ชวนติดตามมากกว่าแบบอื่น

2. จะเห็นได้ว่ารูป furry black caterpillars ที่วัน ผู้แปลจึงแปลแบบเติมคำอธิบายการแปลเพิ่มเติมแบบที่ 1 ตามทฤษฎีของ (สัญญาวิ สายบัว 2550:64) ว่าเป็น “แมลงขนตาดำออกมา ที่ยาวและหนาราวกับขนของหนอนผีเสื้อ” จะเห็นได้ว่าลักษณะขนของหนอนผีเสื้อคล้ายกับแมลงขนตาดำเพราะเขาต้องการเปรียบเทียบจึงมีการเพิ่มคำว่าแมลงขนตาดำขึ้นมา

ภาพประกอบที่ 1: หนอนผีเสื้อ

ที่มา:

https://www.google.com/search?q=Furry+black+caterpillars&sxsrf=ACYBGNsSgxLLZPnI5dtngqOVggmOrAlegQ:1579624113616&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjNv66xjpXnAhUQSX0KHZ6NCsEQ_AUoAXoECA8QAw&biw=1093&bih=526#imgsrc=hRB0C30tYEPtdM:

3. ก่อนที่บ๊อบจะเกิดมีวงดนตรีร็อกแอนด์โรลที่มีชื่อเสียงชื่อว่า Bob Dylan พ่อและแม่ของเขาจึงตั้งชื่อลูกให้ตัวละครหลักของเรื่องราวบ๊อบ โดยให้ออกเสียงเหมือนวงดนตรีชื่อดังแต่สะกดต่างกันว่า Bob Dillion คำว่า Dylan สะกดว่า ดิลัน แตกต่างจาก Dillion ที่สะกดว่าดิลสัน ในภาษาไทยจึงต้องมีการปรับให้ต่างกันเล็กน้อยคือลงท้ายด้วย ลและไม่มีล เพื่อให้ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันเล็กน้อย

4. เพลงนี้ติดชาร์ตอันดับ 2 ในปี 1966 ของวงดนตรีร็อกแอนด์โรลภายใต้ชื่อในวงการว่า บ๊อบ ดิลัน Dylan classic, ‘Rainy Day Women #12 & 35’ โดย 12 & 35 นี้มาจาก Bible ในเว็บไซต์ www.biblegateway.com Matthew 12:35 New International Version (NIV) A good man brings good things out of the good stored up in him and an evil man brings evil things out of the evil stored up in him. หมายถึง คนดีทำสิ่งดีให้กับโลกและคนไม่ดีทำสิ่งเลวร้ายให้กับโลก

5. ผู้วิจัยตัดสินใจที่จะละท่อนซ้ำที่ว่า get stoned เพราะเมื่อได้ศึกษาเนื้อเพลงเต็มๆของRainy Day Women 12&35 ปรากฏว่ามีคำว่า get stoned อยู่เกือบทุกบรรทัด โดยผู้แต่งต้องการจะสื่อว่าทำทุกสิ่งทุกอย่างจะ get stoned ดังนั้นจึงเลือกกลวิธีการแปลที่คงบทเพลงภาษาอังกฤษไว้

6. จากประโยคที่ว่า ‘I am here to deal death’ จะเห็นได้ว่าการแปลตรงใช้ไม่ได้กับ จึงมีการละประธานคือ I และ การปรับโดยการเพิ่มเติมคำว่า พวกแกซึ่งหมายถึงบรรดาพวกแมลงไม่รอดแน่ซึ่งให้ความหมายเดียวกับการการแปลตรงคือ ฉันทาที่นี่เพื่อจัดการกับความตาย ซึ่งการแปลด้วยกลวิธีการละ (Omission) และการปรับ (Modulation)ตามหลักการของเบเคอร์ Baker(1998)และ ลอร์เรนซ์ เวนูติ (Lawrence Venuti, 2004, pp.85-91)จะให้ความหมายที่ชัดเจนกว่าการแปลตรง

7. การแปลแบบถอดเสียงแต่มีภาพช่วยทำให้เห็นภาพประกอบอย่างชัดเจน คำว่า battery-powered Black and Decker drill ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลวิธีการแปลตามหลักการของ (สัญญาวิ สายบัว 2550:64) การขยายความเพิ่มเติมรูปแบบที่ 1 คือการเติมคำอธิบาย จึงทำให้แปลได้ว่า ส่วนไฟฟ้าไร้สายยี่ห้อแบล็คแอนด์เดกเกอร์และเลือกทับศัพท์คำว่า Black and Decker drill เข้าไปโดยเติมคำว่ายี่ห้อเข้าไป

ภาพประกอบที่ 2: ส่วนไฟฟ้าไร้สายยี่ห้อ แบล็คแอนด์เดกเกอร์ ที่มา:

<https://www.bing.com/images/search?q=%e0%b8%aa%e0%b8%a7%e0%b9%88%e0%b8%b2%e0%b8%99%e0%b9%84%e0%b8%9f%e0%b8%9f%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b9%84%e0%b8%a3%e0%b9%89%e0%b8%aa%e0%b8%b2%e0%b8%a2%e0%b8%a2%e0%b8%b5%e0%b9%88%e0%b8%ab%e0%b9%89%e0%b8%ad+%e0%b9%81%e0%b8%9a%e0%b8%a5%e0%b9%87%e0%b8%84%e0%b9%81%e0%b8%ad%e0%b8%99%e0%b8%94%e0%b9%8c%e0%b9%80%e0%b8%94%e0%b8%81%e0%b9%80%e0%b8%81%e0%b8%ad%e0%b8%a3%e0%b9%8c&FORM=HDRSC2>

8. จากเว็บไซต์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช www.dnp.go.th ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับมวนเพชรฆาต(Assassin bug) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Sycanus collaris เป็นแมลงในวงศ์ Reduviidae อันดับ Hemiptera แมลงในอันดับนี้ มักเรียกว่า “มวน” หรือ “Bugs” เป็นกลุ่มแมลงที่มีมากเป็นอันดับที่ 6 ของแมลงทั้งหมดมีจำนวนถึง 44 วงศ์(Family) แต่ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่าแมลงเพชรฆาตแทนคำว่ามวนเพชรฆาตเนื่องจากถ้าใช้คำว่ามวนจะทำให้ผู้อ่านสับสนจึงเลือกใช้คำว่าแมลงเหมือนกันให้หมดทั้งเรื่อง

ภาพประกอบที่ 3: มวนเพชรฆาต

ที่มา: <http://www.dnp.go.th/FOREMIC/NForemic/sycanus/sycanus.htm>

9. จากลักษณะของแมลงลูกล้อ (Wheel Bug) มีลักษณะคล้ายกับ tail-fins from a 1959 Cadillac ซึ่งเมื่อผู้วิจัยหาข้อมูลภาพ Cadillac เพื่อสร้างความเข้าใจในการถ่ายทอดความหมายที่ถูกต้องในภาษาปลายทาง ภาพที่พบคือรถคادیแลคปี 1959 เป็นทรงครีปปลาในบทนี้ผู้วิจัยจึงเลือกแปลลักษณะเด่นของแมลงลูกล้อ(Wheel Bug)โดยใช้อธิบายว่า “ลักษณะเด่นด้วยมีส่วนท้ายหางคล้ายกับท้ายรถคادیแลคปี 1959 อันเป็นทรงครีปปลา” ในภาษาปลายทาง ซึ่งเป็นการแปลตรงตามทฤษฎีของเบเคอร์ Baker(1998)

ภาพประกอบที่ 4 ท้ายรถคادیแลคปี 1959

ที่มา:

https://www.google.co.th/search?biw=1366&bih=655&tbm=isch&sa=1&ei=ELQnXryTO4HurQG19ZQCA&q=Cadillac+1959&oq=Cadillac+1959&gs_l=img.3..0l10.24311.27411..29512...0.0..0.242.579.0j3j1.....0....1j2..gws-wiz-img.....0i67.6eQ_mfa1Wp8&ved=0ahUKEwi829-alZbnAhUBdysKHbX6B4lQ4dUDCAY&uact=5#imgsrc=nZLVbLvqNkDEVM:

10. “I can’t triple-up on the parathion anymore” จากประโยคนี้ใช้กลวิธีการแปลตรงตัวโดยแปลว่า “ผมเพิ่มพาราไรธอนเป็นสามเท่าไม่ได้” จะเห็นได้ว่าบ๊อบเป็นลูกน้องซึ่งต้องยอมทำตามคำสั่งของเจ้านายอย่างริคเสมอมาแม้เขาจะไม่เต็มใจก็ตาม เขาก็จำใจทำเพราะไม่มีทางเลือกจึงใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า ‘ผม’

11. “Yo, fuck you and the food-chain” จากประโยคนี้ใช้คำที่ขีดเส้นใต้ใช้กลวิธีการแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่า โดยแปลเป็นภาษาต้นทางคือ “ช่างแกล และห่วงโซ่อาหารบ๊อบอะไรของแก” ริคผู้เป็นหัวหน้าจึงใช้คำว่า fuck you and the food chain คำว่า fuck ในที่นี้ทำหน้าที่เป็นคำกริยาและมีความหมายสองคำคือ you and the food chain สถานการณ์ก่อนหน้านี้ที่บ๊อบปฏิเสธที่จะเพิ่มพาราไรธอนผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า ช่างแกลและห่วงโซ่ของแกเพื่อบอกกับบ๊อบว่าเขาไม่สนใจเรื่องห่วงโซ่อาหารอะไรทั้งนั้น

12. “even to a fat-ass son of a bitch like him” จากประโยคนี้ใช้กลวิธี การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทางโดยแปลว่า ไอ้อ้วนอัปรีย์ จากประโยคที่ยกมาเป็นตอนที่ริคจะใช้สรรพนามเรียกตัวเองซึ่งเขารู้ตัวว่าตนเองไม่ใช่คนดีนัก จึงใช้กลวิธีที่กล่าวมาข้างต้นเพราะถ้าแปลตรงจะไม่เป็นสิ่งที่ในวัฒนธรรมปลายทางคือ “คนจัญไรกันใหญ่”

13. จากประโยคที่ว่า “Hey, Vov, if dis is avout a waise, all you have to do is full the vand out of my dose and we cad dalk.” เป็นตอนที่บ๊อบทนเจ้านายของเขาไม่ไหวอีกต่อไปจึงใช้ที่พ่นยาฆ่าแมลงฉีดเข้าไปในจมูกริคทำให้ริคพูดด้วยน้ำเสียงอู้อี้ ผู้วิจัยจึงเลือกกลวิธีแปลแบบ foreignization โดยแปลว่า “เฮ้ ว็อฟ ถ้าเรื่องนี้เกี่ยวกับค่าจ้าง เอาไอ้อ้อออกจากจมูกข้าอ่อนแล้วเดี๋ยวเราค่อยคุยกันได้ ” เนื่องจากผู้วิจัยคำนึงถึงความเท่าเทียมกัน (equivalence) ในระดับเสียง และคำ ที่ภาษาต้นฉบับพยายามสื่อออกมาในรูปการเขียน แต่การแปรของภาษาด้วยกลวิธีนี้จะทำให้ผู้อ่านบทแปลภาษาไทยเกิดความไม่คุ้นชิน และต้องใช้ความพยายามทำความเข้าใจบทแปลมากกว่าการแปลแบบ domestication แต่มีข้อดี

คือ การแปลภาษาด้วยกลวิธี foreignization จะสามารถเก็บความหมาย วัตถุประสงค์ ลักษณะของตัวละคร และลีลาการเขียนในภาษาต้นฉบับไว้ได้มากกว่า

14. “ I quit,’ he said. As Bob walked away” จากประโยคนี้นี้คำที่ขีดเส้นใต้ผู้วิจัยใช้กลวิธีการแปลตรง “ข้าขอลาออก” เขาพูดในขณะที่กำลังเดินจากไป บ๊อบต้องอดทนทำงานกับบริษัทBUF-OFFและเจ้านายอย่างริคมายาวนานเพราะเป็นเสาหลักหาเลี้ยงครอบครัวแต่มาวันหนึ่งความอดทนของบ๊อบได้หมดลง เนื่องด้วยความโกรธจึงใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ข้า” จากที่เคยใช้ว่า “ผม” เมื่อเขาพูดกับริค

15. “ The guard wobbled for a moment, a look of ‘Shit’” จากประโยคนี้นี้คำที่ขีดเส้นใต้ ผู้วิจัยใช้กลวิธีการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง จากประโยคข้างต้นเป็นฉากที่การ์ดสบถกับตนเองว่าทำไมไม่มองไปข้างหลังจนต้องมาถูกยิง shit ในที่นี้แปลว่า “ “

16. “Then, without any warning, the depression hit again” จากประโยคนี้นี้คำที่ขีดเส้นใต้ ผู้วิจัยเลือกแปลว่า “ “ คำว่า without any warning ถ้าแปลตรงตัวคือ ไม่มีสัญญาณเตือนใดๆหรือจะพูดให้ชัดเจนคือ ไม่มีเค้าซึ่งตรงกับสำนวนไทยที่ว่า ไม่มีปีไม่มีขลุ่ย จากเว็บไซต์ www.สำนวนไทย.com ซึ่งกลวิธีการแปลดังกล่าวคือ กลวิธีการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง

17 “ although they despised this tyrant, by god, he was their tyrant” จากประโยคนี้นี้คำที่ขีดเส้นใต้ ผู้วิจัยเลือกแปลว่า “ “ กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำที่ขีดเส้นใต้คือ การแปลตรงเพราะเป็นการอุทานออกมา

18. “ The grimy silver train slouched into the station and threw open its doors like a giant drooling idiot, spilling chewed-up New Yorkers onto the platform ”จากประโยคข้างต้นถ้าใช้กลวิธีในการแปลตรงจะให้ความหมายว่า

“ การละ(Omission) และ การปรับ (Modulation) ” โดยมีการตีความจากการแปลตรงข้างต้น “ยักษ์ปัญญาอ่อนเคี้ยวอยู่” หมายถึงชาวนิวยอร์กที่อัดแน่นกันอยู่ในรถไฟนั่นเอง ส่วนคำว่า “ถ่มชาวนิวยอร์กที่มันเคี้ยวอยู่ออกมา” หมายถึง คนที่อัดแน่นกันอยู่ในรถไฟทะลักออกมาขณะประตูรถไฟเปิดออกมา

19. “Mary had recently lost her job as a senior loan officer after the Savings and Loan where she had worked for three years was found belly-up on the fouled shores of the Hudson River.” จากประโยคข้างต้นถ้าใช้กลวิธีในการแปลตรงจะให้ความหมายว่า “แม่น้ำ”การละและ

การปรับ “ ” โดยเป็นการตีความจากการแปลตรงว่าการที่พบปลาเสียชีวิตที่ชายฝั่งแม่น้ำฮัดสัน เมื่อวิเคราะห์จากสถานการณ์ของแมรี่พบว่าแผนกที่เธอทำงานอยู่ถูกยุบเท่ากับเธอตกงานและจะไม่มีเงินมาใช้ในดำรงชีวิตซึ่งอาจจะทำให้เธอเสียชีวิตได้ในเวลาต่อมา

20. “Then there was the young woman who sat down directly across from Bob and buried her pierced nose in a biology text book. ” จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ การละ และการแปลตรง “ ” โดยสำนวน bury oneself in something ตามคำจำกัดความในเว็บไซต์ <https://idioms.thefreedictionary.com> คือ to become busy with something ผู้วิจัยเลือกแปลว่า จดจ่อ โดยละไม่แปลคำว่า her pierced nose เพราะถ้าแปลตรงตัวคือ จมูกที่ถูกเจาะของเธอซึ่งไม่ใช่เนื้อหาสาระที่ “None of that was true though, it was just something Mary told guys to keep them in line while they hit on her. ”

จากประโยคข้างต้นผู้วิจัยใช้กลวิธีในการแปลตรงโดยให้ความหมายว่า “ ” โดยคำว่า keep them in line ตามคำจำกัดความในเว็บไซต์ <https://idioms.thefreedictionary..com> คือ to make certain that someone behaves properly. โดยจากเว็บไซต์ของสำนักราชบัณฑิตยสถาน <https://royin.go.th/dictionary> พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2554 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “เกาะเกาะ” ว่าเป็นการพูดพาดพิงเชิงขู่สาว พุดเชิงเกี่ยวพาราสี เช่น มันเกาะเกาะเกินจำเป็น ธรรมดา(ขุนช้างขุนแผน) จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “เกาะเกาะ” เพราะตรงกับสถานการณ์ของแมรี่มากที่สุด และอีกสำนวนคือ hit on her เลือกแปลว่า จีบ ซึ่งภาษาปากก็คือการเกี่ยวพาราสีนั่นเอง

21. “And although he didn’t put any stock in predestination” จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ ผู้วิจัยใช้กลวิธีการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทางโดยเลือกแปลว่า ‘เชื่อในพรหมลิขิต’ โดยอ้างอิงจากในเว็บไซต์ <https://www.merriam-webster.com/dictionary> ให้คำจำกัดความคำว่า put stock in หมายถึงการมีความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “พรหมลิขิต” ไว้ดังนี้คือ อำนาจที่กำหนดความเป็นไปของชีวิต คนไทยหลายคนที่นับถือศาสนาพุทธถือว่าไม่มีคำว่าบังเอิญ ทุกสิ่งที่เกิดล้วนมีเหตุทั้งสิ้นรวมถึงการได้พบเจอเนื้อคู่

22. “Bob toiled off and on as a high school biology teacher as well as for various pest control outfits” จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ ผู้วิจัยใช้กลวิธีการปรับโดยแปลเป็นภาษาปลายทางว่า “ ” โดยคำว่า toil ในที่นี้ตามความหมายในเว็บไซต์ <https://www.cambridge.com> ให้คำจำกัดความว่า

“ทำงานหนัก” บ๊อบต้องทำงานหนักทั้งสองที่ on and off ในที่นี้คือทำงานที่หนึ่งก็จำเป็นต้องหยุดงานอีกที่หนึ่งเพราะไม่สามารถทำงานทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกันได้ ผู้แปลจึงเลือกปรับคำกริยาเป็นบ๊อบต้องแบกรับงานทั้งสองแห่ง

23. ‘Screw it,’ he thought. ‘I’ll just tell her the truth’ จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลโดยการตรง เลือกแปลคำว่า ‘screw it’ ว่า ‘จากบทสนทนาข้างต้นเป็นตอนที่บ๊อบกำลังนั่งรถไฟกลับบ้านและคิดหาหนทางที่จะบอกความจริงกับแม่รี่ เขาจึงพูดกับตัวเองว่า ‘screw it’ โดยปกติคำนี้เป็นคำหยาบที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า fuck ที่แปลว่า เพศสัมพันธ์แต่คำว่า ‘screw it’ มีความหมายแค่น้อยกว่าแต่ในกรณีนี้คำว่า screw it ทำหน้าที่เป็นคำสบถ her mother, Lillian, both of whom had been spared the ravages of anorexia nervosa จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลโดยการแปลตรงว่า แม่ของเธอชื่อ ลิลเลียนทั้งสองร่างกายผ่ายผอมจาก โรคคลั่งผอม คำว่า anorexia nervosa โรคกลัวอ้วนหรือโรคคลั่งผอม เป็นภาวะที่บุคคลปฏิเสธที่จะรับประทานอาหารเพื่อคงน้ำหนักไว้ในระดับปกติ โดยมีทัศนคติที่ผิดต่อรูปร่าง และน้ำหนักตัวผิดปกติ คนที่เป็นโรคนี้นี้ จะเป็นคนที่กลัวอ้วน กลัวเอามากๆ เห็นน้ำหนักตัวเองเป็นศัตรู ปฏิเสธอาหารอย่างมากจนผ่ายผอม

24. “He needed something guaranteed to hit for six, as they say.”

จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ hit of all six ว่าเป็น Cricket term โดยตามความหมาย ใน <https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Hit%20for%20Six> ให้คำจำกัดความว่าเป็นการตีลูกให้ออกจากสนามโดยที่ลูกลอยออกหรือไม่สัมผัสพื้นเลย นับเป็น 6 รัน และอีกความหมายหนึ่งคือ “completely devastate” แปลว่า ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง กลวิธีที่ใช้ในการแปลดังกล่าวเป็นกลวิธีการแปลตรงโดยแปลเป็นภาษาปลายทางว่า “เขาต้องการสิ่งที่รับประกันได้ว่าแผนนั้นจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง”

25. “Reginald said in his best House of Commons accent. ” จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ House of Commons เป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบรัฐสภาสหราชอาณาจักร (The United Kingdom Parliament) ซึ่งประกอบด้วย สภาสามัญ (House of Commons) และสภาขุนนาง (House of Lords) ดังนั้นการแปล House of Commons จึงเป็นการใช้กลวิธีการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทางโดยเลือกแปลว่า สำเนียงผู้ดีอังกฤษนั่นเอง เนื่องจากคนไทยในสมัยโบราณได้

ติดต่อกับคนอังกฤษและมีการนำวัฒนธรรมของอังกฤษมาใช้เช่นการแต่งกายและการพูดจา พอทำแล้วดูดี จึงมีการเรียกกันคนอังกฤษติดปากว่าผู้ดีอังกฤษ แปลเป็นภาษาปลายทางได้ว่า “เรจินัลพูดด้วยสำเนียงผู้ดีอังกฤษ”

26. “she pressed the coarse shells of the nuts hard against her pubescent mons” ผู้วิจัยเลือกแปลเป็นภาษาปลายทางว่า “เธอบีบเปลือกหยาบๆของถั่วกับส่วนลึกลับของเธอขาทั้งสองข้างหนีบเข้าหากันแน่น” คำว่า mons เป็นตัวย่อของ mons pubis คือ หัวหน่าวส่วนของร่างกายที่อยู่ระหว่างท้องน้อยและอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งถ้าแปลว่า หัวหน่าววัยเริ่มเจริญพันธุ์หรือวัยหนุ่มสาว แต่ผู้วิจัยเห็นว่าการแปลตรงโดยแปลว่า หัวหน่าว ไม่เข้ากับบริบทจึงเลือกแปลโดยใช้กลวิธีการแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับคือคำว่า ส่วนลึกลับ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย

ภาพประกอบที่ 5: ส่วนลึกลับ

ที่มา:

https://www.google.co.th/search?q=mons+pubis&sxsrf=ACYBGNRHTupxnaQA4dH-ENddaYjOzliP6Q:1579691619902&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiOk-UiZfnAhVu73MBHYbOAewQ_UoAXoECA8QAw&biw=683&bih=328#imgsrc=Eksh6vqMb3GnXM:

27. “They found Katy in the driver’s seat, pretending to drive, the radio blaring something by Hootie and the Blowfish”

คำว่า Hootie & the Blowfish เป็นชื่อของวงดนตรีร็อกอเมริกัน ก่อตั้งในรัฐเซาท์แคโรไลนา ผู้วิจัยจึงเลือกการแปลแบบตรงตัวคือการทับศัพท์ โดยแปลเป็นภาษาปลายทางว่า “พวกเขาเจอเคทีนั่งในตำแหน่ง

คนขับ แกล้งทำท่าขับรยยังมีเสียงเพลงที่ดังมาจากวิทยุ เป็นเพลงของ วงฮูตีแอนด์บล็ฟิช(Hootie and the Blowfish)

28. “She went to the house’ Bob did a slow burn ” จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ คำว่า “slow burn ” ในที่นี้ถ้าแปลตรงตัวจะแปลว่า“ไหม้ช้าๆ”แต่

ในบริบทนี้เป็นตอนที่บ๊อบหาแม่ไม่เจอจึงเริ่มเกิด “slow burn” ซึ่งก็คืออาการโมโหผู้วิจัยจึงใช้กลวิธีการแปลแบบปรับโดยแปลเป็นภาษาปลายทางว่า“แม่เข้าไปในบ้าน’ บ๊อบเริ่มโมโห ”

29. “they saw the silhouette of a tall guy with a ten-gallon hat pacing the living room floor.” คำว่า a ten-gallon hat เมื่อแปลตรงตัวคือหมวก 10 แกลลอนเป็นหมวกปีกกว้างขนาดใหญ่ที่มีมงกุฎโค้งมนสูงโดยเป็นหมวกที่พวกควาบอยใช้กันซึ่งถ้าแปลตรงตัวจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนและจินตนาการภาพไม่ออก ผู้วิจัยจึงเลือกการแปลโดยการละคำว่า “สิบแกลลอน”ออกโดยเลือกแปลว่า “หมวกควาบอย” เท่านั้น ดังนั้นคำแปลของประโยคข้างบนคือ“พวกเขาเห็นภาพเงาของชายตัวสูงใส่ หมวกควาบอยกำลังเดินไปเดินมาอยู่ในห้องรับแขก”

ภาพประกอบที่ 6: หมวกควาบอย

<https://www.google.co.th/search?q=a+ten-gallon+hat&sxsr=ACYBGNTTwz6ehQemkt-XJ8-Jt7bvckKEJg:1579695978659&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjyqSNm>

pfnAhU_xjgGHcbvBJMQ_AUoAXoECBEQAw&biw=683&bih=328&dpr=2#imgsrc=kXNUp
B_dUHqLcM:

30. “I’ll kill that redneck son of a bitch! If he’s done anything to Mary.” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำต้องห้ามประเภทคำหยาบคาย(Vulgarisms) ผู้แปลเลือกที่จะแปลตรงตัวว่า “ไอ้หน้าตัวเมียใจแคบ” เพราะเป็นฉากที่บื้อโกรธความบอยมากถึงกับจะต้องฆ่าเพราะถ้ารู้ว่าความบอยจะต้องแม่รู้เขาจะไม่ปล่อยความบอกรั่วอย่างแน่นอนซึ่งตรงกับสิ่งที่ความบอยกำลังกระทำคือจับตัวผู้หญิงเป็นตัวประกันไม่กล้าสู้ซึ่งหน้าแสดงถึงความขี้ขลาดและใจเสาะ

บทที่ 4

ภาควิเคราะห์

ในการแปลวรรณกรรมเรื่อง Pest Control ของ บิล ฟิทฮิวจ์ เป็นวรรณกรรมเสียดสีแนวอาชญากรรมที่มีความหลากหลายทั้งทางเนื้อหาและอรรถรสที่แฝงคติสอนใจในการดำเนินชีวิต ผู้จัดทำได้ถ่ายทอดงานแปลโดยคำนึงถึงวัฒนธรรมในภาษาปลายทางและอรรถรสในการแปลถ้อยคำต้องห้าม โดยนำกลวิธีการแปลที่ได้ศึกษาในบทบทวนวรรณกรรมมาปรับใช้

ตามวิธีการดำเนินเรื่องของ Pest Control จะพบคำต้องห้ามในเรื่องโดยส่วนมากจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสนทนาระหว่างตัวละครสองตัวที่มีความแตกต่างกันในชนชั้นทางสังคมเช่น เจ้านายกับลูกน้อง หรือเจ้าของบ้านเช่ากับผู้เช่าบ้าน ซึ่งผู้ที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่าจะใช้อำนาจบาตรใหญ่กดขี่ผู้ที่มีฐานะทางสังคมต่ำกว่า อีกทั้งผู้ที่ไม่ได้มีการศึกษาสูงนักจะใช้คำพูดที่ไม่เป็นทางการและบ่อยครั้งที่ใช้คำพูดที่หยาบคายเนื่องมาจากความเคยชินจากสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่พวกเขาอาศัยอยู่นั่นเอง ดังนั้นการแปลคำต้องห้ามในวรรณกรรมชิ้นนี้ ผู้แปลจะคำนึงถึงผู้อ่านที่เป็นคนไทยเป็นหลักโดยพยายามเลือกใช้คำต้องห้ามในภาษาปลายทางที่คนไทยฟังแล้วคุ้นหูและได้อรรถรสจากคำต้องห้ามนั้น

การแปลครั้งนี้พบประเด็นปัญหาที่น่าสนใจนำมาวิเคราะห์คือ เรื่องคำต้องห้าม ซึ่งพบในเรื่องนี้ 3 ประเด็นด้วยกันคือ 1.คำหยาบคาย (Vulgarisms) 2.ถ้อยคำสบถ (Expletive) 3.ถ้อยคำสบประมาท (Insult and radical slur)

แต่เดิมคำต้องห้ามที่พบในเรื่อง Pest Control มี 4ประเภทได้แก่ 1.คำหยาบคาย(Vulgarisms) 2.ถ้อยคำสบถ (Expletive) 3.ถ้อยคำสบประมาท (Insult and radical slur) 4.ถ้อยคำสแลง(Slang)

โดยคำทั้ง 4 ประเภทมีคำจำกัดความดังต่อไปนี้

1. คำหยาบคาย (Vulgarisms) คือคำต้องห้ามที่ไม่ควรใช้ในทุกที่ ทุกเวลา แต่ถึงกระนั้นคำพูดเหล่านี้ยังพบกันดาษดื่นตามที่ต่างๆ ผู้ที่ใช้คำเหล่านี้จะมีสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันไป คำที่มักจะใช้กัน

บอยและทำให้คนในสังคมไม่พอใจ เช่น Fuck, Dam it and son-of-a-bitch (Jay ,1992 อ้างถึงใน Robin-Eliece Mercury,1995,p30)

2. ถ้อยคำสบถ (Expletive) คือถ้อยคำที่ใช้สื่ออารมณ์ของตนเองออกมาด้วยความไม่พอใจ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะโจมตีหรือทำร้ายผู้อื่นเช่น Fuck it(ช่างแม่ง) และ Shit(ห่วยแตก) (Jay1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน (Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

3. ถ้อยคำสบประมาท (Insult and radical slur) ถ้อยคำที่ไม่ได้รับการยอมรับอยู่ในรูปของการเหยียดหยามทางเพศ การพูดถึงลักษณะทางกายภาพและจิตใจของผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่น retard(ปัญญาอ่อน), honkey(คนผิวขาว) (Jay1992 and 1996) and (Holster 2005) อ้างถึงใน (Skripsi Rizky Mairina, 2017, p.21)

4. ถ้อยคำสแลง (Slang) คือคำสแลงเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม จะเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กก็ได้และเป็นกลุ่มที่สมาชิกของกลุ่มมีความใกล้ชิดกัน ในบางกรณีมีการใช้คำสแลงเพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้าม (taboo) สมใจ เสรีวงศ์ (2556,น.103)และสุชาดา เทวะพลิน(2531,น.17)

คำสแลงที่พบในวรรณกรรมเรื่อง Pest Control จะเป็นThe slang words of “vulgarism words” (คำสแลงที่เป็นคำหยาบคาย) ตัวอย่างเช่น crap, piss off, limp-dick, asshole, bastard,scumbag, douche bagและ faggot

ตัวอย่าง 1

ต้นฉบับ: A chilling thought occurred to Bob. ‘I’ll be goddamned,’he said. ‘You bastard. You saved me for yourself! You waited until all the others were out of the way so they couldn’t claim the money, and now you’re going to cash me in.’

ฉบับแปล: บ๊อบคิดอย่างหวาดหวั่นว่า ฉันต้องตกนรกแน่ ไอ้เวร แกช่วยฉันเพื่อตัวเอง แกรอจนไม่มีคนมาขวางทางแล้วแกก็จะเอาตัวฉันไปแลกเงินรางวัล

ตัวอย่าง 2

ต้นฉบับ: ‘Piss off, buddy! I said we ain’t interested, goddammit!’

ฉบับแปล: ‘แกใส่หัวไป บอกแล้วไงว่าข้าไม่สนใจโว้ย เวรเอ๊ย!’

แต่เนื่องด้วยคำสแลงที่พบในเรื่อง บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากย (Pest Control) อยู่ในรูปของคำหยาบคาย (Vulgarisms) เป็นส่วนใหญ่และเนื่องจากไม่มีกฎที่ตายตัวในการจัดประเภทของคำสแลง ดังนั้นผู้จัดทำจึงถือว่าคำสแลงนี้อยู่ในประเภทถ้อยคำหยาบคาย (Vulgarism) ทำให้แบ่งคำต้องห้ามออกเป็น 3 ประเภทตามที่ได้กล่าวข้างต้น และตารางที่ปรากฏอยู่ด้านล่างจะแสดงให้เห็นถึงจำนวนคำต้องห้ามที่พบในแต่ละบทในวรรณกรรมเรื่องนี้

ตารางประเภทของคำต้องห้ามที่พบในเรื่อง บ๊อบผู้พิทักษ์แมลงมหากย (Pest Control)

บทที่ 1 และ บทที่ 15

บทที่	ชนิดของคำต้องห้าม		
	ถ้อยคำหยาบคาย	ถ้อยคำสบถ	ถ้อยคำสบประมาท
	Vulgarisms(n=)	Expletive(n=)	Insult and radical slur (n=)
1.	4	2	1
2.	9	1	1
3.	2	-	-
4.	1	-	1
5.	-	3	4
6.	2	-	-
9.	4	3	3
10.	2	1	1
13.	-	1	-
14.	7	-	-
15.	9	-	2
รวม	40	10	14

บทที่ 1	
1.Yo, <u>fuck you</u> and the food-chain	5. <u>Your ass</u> is fired!
2. What are you starin' at, <u>numbnuts</u> ?	6. The guard wobbled for a moment, <u>a look of 'Shit.</u>
3. <u>a fat-ass son of a bitch</u> like him	7. <u>Screw it</u> , he thought.
4. I have had it with <u>your shit</u> , Dillion!	
บทที่ 2	
1.We're <u>shit outta luck</u> , huh?	7.What you 're doing on my <u>goddamn</u> property
2. Yo! You're past due, <u>scumbag</u> !	8.It's any of your <u>damn business</u> .
3. Like I give a <u>rat's ass</u>	9. <u>Piss off</u> , kid
4. Dead <u>fuckin</u> g cat, she muttered	10. You freeloadin' <u>asswipe</u>
5. I don't have to listen to that <u>kinda crap</u>	11. I'll throw you the <u>hell out</u> .
6.Hey, What's your problem, <u>stumpy</u> ?	
บทที่ 3	
1. <u>Fuckinay!</u> Johnny	
2. I 'm flat- <u>assed broke</u> .	
บทที่ 4	
1.Where's the <u>deadbeat</u> ?	
2.yer gonna find yer <u>little pink ass</u> out on the sidewalk!	

บทที่ 5	
1. they 're hungry enough to eat <u>the ass</u> end out of a dead shunk,	6. You are real <u>scumbag</u> .
2. Are you out of your <u>goddamn</u> mind?	7. What a <u>friggin'</u> loser?
3. <u>Dickheads</u> working for dickheads live paycheck-to-paycheck.	
4. Who'd wanna be stuck with a <u>limp-dick</u> like you?	
5. you useless <u>douche bag</u> !	
บทที่ 6	
1. Why <u>the hell</u> are you asking me? Sy asked.	
2. I am a real estate developer, not a <u>goddamn</u> census taker.	
บทที่ 9	
1. What're you pointing at for <u>God's sake</u> ?	7. Kill <u>this pig</u> and I will pay you
2. <u>Damn Yanquis</u> , he muttered.	8. Nailed the <u>sucker</u> between the eyes, said the first.
3. It was a stubborn little <u>son of a bitch</u> .	9. You can bet your little green <u>asses</u> the screenplay's gonna be based on my book.
4. <u>What the hell's</u> the matter with you Poncho?	10. They <u>damn</u> sure better get Sean Connery to play my part.
5. Clean that <u>shit up</u> , you stupid spic!	11. <u>Fuckinay!</u> The waiter said.

บทที่ 10	
1. Freeze or you 're all <u>fuckin'</u> dead!	3. Oh shit that hurts like a <u>motherfucker</u> !
2. Open wide for chunky, <u>asshole</u> ?	4. Bob countered, but they're <u>scum</u> .
บทที่ 13	
1. I'm such a <u>bonehead</u> !	
บทที่ 14	
1. Yo! What you doin' in my neighbourhood <u>nuthafuck</u> ?	6. Now get outta my neighbourhood <u>punkassmuthafucka</u> !
2. Yeah, well fuck you, <u>punk ass faggot</u> !	7. <u>Sons-uh-bitches</u> probably self-destructed.
3. You want some <u>fuckin' rock</u>	
4. You don't look like rock material <u>muthafucka</u> !	
5. You look like a <u>muthafuckin'</u> cop to me.	
บทที่ 15	
1. You <u>dumb sumbitch</u> , I told you...	7. You 've got yourself caught in a <u>dog's dinner</u> .
2. I' m gonna evict that <u>deadbeat sonofabitch</u> !!	8. I bloody well hope so, you <u>spotty fuck</u> !
3. You <u>scared the shit</u> out of me.	9. I'm gonna get the cops on <u>their asses</u> !
4. I have had it with <u>deadbeat</u> . I want him out.	10. I swear, I've had it with that <u>asshole</u> .
5. All <u>mouth and bollocks</u>	11. You better be listening, you <u>big cow</u> .
6. Don't try and get my monkey up, you <u>tosser</u>	12. 'No, I wouldn't, you stupid <u>little shit</u> ,

จากการทบทวนวรรณกรรมบททวนวรรณกรรมในบทที่ 2 กลวิธีการแปลที่นำมาใช้ในเรื่อง Pest Control มี 5 วิธีคือ

1. การแปลตรง (Literal Translation)

คือ การแปลตรงที่มีการถ่ายทอดจากภาษาต้นฉบับทั้งไวยากรณ์และสำนวนเหมือนเจ้าของภาษาไปยังภาษาปลายทาง

2. การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ(Translation by a more general word)

คือ การแปลที่ถ้าไม่สามารถหาคำที่มีความหมายตรงกับภาษาต้นฉบับได้ ควรจะใช้กลวิธีที่นี้และยังคงความหมายที่สื่อไปในทิศทางเดียวกันกับคำนั้นๆ

3. การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง

คือ การแปลวิธีนี้สามารถสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกับวัฒนธรรมต้นทาง ทำให้อ่านผู้อ่านเข้าใจใจความได้อย่างชัดเจนขึ้น

4. การปรับ (Modulation)

คือไม่ว่าจะเป็นการแปลตรงหรือการเปลี่ยนตำแหน่งถึงกระนั้นการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ยังเป็นภาษาที่ไม่เหมาะสมและไม่มีสำนวนแบบเจ้าของภาษาหรือดูไม่เหมาะกับภาษาปลายทางดังนั้นจึงต้องมีการปรับ

5. การละ (Omission) และการปรับ(Modulation)

วิธีนี้จะป็นวิธีที่ผสมกันระหว่างการละ(Omission) และการปรับ(Modulation)ในกรณีที่มีคำต้องห้ามสองคำในประโยคเดียวกันจึงต้องมีการใช้ทั้งสองวิธีเพราะให้อ่านเข้าใจบทแปลได้ถึงแม้จะมีการละเกิดขึ้นก็ตามเพราะการละจะทำให้ไม่สามารถคงความหมายเดิมในภาษาต้นฉบับไว้ได้

ผู้วิจัยได้จัดทำตารางผลการวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามต่างๆเพื่อให้เป็นการง่ายในการศึกษาวิธีการแปล ดังตารางด้านล่าง

ตารางผลการวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามต่างๆ

กลวิธี	จำนวน	คิดเป็น %
1.แปลตรงตัว	6	35.29
2.แปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง	6	35.29
3.แปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ	3	17.65
4.การปรับ	1	5.88
5.การละและ การปรับ	1	5.88
รวม	17	100

จากตารางผลการวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำต้องห้ามประเภทต่างๆข้างต้น ผลการวิเคราะห์สามารถเรียงลำดับกลวิธีที่ใช้มากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ ดังนี้

1. กลวิธีการแปลตรง เป็นกลวิธีที่ผู้วิจัยใช้มากที่สุดเป็นจำนวน 6 ครั้งหรือคิดเป็น 35.29%
2. กลวิธีการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทางเป็นจำนวน 6 ครั้งหรือคิดเป็น 35.29%
3. กลวิธีแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับจำนวน 3 ครั้งหรือคิดเป็น 17.65%
4. กลวิธีการแปลการปรับเป็นกลวิธีที่ผู้วิจัยใช้น้อยที่สุดเป็นจำนวน 1 ครั้งหรือคิดเป็น 5.88%
5. กลวิธีการแปลแบบการละและการปรับเป็นกลวิธีที่ผู้วิจัยใช้น้อยที่สุดเป็นจำนวน 1 ครั้งหรือคิดเป็น 5.88%

ตัวอย่างกลวิธีการแปลที่พบดังต่อไปนี้

1. การแปลตรง (Literal Translation)

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ: ‘Screw it.’he thought. ‘I’ll just tell her the truth and hope she understands’.

ฉบับแปล: ‘

คำอธิบาย: จากประโยคนี้คำที่ขีดเส้นใต้ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลโดยการตรง เลือกแปลคำว่า ‘screw it ’ว่า ‘ ตอนที่บ๊อบกำลังนั่งรถไฟกลับบ้านและคิดหาหนทางที่จะบอกความจริงกับแมรี เขาจึงพูดกับตัวเองว่า ‘screw it ’โดยปกติคำนี้เป็นคำหยาบที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า fuck ที่แปลว่า เพศสัมพันธ์แต่คำว่า ‘screw it ’มีความหยาบคายน้อยกว่าแต่ในกรณีนี้คำว่า screw it ทำหน้าที่เป็นคำสบถ

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ: ‘Yo, fuck you and the food-chain, Mr .Greenpeace, you got a goddamn job to do!’

ฉบับแปล: ‘ช่างแกล และ ห่วงโซ่อาหารบ๊อบอะไรของแก พ่อฉันอนุรักษ์ไปทำงานต่อ เลยไป!’

คำอธิบาย: ริกผู้เป็นหัวหน้าจึงใช้คำว่า fuck you and the food chain คำว่า fuckในที่นี้ทำหน้าที่เป็นคำกริยาและมีคำนามสองคำคือ you and the food chain โดยหน้าที่ของ fuck ในบริบทนี้คือ To be provocative (การยั่วยุอารมณ์)ให้อีกฝ่ายตรงข้ามโกรธ สถานการณ์ก่อนหน้านี้ที่บ๊อบปฏิเสธที่จะเพิ่มพาราไรออน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า ช่างแกลและช่างห่วงโซ่ของแกเพื่อบอกกับบ๊อบว่าเขาไม่สนใจเรื่องห่วงโซ่อาหารอะไรทั้งนั้นและยังมีการเสียดสีเรียกบ๊อบว่า เป็นพวก Greenpeace ซึ่งเป็นองค์การนานาชาติที่อุทิศตนเพื่อต่อต้านการทำลายสิ่งแวดล้อม จึงเรียกเขาว่า พ่อฉันอนุรักษ์ ริกมักจะไม่ใช่เรียกชื่อบ๊อบตรงๆแต่จะใช้คำหยาบคายเช่นก่อนหน้านี้เรียกบ๊อบว่า ไอ้ดิลลัน ไอ้เวอร์เอี้ย

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ: ‘We ain’t interested!’ the Cowboy yelled at the pesky salesman ‘Now gitt!’ ‘How about if I throw in a second hook-up at no charge? Think of the money you’ll save.’

ฉบับแปล :เคลาส์รีบพูดต่อทันที ‘เราไม่สนใจ!’ คาวบอยตะโกนใส่เคลาส์ที่ปลอมตัวมาเป็นพนักงานขายของที่นำราคา ‘เฮลละไอ้จี่เงา!’ ‘แล้วถ้าผมให้ข้อเสนอที่ดีกว่านั้นล่ะ ผมไม่คิดค่าบริการเลย คิดซิว่าคุณจะประหยัดได้แค่ไหน

คำอธิบาย :จากบทสนทนาข้างต้น เคลาส์ได้ปลอมตัวมาเป็นพนักงานขายเคเบิลเข้าซื้อขายเคเบิลทีวีให้ควบอยจนเขารำคาญจึงด่าเคลาส์ว่า‘Now git!’ คำว่า git เป็นคำสแลงที่แปลว่าคนโง่ใช้เรียกคนที่โง่และในประโยคนี้เป็นคำสรรพนามที่ควบอยใช้เรียกเคลาส์เนื่องด้วยความรำคาญ จึงเลือกที่จะแปลว่า ‘ เฮลละไอ้เงี้ยว!’

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ: ‘Hey, yo !What are you starin ’at, numbnuts? Get back to work’

ฉบับแปล: ‘เฮ้, แกมองหาอะไร เงี้ยวกลับไปทำงานไป’

คำอธิบาย: จากคำที่ขีดเส้นใต้ numbnuts เป็นคำต้องห้ามประเภทถ้อยคำสัพพมาทการ ใช้ถ้อยคำทำร้ายจิตใจของผู้ถูกกล่าวถึงโดยผู้เป็นหัวหน้าริคมักจะชอบใช้คำที่หยาบคายและทำร้ายจิตใจลูกน้องอย่างบ๊อบเป็นประจำ ผู้วิจัยจึงเลือกแปลแบบตรงตัวเพื่อให้เห็นภาพพจน์ที่ ชัดเจนว่า เจ้าเงี้ยว

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ: ‘I’ll kill that redneck son of a bitch! If he’s done anything to Mary..’

ฉบับแปล: ‘เดี๋ยวฉันจะฆ่าไอ้หน้าตัวเมียใจแคบนั่น ถ้ามันทำอะไรแมรี’

คำอธิบาย : คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำต้องห้ามประเภทคำหยาบคาย(Vulgarisms) ผู้แปลเลือกที่จะแปลตรงตัวว่า“ไอ้หน้าตัวเมียใจแคบ”เพราะเป็นฉากที่บ๊อบโกรธควบอยมากถึงกับจะต้องฆ่าเพราะถ้ารู้ว่าควบอยจะต้องแมรีเขาจะไม่ปล่อยควบอยไว้อย่างแน่นอนซึ่งตรงกับสิ่งที่ควบอยกำลังกระทำคือจับตัวผู้หญิงเป็นตัวประกันไม่กล้าสู้ซึ่งหน้าแสดงถึงความขี้ขลาดและใจเสาะ

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ: ‘Piss off, buddy! I said we ain’t interested, goddammit!’ Klaus could tell from the Cowboy’s tone that the plan was working so he readied his weapon. ‘Would you like a free Discovery Channel T-shirt?’

ฉบับแปล: ‘แกไสหัวไป บอกแล้วไงว่าข้าไม่สนใจไวย เวรเอ๊ย!’ เคลาส์ฟังน้ำเสียงของ คาวบอยก็รู้ได้เลยว่าแผนของเขาใช้ได้ผล ดังนั้นเขาจึงเตรียมอาวุธให้พร้อม ‘คุณชอบเสื้อฟรีจาก ซ่องดิสค์เวอร์รี่ด้วยไหมล่ะ’

คำอธิบาย: เคลาส์ปลอมตัวเป็นพนักงานบริษัทควีนเคเบิ้ลวิชั่นทำที่ว่าจะมาขายเคเบิ้ลทีวีให้คาวบอยแต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงคือต้องการที่จะเข้าไปในบ้านเพื่อ ช่วยแม่ที่ถูกรังแกไว้เป็นตัวประกันเขาเข้าซื้อคาวบอยหนีไม่ไหวและพูดว่า piss off คือให้ไปซะที่ได้ไหมบอกต้องหลายครั้งแล้วว่า ไม่ซื้อประกอบกับอารมณ์โกรธของคาวบอยผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า แกไสหัวไปและ goddammit เป็นคำสบถที่แสดงถึงความโกรธออกมาจึงเลือกว่า เวรเอ๊ย! เพราะคาวบอยโกรธอย่างรุนแรงและเริ่มจะหมดความอดทนกับบ๊อบ

2. การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ(Translation by a more general word)

ตัวอย่างที่ 1:

ต้นฉบับ: ‘Hey, Mr.Pratt,’ Katy said. ‘Wanna buy some Girl Scout cookies?’ ‘Piss off, kid,’ he snarled. ‘I’m trying to squeeze some dough outta your deadbeat dad here.’

ฉบับแปล ‘เฮ้ คุณแพรตต์’ เคทีพูด‘ต้องการซื้อคุกกี้จากเด็กเนตรนารีไหม’

‘แกไสหัวไป’ เขาตะคอกใส่เธอ ‘ฉันพยายามที่จะทวงเงินจากพ่อห่วยๆของแก’

คำอธิบาย: จากบทสนทนาข้างบนเป็นตอนที่แพรตต์มาทวงหนี้บ๊อบที่บ้านแล้วเคทีอยู่ด้วย เธอจึง

พยายามที่จะขายคุกกี้ให้เขา แต่มันยังทำให้แพรตต์กลับยิ่งโมโห คำว่า deadbeat มีหลาย

ความหมายเช่น คนหนี้หนี้, คนขี้เกียจไม่ทำงานและคนไม่มีความรับผิดชอบแต่ไม่เข้ากับบริบท

ดังกล่าว ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า พ่อห่วยๆ เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์และมองเห็นภาพพจน์ที่ชัดเจน

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ: I quit,’ he said. As Bob walked away, Rick regained his swagger .He retrieved Bob’s spray wand and waved it in the air, yelling, ‘That’s it !!’ve had it with your shit, Dillon!

ฉบบัแปล: ‘กูลาออก’เขาพูดในขณะที่กำลังเดินจากไป ริก กลับมาเดินวางท่า เขาได้ ก้านฉีดสเปรย์ของบ๊อบมาแล้วโบกไปมาในอากาศตะโกนว่า ‘พอกันที ข้าจะไม่ทนกับความห่วยแตกของแก ดิลเลียน!

คำอธิบาย: เมื่อมาถึงจุดที่บ๊อบทริกไม่ไหวจึงขอลาออก ส่วนริกก็เช่นกันทนกับบ๊อบไม่ไหวแต่ด้วยริกเป็นคนที่ชอบพูดคำหยาบและพูดจาประชดประชันเสียตีสี้จึงกล่าวว่าเขาทนกับ shit ของบ๊อบไม่ไหวแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกแปลแบบความหมายที่กว้างกว่าต้นฉบับเพราะในความคิดของริกคิดว่าบ๊อบเป็นคนไม่เอาไหน ชี้เกียจ ไร้ค่า จึงใช้คำว่า ห่วยแตก เพราะเป็นคำที่บ่งบอกถึงอุปนิสัยทั้งหมดที่กล่าวมา

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ: ‘I’m sorry,’ Bob apologized, ‘right now’s not a good time. Could you come back later?’ ‘No bloody need for that, you wanker’ the Girl Scout said

ฉบบัแปล: บ๊อบแสดงความเสียใจ ‘ต้องขอโทษนะ’ ‘ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่ดีนัก คุณจะกลับมาภายหลังได้ไหม’ ‘ไม่จำเป็นหรอกไอ้ขี้แพ้’ เด็กหญิงเนตรนารีพูด

คำอธิบาย: จากบทสนทนาข้างบนเป็นตอนที่นักฆ่าเรจินัลปลอมตัวเป็นเด็กหญิงเนตรนารีมาเพื่อมาฆ่าบ๊อบ เรจินัลเผยตัวตนที่แท้จริงพร้อมกับด่าบ๊อบว่า คำว่า wanker โดยส่วนมากจะใช้ด่าผู้ชายที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรือชายที่ชอบอวดอวัยวะเพศตัวเองกับเพศตรงข้าม แต่ในบริบทนี้ บ๊อบไม่ได้มีการแสดงอาการเช่นนั้น ในกรณีนี้เรจินัลต้องการที่จะสื่อว่าได้ปลอมตัวมาเป็นเด็กเนตรนารีแต่บ๊อบก็ยังไม่จับไม่ได้ ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า ไอ้ขี้แพ้

3.การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ: ‘What’s that asshole doin’ over there? I’ve just about had it with that lousy douchebag!

ฉบบัแปล: ‘ไอ้เวรนั้นไปทำอะไรอยู่ตรงนั้นพอกันทีข้าทนไม่ไหวกับไอ้สิ่งเครื่องน่ารังเกียจนั้น’

คำอธิบาย จากบทสนทนาข้างต้นเป็นตอนที่ดิ๊กแพรดต์ได้ยินเสียงจากฝั่งตรงข้ามบ้านจึงบ่นกับภรรยาต่อริสว่าเกิดอะไรขึ้นและเรียกบ๊อบว่า asshole ซึ่งเป็นคำที่ใช้เมื่อผู้พูดไม่พอใจอีกฝ่ายอย่างมาก โดยเมื่อคนไทยโกรธมากจะใช้คำหยาบคายเรียกอีกฝ่ายว่า ไอ้เวร เนื่องด้วยแพรดต์เจ้าของบ้านเช่าที่บ๊อบเช่าอยู่มีทัศนคติที่เป็นลบกับบ๊อบมาตลอดเนื่องจากเขาไม่เคยจ่ายค่าเช่าตรงเวลาและยังค้างค่าเช่าเป็นเวลาหลายเดือน ถึงแม้ว่ายังไม่รู้ว่าบ๊อบทำอะไรด้วยซ้ำแต่กลับตัดสินใจไปแล้วว่าเขาจะต้องทำสิ่งไม่ดีเป็นอันแน่ ผู้วิจัยจึงเลือกแปล douchebag ว่า ไอ้เส็งเคร็ง เนื่องจากสามารถสื่อความรู้สึกที่แพรดต์มีต่อบ๊อบเป็นอย่างดีโดยมองว่าเขาเป็นคนไม่ดีและไร้ค่า

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ: The guard wobbled for a moment, a look of ‘Shit, I should have looked behind me’ in his eyes.

ฉบับแปล: ‘’

คำอธิบาย จากบทสนทนาข้างต้น การ์ดสกับกับตนเองว่าทำไมไม่มองไปข้างหลังจนต้องมาถูกยิง ผู้วิจัยจึงเลือกการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง shit ในที่นี้แปลว่า‘

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ: ‘I quit,’ he said. As Bob walked away, Rick regained his swagger .He retrieved Bob’s spray wand and waved it in the air, yelling, ‘That’s it !I’ve had it with your shit, Dillon !Your ass is fired!’

ฉบับแปล: ‘กูลาออก’เขาพูดในขณะที่กำลังเดินจากไป ริค กลับมาเดินวางท่า เขาได้กำฉัตตสเปรย์ของบ๊อบมาแล้วโบกไปมาในอากาศตะโกนว่า ‘พอกันที ข้าจะไม่ทนกับความห่วยแตกของแก ดิลเลียนใส่หัวของแกออกไปจากที่นี่ซะ’

คำอธิบาย จากบทสนทนาข้างต้นหลังจากที่ริคเอาที่พ่นยาฆ่าแมลงออกจากจัมบูกริค เขาจึงกลับมาร่างเหมือนเดิมและต้องการจะไล่อีบบอกจึงพูดว่า Your ass is fired ซึ่งถ้าแปลตรงตัวคือ ใสตุตของแกออกไป แต่ในสังคมไทยไม่มีใครใช้คำนี้มีแต่ใช้คำว่า ใสหัวของแกออกไป เป็นคำที่คนไทยคุ้นเคยเป็นอย่างดี ส่วนมากจะใช้ในกรณีที่คนที่เป็นเจ้านายเกิดไม่พอใจลูกน้องจึงใช้คำดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ: He knew what a triple dose of parathion would do, even to a fat-ass, son-of-a-bitch like him.

ฉบับแปล: เขารู้ว่าการใช้ปริมาณพาราไธออนถึงสามเท่าจะทำให้เกิดผลอย่างไร ไอ้อ้วนอัปรีย์ อย่างเขาจึงยอมฟังว่าอีบบักรือกรือจะพูดว่าอย่างไร

คำอธิบาย: แพรตต์รู้ถึงโทษภัยของพาราไธออนเช่นเดียวกับอีบบและยังรู้ตัวว่าตนเองไม่ใช่คนดีนัก คำว่า a fat-ass แปลตรงตัวได้ว่า ก้นใหญ่ ในสังคมไทยมักจะล้อเลียนคนก้นใหญ่โดยเรียกพวกเขาว่า ไอ้อ้วน และผู้วิจัยเลือกแปล son of a bitch ว่าคนอัปรีย์เพราะเป็นการเน้นย้ำคำว่า ไอ้อ้วนนอกจากนี้ยังบ่งบอกถึงว่าเป็นคนเลวทรามได้อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ: ‘No, I wouldn’t, you stupid little shit, now git off my front porch’ fore I turn my dog loose on ya!’ ‘How about a Beavis and Butthead poster for the kids?’

ฉบับแปล: ‘ไม่ ข้าไม่สนใจไฉน ไอ้เงาะกระจอก ออกไปจากหน้าระเบียงของข้าเดี๋ยวนี้ ก่อนที่ข้าจะปล่อยหมาให้กัดแก’ ‘แล้วโปสเตอร์บีวิสแอนด์บัดด์เฮดสำหรับเด็กๆละคุณสนใจไหม’

คำอธิบาย: คำว่า little shit ในที่นี้มาขยายคำว่า stupid ซึ่งผู้แปลเลือกแปลว่า ไอ้เงาะ ผู้วิจัยจึงเลือกคำที่มีความหมายไปในเชิงว่า ไม่สำคัญ เล็กน้อย จึงได้คำว่า กระจอก ซึ่งไปขยายคำว่า เงาะ เป็นอย่างดีเป็น “ไอ้เงาะกระจอก” เมื่อแปลเช่นนี้ทำให้คำทั้งสองมีความหมายสอดคล้องไปในเชิงลบและเป็นการดูถูก ฝ่ายตรงข้ามเป็นอันมาก

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ: ‘Holy cow!’ she said finally. ‘Look at all this!’ ‘Let us hope you live long enough to spend some of it,’

ฉบับแปล: ‘คุณพระช่วย’ เธอพูดในที่สุด ‘ดูทั้งหมดนี้ซิ’ ขอให้พวกเราอายุยืนพอที่จะใช้เงินบางส่วนนั้นเถอะ’

คำอธิบาย: คำว่า Holy cow คำว่า cow มีความหมายแฝงในภาษาอังกฤษที่ไม่ดีนักใช้เมื่อผู้ชายไม่พอใจผู้หญิงมักจะด่าว่า cow ในบริบทนี้แม่รีภรรยาบ๊อบได้อุทานขึ้นเมื่อรู้ว่าเธอและบ๊อบจะได้เงินจำนวนมหาศาลซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย คำนี้เป็นคำอุทานที่แสดงความตกใจแนวประชดประชัน ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า ‘คุณพระช่วย’

4.การปรับ (Modulation)

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ: I just know we’re going to make it come true. Katy looked at her dad, milk wandering down her chin. ‘I hope so,’ she said, ‘otherwise we’re shit outta luck, huh?’

ฉบับแปล: พ่อรู้แค่ว่าพวกเราจะทำให้เป็นจริงขึ้นมาในมโนทัศน์ที่ค้างของเคทีขณะที่เธอมองไปที่พ่อแล้วพูดว่า ‘หนูก็หวังว่าอย่างนั้น’ เธอพูด‘ไม่อย่างนั้นโชคมันจะไม่ช่วยเราแล้วสินะ?’

คำอธิบาย: ประโยคที่ขีดเส้นใต้มีการใช้ถ้อยคำสลับโดยเคทีซึ่งเป็นเด็กไร้เดียงสาแสดงอารมณ์ผิดหวังเล็กๆในตัวบ๊อบผู้เป็นพ่อที่เพิ่งจะตกงานและทำให้แม่รีผู้เป็นภรรยาไม่พอใจจึงใช้ถ้อยคำสลับในภาษาอังกฤษเพื่อเตือนสติบ๊อบว่า shit ซึ่งมีหลายความหมายและหลายหน้าที่เช่น ถ้าเป็นคำหยาบแสดงความโกรธ ถ้าเป็นคำอุทานแสดงความรังเกียจแต่ถ้าเป็นคำสแลงจะเป็นการพูดโกหก พูดเท็จ พูดไร้สาระ แต่เมื่อต้องแปลเป็นภาษาไทยจึงเลือกแปลแบบ modulation ให้เข้ากับบริบทสังคมไทย สิ่งที่คุ้นเคยกันอยู่ในวัฒนธรรมไทย ลูกไม่ควรที่จะพูดคำไม่สุภาพกับพ่อแม่

5. การละ (Omission) และ การปรับ (Modulation)

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ: ‘Frustrated, the Cowboy shoved Mary face first onto the living room floor. He whipped open the door and yelled, ‘Look, you dumb sumbitch, I told you’

ฉบับแปล: ‘ความบอยหงุดหงิดผลักดันแมรี่ไปยังห้องนั่งเล่นแล้วเดินไปกระชากประตูเปิดออกสุดแรง และตะโกนว่า ‘ไอ้สารเลว ข้าบอกแกไปแล้วไง’

คำอธิบาย: ความบอยปฏิเสธไม่รับเคเบิลทีวีจากเคลาส์พนักงานขายเคเบิลทีวีที่ปลอมตัวมาหลายครั้งด้วยกันแม้ว่าย้าหลายครั้งแล้ว เขาทนไม่ไหวจนต้องลุกมาเปิดประตูด้วยความโกรธแล้วเรียกพนักงานขายเคเบิลด้วยถ้อยคำที่หยาบคายว่า dumb sumbitch โดยผู้วิจัยเลือกที่จะตัดคำว่า dumb ซึ่งแปลว่า โง่เง่าออก เนื่องจากถ้อยคำนี้จะทำให้น้ำเสียงของความบอยไม่เข้ากับอารมณ์โกรธมากของความบอย จึงเลือกแปลว่า ไอ้สารเลว แทนจึงได้อารมณ์เทียบเท่ากับความอัดอั้นตันใจของความบอย

สังคมไทยในปัจจุบันมีการยอมรับคำต้องห้ามมากกว่าในอดีตที่ผ่านมาแต่อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยสังคมไทยเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมอันดีงามมายาวนาน ดังนั้นคำต้องห้ามจึงไม่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางนัก ผู้วิจัยจะพยายามใช้วิธีการแปลตรงตัวและการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทางให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้อ่านคนไทยได้รับอารมณ์เช่นเดียวกับภาษาที่มีในต้นฉบับและถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครออกมาให้สมจริง แต่ในความเป็นจริงนั้นการแปลตรงตัวไม่สามารถทำได้เสมอไป ผู้วิจัยจึงใช้กลวิธีการแปลประเภทอื่นๆร่วมด้วยเพื่อรักษาความหมายในเชิงสังคมของตัวละครไปด้วยและเพื่อผู้อ่านภาษาไทยจะสามารถรับทราบถึงลักษณะที่แท้จริงของตัวละครในบทสนทนาเพื่อสื่อความหมายให้ตรงตามต้นฉบับ

บทที่ 5

บทสรุป

ในการจัดทำสารนิพนธ์บทแปลเรื่อง “ผู้พิทักษ์แมลงมหาภัย” ของบิล ฟิทธิวจ์ พร้อมบทวิเคราะห์นี้ ในส่วนของบทแปล ผู้วิจัยพยายามถ่ายทอดบทแปลให้มีเนื้อหาความหมายใกล้เคียงกับต้นฉบับและปรับภาษาบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมไทยเพื่อให้ผู้อ่านได้อรรถรสและเป็นภาษาที่ยอมรับและคุ้นเคย โดยเลือกการแปลตรงและการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง ในส่วนของบทวิเคราะห์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ประเด็นการแปลภาษาต้องห้ามผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการแปลงานวรรณกรรม การแปลวรรณกรรมแนวสืบสวน การแปลถ้อยคำต้องห้าม และการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อนำมาใช้ในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้และวิเคราะห์ประเด็นปัญหาดังกล่าว

ประเด็นภาษาต้องห้าม

ภาษาต้องห้ามที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้เรียงตามความถี่จากมากไปน้อยได้แก่ คำหยาบคาย . ถ้อยคำสบถ ถ้อยคำสบประมาท แนวคิดที่ได้จากงานวิจัยที่มาทบทวนวรรณกรรมมาประยุกต์ใช้ทำให้ผู้วิจัยใช้กลวิธีในการแปลภาษาต้องห้าม 5 วิธี และ ได้แก่ 1)การแปลตรงตัว (Literal Translation) 2) การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ(Translation by a more general word) 3).การแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง 4).การปรับ (Modulation) 5). การละ (Omission) และ การปรับ (Modulation) โดยวิธีแรกการแปลตรง(Literal translation) ของโมนา เบเคอร์(Mona Baker)หรือวิธีการที่ Vinay and Darbelnet เรียกว่า การแปลคำต้องห้ามสำหรับคำต้องห้าม (Taboo for Taboo) วิธีที่สองคือการแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ (Translation with more general word) ของ โมนา เบเคอร์(Mona Baker)เบคแมนและแคลโล (Beckman and Callow) และสัญฉวี สายบัว วิธีที่สามคือการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษา ปลายทางนิวมาร์ค(New Mark) และวิธีที่สี่คือ การแปลโดยปรับ (Modulation)ของสัญฉวี สายบัวและลอว์เรนซ์ เวนูติ (Lawrence Venuti)

การแปลคำต้องห้ามเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนเนื่องจากความแตกต่างบรรทัดฐานและวัฒนธรรมปลายทางของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางด้วยข้อจำกัดดังกล่าว ทำให้กลวิธีการแปลถ้อยคำต้องห้ามในวรรณกรรมบางเรื่องใช้กลวิธีการละ(Omission)มากกว่ากลวิธีการแปลอื่นๆเพื่อแก้ไขปัญหาการแปลคำต้องห้าม แต่การแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้วิจัยเลือกใช้กลวิธีการละ(Omission)เท่าที่จำเป็นเท่านั้นแต่พยายามเลือกใช้กลวิธีการแปลตรง(Literal translation)และการแปลโดยการแทนที่วัฒนธรรมในภาษาต้นทางด้วยภาษาปลายทาง ให้มากที่สุด โดยพิจารณาหน้าที่ของคำต้องห้ามที่สัมพันธ์กับตัวละครในเรื่องเพื่อความเข้าใจตัวละครในเรื่องได้อย่างลึกซึ้งและสามารถถ่ายทอดบทแปลออกมาได้อย่างถูกต้องแล้วได้อารมณ์ใกล้เคียงกับกับต้นฉบับ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาการแปลวรรณกรรมเสียดสีแนวอาชญากรรม การแปลคำต้องห้ามและสามารถนำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือนำไปศึกษาต่อยอดเพื่อให้ได้งานแปลที่มีคุณภาพยิ่งขึ้นไป

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

กนกพร นุ่มทอง. (2554). การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2557). การแปลขั้นสูง กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญญาวิ สายบัว. (2550). หลักการแปล พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

นันทวัฒน์ เนตรเจริญ. (2557). การแปลถ้อยคำต้องห้ามในวรรณกรรมเรื่อง The Catcher in the Rye (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาภาษาไทย

อุกฤษฏ์ ยลธรรมธรรม. (2560). บทแปลเรื่อง “เจ็ดปมสังหาร” ของมาร์ลอน เจมส์ พร้อมบทวิเคราะห์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย

สมใจ เสรีวงศ์. (1983). ภาษาแสดงในภาษาไทยกรุงเทพฯ . (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยมหิดล, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาภาษาศาสตร์และภาษาเอเชียอาคเนย์

Books and Books Articles

Baker, M. (1998). In Other Words: A coursebook on translation)2nd Eds.(. London: Routledge

Newmark, P. (1998). A textbook of translation. New York: Prentice Hall

Venuti, L. (2000). The Translation studies reader USA and Canada Routledge.

Wajnryb, R. (2005). Expletive deleted U.S.A. Simon&Schuster,INC.

Edwin L. Battistella. (2005). *Bad Language*. Oxford University Press

Keith Allan and Kate Burridge. (2006). *Forbidden words*. Cambridge University Press

Leonard Bloomfield. (1973). *Language*. In Great Britain

Steven Pinker. (2008). *The stuff of thought*. The Penguin Group

Electronic sources

Topan Dirgantara. (2016). *Translation Techniques used in translating vulgar language in movie "TED"* (Master's thesis) The University of Dian Nuswantoro, Faculty of humanities. Retrieved June, 2018, from <https://mahasisw.dinus.ac.id>

Hanhan Lovihandrie, Januarius Mujiyanto and Djoko Sutopo. (2018). *Translation strategies Used by Linglana in Translating Taboo Words in Sylvia Day's Bared to You*. The Universitas of Negeri Semarang, Indonesia Retrieved June, 2018, from <https://journal.unnes.ac.id/sju/index.php/eej/article/view/21949>

Fika Nur Anggita. (2015). *A Sociolinguistic Analysis of Taboo words in bad teacher movie*. The University of Yogyakarta state, Faculty of languages and arts, Retrieved June, 2018, from <http://eprints.uny.ac.id/15998/1/Fika%20Nur%20Anggita%2010211144029.pdf>

Dewi Putri Rahmayani and Fitrawati. (2018). *Analysis types and functions of taboo words in "The wolf of wall street" movie*. The University of Padang, Faculty of Languages and Arts State Retrieved June, 2018, from [file:///C:/Users/com/Downloads/101187-24330-1-PB%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/com/Downloads/101187-24330-1-PB%20(2).pdf)

Robin-Eliece Mercury. (1995). *Swearing: A "Bad" Part of Language; A Good Part of Language Learning*. Retrieved June, 2018, from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ518119.pdf>

Agus Darma Yoga Pratama. (2016). Taboo words and their translation in subtitling: A case study in “The Help” Jurnal Ilmiah Bahasa, Vol.2, No.2 Oktober 2016, 350-363. Retrieved June, 2018, from

http://tauja.ujaen.es/bitstream/10953.1/3396/1/Torres_Cuenca_Antonio_TFG_Estudios_Ingleses.pdf

Antonio Torres Cuenca. (2016). Taboo words in an English-Spanish corpus of film subtitles. Universidad DE JAEN Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educacion. Retrieved June, 2018, from

http://tauja.ujaen.es/bitstream/10953.1/3396/1/Torres_Cuenca_Antonio_TFG_Estudios_Ingleses.pdf

Rizky Mairina. (2017). An Investigation of department of English education students' awareness toward English taboo language. Department of English Education, The Faculty of Tarbiyah and Teacher Training Retrieved June, 2018, from.

<https://repository.arraniry.ac.id/2425/1/SKRIPSI%20RIZKY%20MAIRINA.pdf>

Merve TANRIVERDIKAYA. (2015). Translation of taboo language: The strategies employed in three Turkish translation of Lady Chatterley's lover. (Master thesis). The University of Hacettepe Graduate School of Social Sciences, Department of Translation and Interpreting.

Dianna Holster. (2005). “An investigation of ESOL teacher's attitudes towards teaching about taboo” English in the second Language” classroom. The University of Auckland Technology, The Faculty of Arts Retrieved June, 2018, from.

<https://core.ac.uk/download/pdf/56360907.pdf>

Jolanta Legaudaite. (2010). Understanding slang in translation. Vytauto Didziojo Universitetas

NRU Ardyasari Ratna Ningrum. (2009). An analysis of slang expressions translation in “Mean girls” movie. Partial Fulfillment of Requirement for the Sarjana The University of Sebelas Maret, The Faculty of Letters and Fine Arts Retrieved June, 2018, from <https://core.ac.uk/download/pdf/12347900.pdf>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นางจิราภรณ์ โอหวาด

วันเดือนปีเกิด

12 มิถุนายน 2524

วุฒิการศึกษา

ปีการศึกษา 2548: บริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

